

കൾകി

KALKI 88080 13, 1952

4

എത്ര

நாங்கள்
டால்டாவினால் தான் சமையல்
 செய்து எங்களுடைய
தினசரி சக்தியை ஈடு
செய்துகொள்கிறோம்

டால்டா-சமனிலை
 உணவில் உங்களுக்கு தேவை
 யான சக்திதரும் கொழுப்பை
 அளிக்கிறது

கஸ்கி பொருளடக்கம்

பக்கம் 11
இதழ் 50

1952 ஜூலை 13

தந்தன ரூ.
ஆவி 30

செபால வதம்	(தகவல்கள்)	...	3
பலமான அடி!	(சாட்டுகள்)	...	4
அருமுக்கோட்டைப் படிப்பினை	5
பட்டாதர் ஒற்றுமை	6
பலே குடிக்கொண்டான்!	7
"வாழத் தகுதி உண்டு!"	7
பொன்னியின் செல்வன்	கவிதை	...	8
சட்டநாதர் சன்னதியில் பட்டாதர்கள்	ஜோலாணி	...	18
தங்கா கவி	சோமான்	...	23
படித்துப் பாருங்கள்!	25
தமிழ்க் களவுகேயம்	டி. கே. சி.	...	27
மூன்று ராஜகுமாரர்கள் (பாப்பா மணி)	சீதா	...	30
கண் திறந்தவன்	என். வி. என்.	...	33
அருவிக்கரை ஆரெமம்	கதர்சன்—ரா. வி.	...	39
அகநிப் பாடல்	டி. ஆர். குருஸ்வாமி	...	44
குன்றின்மேல்	டொனாட்டு பட்டினிவர்-வாண்டு	...	48
உழைப்பால் உயர்ந்த ஏழை	பிரேதன்	...	53
பயம் தெளித்தது	சீரோஜா சேனாசாமி	...	62
ஆரோக்கிய ரகசியம்	வி. என். குமாரசாமி	...	67

"கஸ்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உட்கா பொயர்கள் எங்காவும் உபயோகம் செய்யக்கூடாது உபயோகம்.

10 வருஷம் உத்தரவாதம்
தங்க கவரின் செல்த உபா நெக்லேஸ்
ரூ. 21-0-0
வி. பி. மார்டின்
1-6-52

UMA 812
NECKLACE

கேட்டாக் வெண்டியாவிற்குத் திருநாள் அனுப்பப்படும்

உமா கோல்ட் கவரின் ஓர்க்ஸ்

உமா பதாசன், பதவிப்பட்டணம்

உமா கோல்ட் கவரின் ஓர்க்ஸ் போஸ்டாபிள்

Advertisers... get the **TRUTH** about the media you use !

As an advertiser, it is vital for you to know exactly how many readers you get for each rupee spent on advertising.

More than 125 leading publications are now members of the Audit Bureau of Circulations — enough to conduct a full-scale, 13 language national advertising campaign in India, Pakistan and Ceylon. Their circulation figures are subject to re-check at any time by ABC appointed auditors, and are passed on as half-yearly confidential certificates to ABC members.

If you want to know the truth about your advertising media, write today for full details of ABC membership !

AUDIT BUREAU OF CIRCULATIONS LTD.

Mubarak Manzil, Apollo Street
Fort, Bombay

The following advertisers and advertising agencies are already members of the ABC :—

ADVERTISERS :

Allied photographs Ltd., E. M. Allcock & Mohatta Ltd. Aspro Ltd. England. Atlantis (East) Ltd. Balmer Lawrie & Co. Ltd. Bombay Mutual Life Assurance Society Ltd. Boots Pure Drug Co. (India) Ltd. Burmah-Shell Oil Storage & Distributing Company of India Ltd. Oaltex (India) Ltd. Central Tea Board. Corn Products Co. (India) Ltd. Dunlop Rubber Co. (India) Ltd. Glaxo Laboratories (India) Ltd. Godrej & Boyce Mfg. Co. Ltd. Imperial Chemical Industries (India) Ltd. Imperial Tobacco Co. of India Ltd. India Tyre & Rubber

Co. (India) Ltd. Lever Brothers (India) Ltd. Lipton Ltd. Mullar & Phipps (India) Ltd. National Carbon Co. (India) Ltd. Parle Products Manufacturing Co. Ltd. Punjabi Chandu Helwai Karachiwala. Shalimar Paint, Colour & Varnish Co. Ltd. Tata Oil Mills Co. Ltd. Volkart Brothers.

ADVERTISING AGENCIES :

Advertising & Sales Promotion Co. Everest Advertising Ltd. Grant Advertising Inc. Greens' Advertising Service Agents. D. J. Keymer & Co., Ltd. Lintas Ltd. National Advertising Service Ltd. Press Syndicate Ltd. Shilpi Ltd. Bista's Ltd. F. D. Stewart Ltd. L. A. Stronach & Co. (India) Ltd. J. Walter Thompson Company (Eastern) Ltd.

Inserted by the "KALKI" Madras

THE TAMIL WEEKLY PUBLICATION WITH ABC CERTIFIED CIRCULATION

சுருதி

பக்கம் 11

தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப்—பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி. பாப்பா, —பாப்பா

இதம் 50

சுருதி வதம்

ராஜாஜி மத்திரி சபையிடம் சென்றார் எட்ட சபைக்கு தம்பிக்கை உண்டா. இவ்வாறு என்ற பிரச்சினையைப் பற்றி அச் சபையில் தாது தினங்கள் விவாதம் நடந்தது. அந்த தாது தினங்களில் மூன்றே முக்கால் தினங்களாக காய்கிரலின் எதிரிகள் வரை புராணம் படிப்பதில் செலவிட்டார்கள். இந்த வரை புராணத்தை தேரில் கேட்ட வர்களுக்கும் பத்திரிகைகளில் படித்தவர்களுக்கும் தம் புத்திரரின் சாதுருய யாகத்தில் சிகரங்கள் கண்ணாம்பிது போழித்த வரைமாரி திரிவுக்கு வத்திருக்கும். தாது வரைகளைக் கண்ணாள் போதுத்துக் கொண்டிருந்ததாகப் பாரதம் சொல்கிறது. இங்கே தாது என்ன, தாதுயிரம் வரைகள் போழியப்பட்டன. சிகரணம் எப்படி உண்மைக்குச் சம்பந்தமில்லாத காரணங்களைச் சொல்லியும், உண்மையைத் திரித்துக் கூறியும் வரைமாரி போழித்தானோ, அப்படித்தான் எதிரிக் கட்சியாரும் சாஜாஜியின் மத்திரி சபையைத் தாக்கினார்கள்.

காய்கிரல் கட்சி அங்கத்தினர் அவ்வளவையும் கேட்டுக் கொண்டு போதுமை கட்டிவிட்டார்கள். அவர்களைப் பேச விட்டிருந்தால், எதிரிகளின் பாகவதியேயே சக்கைப்போடு போட்டிருப்பார்கள். எதிரிக் கட்சியாருடைய பழைய வண்டவாணங்கள், புதிய தகிடுதத்தங்கள் ஆகியவற்றை எடுத்துச் சொல்லி வேறுத்துக் கட்டியிருப்பார்கள். அதற்குக் காய்கிரல் கட்சியின் தலைவர் இடம் கொடுக்கவில்லை. தம்பிக்கைப் பிரேரணையைக் கொண்டு வந்த ஸ்ரீ சி. கம்பிரமணியமும் சாஜாஜியும் மட்டும் பேசினால் போதும் என்ற கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு, காய்கிரல் கட்சி அங்கத்தினர் வேட்டு எடுப்பை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

எட்டசபையின் காலத்தை விட விசயம் செய்ய வேண்டாம் என்ற எண்ணத்துடன் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும், ஒருவிதத்தில் இதுவே பேரிய இராஜதந்திர ஏற்பாடாகவும் ஆகிவிட்டது. வரை புராணம் படித்தவர்கள் புத்திரக எதுவும் சொல்வதற்கு இயலாமல் திருப்பிக் திருப்பிக் சொன்னதையே சொல்லித் தொண்டையைச் சேதம் செய்து கொண்டார்கள். இதைப் போன்ற அபத்தப் பஞ்சாங்கம் யாரும் படிக்க முடியாது என்ற புகழை அடைந்தார்கள்.

விவாதத்தில் முடிவில் சாஜாஜி திமத்திய ஒன்றை மணிப் பிரசங்கம், எதிரிக் கட்சியார் பலரும் மூன்றே முக்கால் தான் மூச்சு விடாமல் பேசியபேசுக்களை வெல்லும் தவிடுபொடியாக்கி, அவர்களுடைய அபத்த வாதங்களைச் சூக்குறு அங்களுடைய எதிர்ப்பைச் சிக்குபின்னமாக்கி விட்டது.

எதிரிக் கட்சியாரின் எதிர்ப்புக்கு ஓர் உருவம் கொடுத்து அதைச் சிகரணம் என்று வைத்துக் கொண்டால், சாஜாஜி அன்று சிகரண வதம் செய்து விட்டார் என்றே சொல்லி விடலாம்.

முடிவில் வேட்டு எடுத்தபோது, சாஜாஜி மத்திரி சபையிடம் தம்பிக்கை இருப்பதாக இருந்தது அங்கத்தினரும். அதற்கு எதிராக தாது நம்பத்தோடு அங்கத்தினரும் வேட்டுக் கொடுத்தார்கள்.

இவ்வாறு, அருப்புக்கோட்டைத் தேர்தல் விவாஜமரக ஏற்பட்டு, எட்டசபையின் மத்திரிசபையின் பளம் இவ்வளவு என்பது திட்டமாக வரையறுக்கப்பட்டது. எதிர்ப்பு வர்களின் தொகையைக் கட்டினும் ஆதரிப்பவர்களின் தொகை ஏறக்குறைய நம்பது அதிகம் என்று திசையமாயிற்று.

சபாநாயகர் தேர்தலின்போது இருந்த திசைமையை விட இப்போது சிறிது அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லலாம்.

இதைக் குறித்து நாம் திருப்பதியடைய வேண்டியதுதான்; ஆனால் குதகணம் அடைவதற்கில்லை. பிரச்சினை ஒரு வழியாகத் தீர்த்துவிட்டது என்று கூறுகி சொல்வதற்கு மில்லை. எந்த நிமிஷத்திலும் எந்த ரூபத்திலும் மறுபடியும் தேருக்கடி ஏற்படலாம்.

திருப்பத் திருப்ப செருக்கடி ஏற்படலாம். அதைச் சமாளிப்பதற்கு ராஜாஜியும் அவருடைய மக்திரி சைபையும் எப்போதும் தயாராக யிருந்து வர வேண்டும். சமாளிக்க முடியா விட்டால் ராஜினாமா செய்த பொதுத் தேர்தல் நடத்துவதற்கும் ஆயத்தமாக யிருக்க வேண்டும்.

கம்பிக்கைத் தீர்மானத்துக்குச் சாதகமாக யோட்டுக் கொடுத்தவர்களை அடையப் பார்த்தால், செருக்கடி தீர்க்குயிடயிலும் ஏற்படுதேர்ப்பாகும்.

சாதகமாக யோட்டுக் கொடுத்தவர்களில் காய்மிரஸ் கட்சியைச் 163 பேர், (காய்மிரஸ் அபேட்சகர்களாக நின்று ஐயத்தவர்களைத் தவிரப் பிற்பாடு பகிட்டுரு பேர் காய்மிரஸ் கட்சியில் சேர்க்கிறார்களா.) இவர்களைத்தான் எப்போதும் சிச்சயமாக கம்ப முடியும்.

செருட்டியோக் கட்சியைச் 16 பேர்; காமகனிக் 6 பேர்; மூலமில் கிக் 5 பேர்; கழிபகா 5 பேர்; பிரஜா கட்சி ஒருவர்; ஐயங்குள் ஒருவர்; ஆக 37 காய்மிரஸ்களாதல் கம்பிக்கைத் தீர்மானத்துக்கு யோட்டு அளிக்கார்கள். ஆனால் இயற்கையாக ஆதரவு தொடர்க்கு எப்போதும் இருக்க யரும் என்று சொல்ல முடியுமா?

உதாரணமாக, மதுவிலக்குப் பிரச்சினை யரும் போது செருட்டியோக் கட்சியை எதிர்த்து யோட்டு அளிப்பார்கள்.

மூலமில் கிக் யேறு ஏதேனும் ஒரு மூக்கிய பிரச்சினையில் பிப்பத்துக் கொண்டு போயார்கள்.

செயற்கையானதிகள் எப்போதும் தங்கள் யோட்டுக்களைச் செய்கையாகயே கவத்திக் கொண்டிருப்பார்கள்.

"சட்டசபை ஆதரவைப்பற்றி இனிக் கவலையிலும்; இராஜ்யத்தின் கண்மக்களை நிட்டல்

கனிக் புரண கவலைம் கொடுத்தவாம்" என்று ராஜாஜி மன கிம்மதியுடன் கெடுக செய்வதற்கு இடம் இருக்கிறதா? கிடையாது.

எத்த கிம்மலும் செருக்கடியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு, காய்மிரஸ் கொள்கையை விட்டுக் கொடுக்காமல், அதே சமயத்தில் மற்றவர்களைத் தாஜா செய்து கொண்டு, ஒய்வொரு காளிபத்தை யும் செயல் வேண்டி யிருக்கும்.

இவ்வளவு கஷ்டமான கிலானமயில் அரசாங்கத்தை நடத்தக் கூடியவர், அதிலும் கல்வ முறை யில் நிற்றமையாக நடத்திப் போதுகான கலத்தை யும் சாதிக்கக் கூடியவர் தற்சமயம் கம் மானத்தில் ராஜாஜியைத் தவிர யேறு யாரும் இல்லை. அத்தகைய அற்புதத்தை கிமந்தி யரும் தலை யுக்கு காம் ஒய்வொருவரும் கம்மாளிவந்த ஒரு துறப்பை அளிக்க வேண்டும்.

இம்மாவானத்தில் சாதியால் பிரிவினைகள், யாதையால் பிரிவினைகள், மதத்தால் பிரிவினைகள், தொழிலினால் பிரிவினைகள்.—இப்படி எத்தனையோ பிரிவினைகள் இருக்கின்றன. ஒய்வொரு பிரிவைச் சேர்க்கதவர்களும் "ராஜாஜி கமக்கு என்ன கண்மை செய்தா?" என்று யோசனை செயல்யே கூடாது. இந்த மாவானத்துக்குப் போதுவாக கண்மையான நிட்டல்களைக் கொண்டு கித்து கிறையென்று கிறூர என்று யார்த்து, போது கண்மையிலேயே கம்முடைய கண்மையும் அடக்கி யிருக்கிறது என்று உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும். அப்படி உறுதியாக கம்பி அகியலும் ஒத்தகழற்றோ யானாக, உகிய காலத்தில், அவரவர்களும் போது கண்மையின் பங்கு பெற்று, சேர்த்த அதுகலத்தை யும் அகடயோம் என்பதில் ஐயமில்லை.

பலமான அடி!

கொண்ட சட்டசபையில் நடத்த தல்பிக்கைத் தீர்மான விவாதத் திக்போது ராஜாஜி "அரசியல் குழப்பம் உன் டாக்டரும் குவத்திகளை அடக்கியே திருவாம்" என்று உறுதி கூறினார்.

அருப்புக்கோட்டைப் படிப்பினை

அருப்புக்கோட்டைத் தேர்தல் முடிவு படி எங்கெல்லாம் வாதிவிடத் திறைக்கச் செய்து விட்டது. தாஜாஜியின் மனத்தையும் அது கைவிட்டது. எட்டாவது கமிட்டியைத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்குக் காரணமாயிற்று.

பொதுத் தேர்தலின் படிப்பினைகள் கெட்டு உணர்ந்து மனத்தில் பதிலைவாத்துக் கொள்ளாத படிவியுந்தான். அருப்புக்கோட்டையில் எங்கெல்லாம் தேர்தல் படைத்தது. ஆகையால் அருப்புக்கோட்டை முறையில் காரணமாயிவராத கெட்டு ஆரவீரது. அதன் படிப்பினைகள் எங்கெல்லாம் வாதிக்கக் கற்றுக் மனத்தில் பதிலைவாத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அருப்புக்கோட்டைத் தேர்தலின் எங்கெல்லாம் தேர்தலிக்குக் காரணம் என்ன?

"வினை வலியும் தன் வலியும் மாற்றும் வலியும் துணை வலியும் துக்கிச் செயல்." -

என்ற வண்ணம் வாக்கம் மேற்படி தேர்தலின் எங்கெல்லாம் தலைக்கெடுப்பிட்டுவந்ததற்காகவானாம்.

இந்தத் தொகுதியில் சென்ற பதினாறு வருஷம் காலம் ஸ்ரீ முத்தாராமலிங்கத் தேவர், மெதவீ மருத்த வலத்தையத் தவிர, மற்றக் காலமெல்லாம் இடை விடாமல் வேலை செய்து வந்திருக்கிறார். இவர் ஏற்கெனவே எங்கெல்லாம்வாதிவா திருக்கிறார். பரம்பரைக் குடும்ப கௌரவத்தினாலும் தமது சொகை ஒழுக்கத்தினாலும் அந்தப் பகுதி மக்களின் மரியாதையைப் பெற்றவர். முதுகுத்துத் தாது எலின் பவர் இவ்வளவும் நேதாஜி போல் உயிரோடு இருப்பதாலும் அவர் முதுகுத்துவாருக்கு வந்து 'தேவர் மக' இடம் பெரி விட்டுப் போவதாலும் வம்புவிடுகின்றன. அப்படிப்பட்ட தொகுதியில், சென்ற பொதுத் தேர்தலின் ஸ்ரீ முத்தாராமலிங்கத் தேவர் சென்ற எட்டாவதுக்கும் இந்நிலை பார்வையெல்லாம் கின்று இரண்டிலும் வெற்றி பெற்றார். பார்வையெல்லாம் பதிலைவா தாஜாஜியை செய்து, அதற்கு இன்னொருவரை அபேட்சாரை கிறத்திற்கு. தமது பூரண செல்வத்தைவா உபயோகித்து மீண்டும் வேலை செய்து வந்தார்.

இப்படிப்பட்டவரை எதிர்ப்பதற்குக் எங்கெல்லாம் எந்தவாறு அபேட்சாரை கிறத்தவாதிவாது, அது போன்ற போக்கில் அபேட்சாரைக் கொடுத்து விட்டு வடிவ வாரியமன்றம்.

முதலில், தாட்சதத்துக்குத் தகுந்த போட்டி இடை வரையாக தகுதி வாய்ந்த உறுப்பினரையா அபேட்சாரை கிறத்த வேண்டும்.

"எங்கெல்லாம் பெயரால் வராத வேறுவாறு துறந்த ஸ்திரீகளாம்" என்ற வாய் மனம் பெரி விட்டது என்பதை இவ்வுரு வருஷத்துக்கு முன்னாலேயே பவர் எடுத்துக் காட்டி விடுகிறார்கள். சென்ற பொதுத் தேர்தலின் அது வேட்ட வேளிக்கொடி விட்டது.

அப்படி விடுக்கும்போது, மேற்படி தொகுதியில் ஸ்ரீ முத்தாராமலிங்கத் தேவரோடு போட்டி விடுவதற்கு உலகமறியாத ஒரு இளம் பெண்ணை கிறத்தியவா எப்படிப் போருக்கொரும? தேர்தல் தினம் நெருங்கி வருக, இந்தப் பெண்ணைத் திகில்த் தெரியாத காட்டில் திசை தெரியாமல் தவிப்பவர் போவானார்.

சொகை பவத்தினால் வேலை செய்ப முடியாத அபேட்சாரை கிறத்தியவர்கள், அதற்கு ௨௦

செய்யும்படியாகத் தாங்களாவது முனைந்து வேலை செய்திருக்க வேண்டும் அல்லவா! ஸ்ரீ முத்தாராமலிங்கத்தேவர் பதினாறு வருஷங்களாகப் பவர் படுத்தியவத்திருக்கும் கோட்டையைப் பிடிப்பதற்குத் தேர்தலுக்குப் பதினாறு வான்கு முன்பு வேலை ஆரம்பித்தார்கள்.

அதாவது எவ்வாறு செய்தார்கள்?

முன்னோர்கள் வட்டம் போட்டிகளில் போவத் தலைவர் சொல்லுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது!

இந்த முன்னோர்கள் வட்டம் போட்டிகளில் முன்று வட்டம் பெரி படிக்கத் தெரியாதவர்கள். ஆகையால் இவர்கள் பத்திரிகையைப் படித்து விஷயம் தெரிந்து கொள்வதற்கில்லை.

பார்வையெல்லாம் மறு தேர்தல் வட்டம் விஷயமே ஒரு வட்டம் பெருக்குத் தெரியாத. இன்னும் ஒரு வட்டம் பெருக்குத் தேர்தல் வட்டம் விஷயம் தெரியும்; ஆனால் அதன் முக்கியத் தகவல் தெரியாது.

தேர்தலில் பற்றித் தெரிந்து கொண்டவர்களில் பெரும்பாலோர் ஸ்ரீ முத்தாராமலிங்கத் தேவரின் மருத்தம் அலுக்கலா காக்கனிடமிருந்துதான் தெரிந்து கொண்டனர். அவர்கள் சொற்படியே போட்டுப் போட்டனர்.

முதுகுத்துத் தாதுக்காலுக்குக் எங்கெல்லாம் எவ்வாறு தேர்தல் பிரசாரம் செய்வத் சிலர் போனார்கள். தேர்தலுக்கு ஒரு வாரத்துக்கு முன்பு போனார்கள். முன்னும் பின்னும் போனல் திப்பு களில் துணைவாட்டம் போனார்கள், மறவர் ஒழுகத் திசை போலியாகிடம் எப்போதமே விஷயமே கொண்டவர்கள்! போலில் துணைவாட்டம் போட்டுக் கேட்க வருவதெவ்வாறில் பற்றி என்ன திசைப் பார்வன்! அப்படி வருவதெவ்வாறுக்கு வேட்டுக் கொடுத்து விடுவார்களா!

போட்டுக் கேட்டுப் போவதெவ்வாறு அடிதடி எதாவதுதும் அறியா முறையிலே மொனப்பதற்குத் தாதுக்காலம் போலவேண்டும். போலில் துணைவாட்டம் போனல் திசையல் வேட்டுக் கிடைக்காத எந்து வம்பலாம்.

அப்போதக் விஷயம் எப்படி விருக்தாலும், அருப்புக்கோட்டை முதுகுத்துத் போட்டிகளில் மறுபாலம் எப்படி விருக்தாலும், கோலில் பட்டி தாதுக்காலில் முழு முக்கடன் சிலரே வேலைசெய்திருக்காத எங்கெல்லாம் ஸ்திரீத்திருக்கலாம்.

கோலில்பட்டி தாதுக்கால சென்ற பொதுத் தேர்தலில் சென்ற எட்டாவதுக்குக் எங்கெல்லாம் அபேட்சாரை அனுப்பியது. அந்தத் தாதுக்காலில் மொத்தம் 76111 போட்டுக்கள் உண்டு.

ஆனால் இருபத்தியாறு போட்டுக்கள்தான் பதிவாயின. இவற்றில் 13,000 எங்கெல்லாம் அபேட்சாருக்குப் போடப் பட்டது என்பது ஒருவாறு திருமெய்யைத் திசையாதித் தெனாவத்தையத் காப்பாற்றுவது. ஆனால் வெற்றிக்கு அதுபோதவில்லை.

அருப்புக்கோட்டைத் தேர்தலில் பிரசாரம் செய்வதற்காக மத்திய சர்க்கார் மத்திரி ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, சென்னை மத்திரிசன் ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியம், டாக்டர் ஏ. கிருஷ்ணமூர்த்தி, மாஜி மத்திரி ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் ஆகியவர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள். இவர்கள் போனது விவரத்தம், விவரம் காட்டுவது, அருகாமகால எல்லாம் செல்லு.

அதற்குப் பதினாறு, திருமெய்யைத் திசையாவத் கோக்த உத்தரவுகளை இருதாது வானிபத் தொன்

பலே முடிசெகாண்டான் !

திருகை ஜிஹா முடிசெகாண்டான் பிராமத்த விவராவான் ஓர் அருமையான ஏற்பாட்டை வெளிவிட்டிருக்கிறான். தங்கனிடம் உபயோக உண் செகாண்டான் விவராவானுக்கு விதபதிகை பெய்தும், செகாண்டான் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர் எனக்கு ரொடிபாசலெ விதபதெக்கும் தீர்மானித்திருக்கிறான். அதமட்டுமன்று. கண்ட ரோம் அருவிருத்த காலத்தில் சர்க்கார் சிவ வித்திருத்த சிவகிரே கோடுப்பதெக்கும் முடிசெகாண்டான் இருக்கிறான். உணவுக் கண்டரோக் குழிப்பு வெற்றிகரமாக நடப்பதற்கு இது பெரிதும் உதவியாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

உணவுக் கண்டரோக் எடுத்த உடனே திருகை ஜிஹாவில் குழிப்போனும் முதலிய காரங்களில் ரோகம் கடைகளை முடிசெகாண்டான் உத்தர விட்டிருக்கிறான். இதன் பழைய அச்சுரங்களில் அரிசி கிண நெயரென்று ஏற்பது. இதனால் கிண பீதி உண்டாவிறது. எனவே, முடிசெகாண்டான் சர்க்கார் மறுபடி திறக்கவேண்டியுள்ளது. முடிசெகாண்டான் பிராமத்தாரைப் பின்பற்றி

இன்னும் பல ஊர் பிரகடனங்களும் நடத்த வேண்டாம், மேற்கூறியது போன்ற சிவமம், — அதாவது தஞ்சாவூர் ஜிஹாவில் ஐயங்கள் அரிசி கடைகளையும் திட்டவும் சிவமம் ஏற்படாது.

பிரகடனங்கள் இன்னும் ஒரு அடி மூங்கு கெட்டு. முடிசெகாண்டான் பட்டணங்களில் தங்கனே சிவமவிகை கடைகள் ஏற்படுத்தலாம். சிவ பெரிசு பிரகடனங்கள் தங்கனிடையே சேர்த்தப் போதும் பிழை தனித் தனிபாசலெ சிவமவிகை கடைகள் நடத்தலாம். "கிணத்தில் முடிசெகாண்டான் சிவமவிகை கடை" "கெட்டுப்பலம் முதலிய சிவமவிகை கடை" "குளியூர் ஐயர் சிவமவிகை கடை" என்ற போட்டுகள் போட்டு அவரவர் எனக்கு அருவிலுள்ள பட்டணங்களில் பழைய கண்டரோக் கிணக்கு மேற்போகாமல் அரிசி விதை ஏற்பாடு செய்தால் பெருத்தியாகிவிக்கும். பழைய காலங்களில் ஏற்றிய கட்டி அன்னதானம் செய் தார்போ, அதாவது இது குறைந்த தன்மம் ஆகாது. இந்த காலத்தில் சிவமமம் கிணக்குச் சாமான் கடைக்கும்படி செய்தால், அதனை பெரிசு தானதன்மம் என்று சொல்லலாம்.

"வாழ்க் தகுதி உண்டு !"

விட்டுவெளிப் பெட்டியை இதைத்தட்டு கைக் குழி வேகையில் திறந்த விட்டாற்போதும்,

"வினாசை ஏன் மனமே ?
வேதனியே ஜிஹமே !"

"மனமே துணி ஆசை கொள்ளாதே !
துணை மிதே சோகமே !"

என்பவை போன்ற அபர உத்தரவு மூட்டும் வெளித்திரை தேக்கங்கள் கெட்டு மகிழலாம். இவ்வெய்க்கும்,

"உதைத்து நீ என்ன கண்டாய் ?"
"ஏதற்கு வாழ்வும் உண்டோ ?"

என்பவை போன்ற வாழ்வில் ஊக்கம் ஊட்டும் பாடல்களைக் கெட்டு உருவலாம்.

பாதிபாசல் என்று ஒரு பாசலாக வாழ்க் ததும், அந்த மனமே, சேத்த எதைத்ததும் புத்தியிற் கரும் சகி வாய்ந்த தமியிற் பாடல்களைப் பாடிய தும் கணவாய், கணவ சீராய், பலன்கிணப் போல் விட்டதோ என்று எண்ணத் தோன்றும்.

அப்படிப் போய்க்கிடக்கி, பாதிபாசல் பாடல் களில் உன்ன ஜிஹ சகிவரனது தமியுக்கது இரை திறுதானையைச் சேர்த்த வரும்பாசல் பிரகடன களில் இதயத்தினை கெட்டுவிட்டுப் பிரகடனத்துக் கொண்டிருக்கிறது. என்னும் உண்மையைப் "பாதி சாட்டிய பாசல்" என்னும் கட்டுரைப் போட்டியிலிருந்து அறிந்து கொள்போம்.

போட்டியிக்கு ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகள் வந்தன. அவற்றில் பல கட்டுரைகள், கவராவை மாணவர்கள் எழுதியவை என்பது மிகக் குறுகலும் தரும் விஷயம்.

தமிய் காட்டு இலைகளில் பாதிபாசல் கவிதை களையும், கவராவைகளையும் எங்கு படித்திருக்கிறார்கள். முகியெமாய் படிக்க வேண்டியவற்றைப் படித்து மனதிலும் கைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது மேற்படி கட்டுரைப் போட்டியிலிருந்து கண்டு தெரிய வந்தது.

"ஊக்கமும் உண்மையும்
உண்மையிற் பற்றுமில்லா
மரக்கனாக்கோர் கணமும்—கிணியே !
வாழ்க் தகுதி உண்டோ ?"

என்ற அருமையான வரினை தூற்றிக் கண்களை வெள்கக் கருத்தாண்டுகுக்கிறார்கள். அம்மாதிரியே ஊக்கமும் உண்மையும் ஊட்டக் கூடிய ஜிஹ சகிப் பொருத்திய வரினை இன்னும் பலவற்றையும் கருத்தாண்டுகுக்கிறார்கள். அக்கட்டுரை களை வெள்கும் படித்தபோது தமிய்காட்டு இரைக் தகிழுகறையைச் சேர்த்தவர்கள்,

"வாழ்க் தகுதி பெற்றவர்கள் !"

என்ற உறுதி கமக்கு ஏற்பட்டது. இதைக் காட்டிலும் மனதிற்கு உதராகத்தரும் விஷயம் வேறு என்ன இருக்க முடியும் ?

ஆனால் கட்டுரைகளில் பரிசுக்குத் தகுதி பெற்றவைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பது மட்டும் மிகவும் சுவையாக இருக்கிறது. ஏதற்குறைய தூறு கட்டுரைகள் எல்லா முறையில் ஏழைப் பெற்றிருக்கும்போது, அவற்றில் இரண்டைப் பரிசுக்கென்று தேர்ந்தெடுப்பது கடினமான காரியத்தானே ! ஒருவாறு அந்தக் கடினமையைச் செய்து முடித்தோம்.

பரிசு பெற்ற கட்டுரைகள் அடுத்த இதழ்களில் வெளியாகும். அவற்றைத் தவிர இன்னும் பல கட்டுரைகளிலிருந்து முகியெமாய் பகுதினை வெளிவிடலாம். உத்தேசித்திருக்கிறோம். கட்டுரைகளில் விஷயம் ஒன்றே வாதவால், ஏதக் குறைய ஒரு போக்கியெயை அடையாதிருப்பது இயல்பு உண்மை ! கட்டுரைகளை முழுமையாகப் பிரகடனத்தால், "உறுது உதல்" என்னும் குறித்துக்கு இடமளக்குகோம். எனவே, மற்றக் கட்டுரைகளிலிருந்து சிவகிரே பகுதினை மட்டுமே எடுத்து வெளிவிடுதல் தான் சாத்தியம்.

போட்டியில் கைது கொண்டு கட்டுரைகள் அனுப்பிய வெள்கக் கவிவருக்கும் மது கந்தி கைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

பெயர்வெண்

கல்கி

அத்தியாயம் 37

வேஷம் வெளிப்பட்டது!

பெயர்வெண் தோற்றம் கொண்டிருந்த அந்தக் காளாமுக சைவரை அந்த நேரத்தில் அந்த இடத்தில் பார்த்ததும் வந்தியத்தேவன் ஒரு கணம் திடீர் அடைந்தான். பிறகு அவனுக்கு இயற்கையான நுணர்ச்சல் திடீர் விரட்டி வடித்தது. "இவனை எங்கேயோ பார்த்திருக்கிறேனே? எங்கே?" என்று சிந்தித்தான். ஆம், ஆம்; அரிச்சந்திர சித்திகளையில் மாத்மயியில் படுத்திருந்தபோது இரண்டு பேர் வந்து உற்றுப் பார்த்து விட்டுப் போகவில்லையா? அவர்களில் ஒருவர் இவன்! அவ்வளவுதானா? ஒரு நடவடிக்கைமட்டுமே பார்த்த முகமா இது? அந்தக் கூரிய பார்வையுள்ள கண்களை வேறு எங்கேயும் பார்த்ததில்லையா?

இதற்குள் காளாமுக சைவன் அவனை உற்றுப் பார்த்துவிட்டு, "ஹா! ஹா! ஹா!" என்று சிரித்தான். அந்தக் குரல்! — அடிக்கடி கேட்ட குரல் போல இருக்கிறதே?

"அட சே! சீதானா? உனக்காகவா இந்த கள்ளிரவில் இயல்பாக வந்தது? என்று காளாமுக சைவன் கூறியபோது, அவன் வேண்டுமென்று சிறிது குரலை மாற்றிக்கொண்டு பேசியதாகத் தோன்றியது.

"பெயர்வெண், யாருக்காக வந்தாய்?" என்று வந்தியத் தேவன் கேட்டான்.

"இளவரசரைத் தேடிச் கொண்டு வந்தேன்!" என்றான் காளாமுகன்.

"எந்த இளவரசரை?"

"உனக்கென்ன அதைப்பற்றி? நீ ஏன் கேட்கிறாய்?"

"நானும் ஒரு இளவரசன்தான்; அதனுடைய கேட்டேன்."

"இளவரசனுடைய முக லட்சணத்தைப் பார்!"

"என் முக லட்சணத்துக்கு என்ன ஐயா, குறையு? உம்மைப் போல் தாடி, மீசையும் சடை, முடியும் எலும்பு மாதிரியும் அணிந்தால் என் முகம் இவ்வளவு மாறி விடுமா?"

"அணிந்து பாரேன்! அப்போது தெரியும்."

"தாடி, மீசையும் ஐடை முடியும் எத்தனை காலில் வளரும்?"

"அது என்ன பிரமாதம்? ஒரு நாளில் வளர்ந்து விடும். வேண்டுமென்றால் ஒரு நாழிகையில் கூட....."

"அப்படித் தான் இருக்கு மென்று நானும் சினைத்தேன்....."

"என்ன சினைத்தாய்?"

"ஒன்றுமில்லை. என்னைக் கட்டி யிருக்கும் கட்டுக்களை அவிழ்த்து விடு. நானும் உங்கள் கோஷ்டியில் சேர்ந்து விடுகிறேன்."

"போதும் போதும்! உன்னைப் பொன்ற ஒற்றர்கள் இன்னும் யாரோ எங்கள் கூட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். அதனுடைய எங்கள் மகாசங்கம் இன்று அப்படி முடிந்தது."

“எப்படி முடிந்தது?”

“மகாசங்கத்துக்கு இளவரசர் வரப் போகிறார். அவர் சிம்மாசனம் ஏறியதும் எங்கள் மகா குருவை இராஜ குருவாக ஏற்றுக் கொள்வதாய் வாக்களிக்கப் போகிறார் என்று காத்நிருந்தோம்; இளவரசர் வரவேயில்லை.”

“என்னைக் கட்டு அவிழ்த்து விடு; இளவரசர் ஏன் வரவில்லை யென்று நான் தெரியப் படுத்துகிறேன்.”

“எந்த இளவரசர்?”

“வேறு யார்? கண்டராதித்தரின் குமாரர் மதுராந்தகர்தான்!”

“நான் ஊகித்தது சரி!”

“என் ஊகித்தாய்?”

“ஈ ஒற்றன் என்று ஊகித்ததைத் தான் சொல்கிறேன்.”

“எதைக் கொண்டு ஊகித்தாய்?”

“இளவரசரைத் தேடிக் கொண்டு வந்தபோது, இந்தக் காட்டுக்குள்ளிருந்து சிலர் வெளியேறுவதைப் பார்த்தேன். அவர்கள் இன்னார் என்று எனக்குத் தெரியும். ஈ ஒற்றன் என்று சந்தேகித் துத்தான் அவர்கள் உன்னைக் கட்டிப் போட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் உன்னை உயிரோடு ஏன் விட்டு விட்டுப் போனார்கள் என்றுதான் தெரியவில்லை.”

“அதை நான் சொல்கிறேன்; என்னைக் கட்டு அவிழ்த்து விடு!”

“ஈ ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம். உன்னைக் கட்டு அவிழ்த்து விடவும் முடியாது. நான் சொல்லுகிறபடி செய்கிற தாக ஒப்புக் கொண்டால்.....”

“ஈ சொல்லுகிறபடி என்ன செய்ய வேண்டும்?”

“உனக்குச் சம்பந்தமில்லாத விஷயங் கங்களில் தலையிடுவதில்லை யென்று ஒப்புக்கொண்டு நூற்றெட்டு தோப்புக் கரணம் போட வேண்டும்!”

“அப்படியா சமாசாரம்?” என்றான் வந்தியத் தேவன்.

இந்தப் பேச்சு நடந்து கொண்டிருந்த போதெல்லாம் அவனுடைய கைகள் சும்மா இருக்கவில்லை. மென்மென்மென்மென் கட்டுக்களை அவிழ்த்துக் கொண்டே யிருந்தான். “நூற்றெட்டு தோப்புக் கரணம் போட வேண்டும்” என்று காளாமுகன் கூறியபோது, எல்லாக் கட்டுக்களும் அவிழ்ந்து விட்டன. அவ்வளவுதான்; ஒரே பாய்ச்சலாகக் காளாமுகன் மீது பாய்ந்தான் வந்தியத் தேவன். அவனைக் கீழே தள்ளினான். காளாமுகன் கையில் ஏந்தி யிருந்த

சுருந்த பக்கத்தில் விழுந்தது; ஆனால் அடியோடு அணைந்து விடாமல் சிறிது வெளிச்சம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது.

கீழே விழுந்த காளாமுகன் மார்பின் மீது வந்தியத்தேவன் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டு அவன் முக தாடியைப் பிடித் துக் குறுக்கினான். தாடி வந்தியத் தேவனுடைய கையோடு வந்துவிட்டது. அந்த சமயத்தில் காளாமுகன் வந்தியத் தேவனை உதவித் தள்ளிவிட்டு எழுந்து நின்றான்.

தரையில் விடந்து அணைந்து போகும் தறுவாயிலிருந்த சுருந்தை வந்தியத் தேவன் எடுத்துத் தூக்கிப் பிடித்தான்.

தாடியும் சடையும் இழந்த காளாமுக னுடைய முகம் சாஷாத் வீர வைஷ்ணவ ஆழ்வார்க்கடியானுடைய முகமாகக் காட்சி அளித்தது.

இருவரும் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துச் சிறிது நேரம் சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“வைஷ்ணவரே! சம்பந்தமில்லாத விஷ யங்களில் தலையிடக் கூடாது என்று எனக்குச் சொன்னீரே? நீர் மட்டும் என்ன செய்திராம்?” என்று வந்தியத் தேவன் கேட்டான்.

“உன்னைப்போல் நான் அபாயத்தில் அகப்பட்டுக் கொள்ளவில்லையே, அப் பணை! நான் மட்டும் இப்போது வந்திரா விட்டால்.....”

“நீதான் ஏன் கட்டுக்களை அவிழ்த்து விட்டதாக எண்ணாய்?”

“ஈயைக் கட்டு அவிழ்த்துக் கொண்டிருந் தாலும் இந்தக் காட்டிலிருந்து ஏன் உதவி யில்லாமல் வெளியே போக முடியாது. நனிகளுக்கு இரையாக வேண்டி யதுதான்.”

“நனிகள் கிடக்கட்டும். இங்கே சற்று முன் வந்து கூடியிருந்த மந்திரவாதி நனிகளை நீர் பார்த்திருந்தால்.....அந்த நனிகளிடமிருந்து நான் தப்பியது தான் பெரிய காரியம்!”

“அந்த மந்திரவாதிகளை எனக்கும் தெரியும். மந்திரவாதிகள் மட்டுந்தான் வந்திருந்தார்களா? இன்னும் யாரா வது வந்திருந்தார்களா?”

“சிறிய மீன் ஒன்று வந்திருந்தது. புலியை விழுங்க ஆசைப்படும் அதிசய மாளா மீன் அது!”

“ஆகா! சொல்! சொல்! யார் யார் வந்திருந்தார்கள், என்னென்ன நடந்தது, விவரமாகச் சொல்!”

“நீர் எதற்காக இந்த வேஷம் தரித்தீர்? சாயங்காலம் எங்கே போயிருந்தீர்?

போயிருந்த இடத்தில் என்ன நடந்தது? — அதை யெல்லாம் சொன்னால் இங்கே கடந்ததை நான் சொல்கிறேன்!”

“நான் சொல்வதற்கு அதிக மாக ஒன்றுமில்லை. இன்று முன் விரவில் கொள்ளிடக் கரையில் காளாமுகர் மகாசங்கம் கூடும்

என்று தெரிந்தது. அங்கே என்ன நடக் கிறது என்று பார்ப் பதற்காக கத்தான் இந்த வேளம் போட்டுக் கொண்டு போயேன். பார்த்து விட்டுக் கொண் ணிடக் கரைத் தோணித் துறையில் உன்னை வந்து சந்திக்கலாமென்று எண்ணியேன். பகா சங்கம் கூடிற்று. பெரிய பழுதியிட் உரையர் வந்திருந் தார். காளாமுகர் களின் பெரிய குரு வும் வந்திருந்தார். ஆனால் முக்கியமாக யார் வருவார்

என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்களோ, அவர் வரவேயில்லை!"

"இளவரசர் மதுராத் தகரைத்தானே எதிர்பார்த்தார்கள்?"

"ஆம்; அது எப்படி உனக்குத் தெரிந்தது?"

"மதுராத் தகர் தஞ்சைச் சிம்மாசனத்தில் ஏறினால் இராஜ்யபாரம் அழகாய்த்தான் கடைபெறும்!"

"ஏன் அங்விதம் சொல்கிறாய்?"

"ஒரு முாட்டுக் குதிரையை அடக்கி ஆன அவரால் முடிய வில்லையே! பழுவேட்டரை யர் போன்ற சிற்றரசர் கூடாது, கைக லுட்டும் காணாமுக சைவர்களையும், சண்டைக்கார வீர

வைக்கணவர்களையும் அவரால் எப்படி அடக்கி ஆன முடியும்?"

ஆழ்வார்க்கடியான் கைத்து விட்டு "நீ வரும் வழியில் மதுராத் தகரைப் பார்த்தாயா? அவருக்கு என்ன நேர்ந்தது, தெரியுமா?" என்று கேட்டான்.

விர்திபத்தேவன் தான் மதுராத் தகரைத் தொடர்ந்து வந்ததையும், தி.உ. ரென்று திவர்த்திபைக் கண்டு அவருடைய குதிரை தெறி கேட்டு ஓடியதையும், தான் அவரைச் சிறிது தூரம் தேடிப் போனதையும், கடைசியில் கைத்து மேட்டில் குதிரையை மட்டும் பார்த்ததையும் கூறினான்.

"ஐயோ! பாவம்! குதிரை அவரை எங்கே தள்ளிற்றோ, என்னமோ! அவருடைய உயிருக்கே ஆபத்து நேர்ந்தாலும் நேர்த்திருக்கலாம். அதனால்தான் அவர் உங்கள் மகர சங்கத்துக்கு வரவில்லை. நாம் மறுபடியும் போய் அவரைத் தேடிப் பார்க்கலாமா?"

"அழகுதான்! அதைப் பற்றி எமக்கு என்ன? எம்முடைய வேலையை நாம் பார்க்கலாம் வா! புறப்படு உடனே! பொழுது விடிவதற்குள் நாம் கொள்ளிட நதியின் தோணித் துறையில் இருக்க வேண்டும்."

"மதுராத் தகர் வாய்க்காலிலோ, வயல் வரப்பிலோ விழுந்து செத்துக் கிடந்தாராணா?...அப்போதுகூட எமக்கு என்ன கவலை என்று சொல்வீர?"

"அப்படியெல்லாம் நேர்த்திராது. அகிருத்தர் அதற்கு முன் ஐக்கிரைதயாக ஏற்பாடு செய்திருப்பார்."

"முதன் மந்திரி அகிருத்தாரா? அவருக்கு என்ன இதைப் பற்றித் தெரியும்?"

"ஆகா! அது என்ன அப்படிக்கேட்கிறாய்? அன்பில் அகிருத்தருக்குத் தெரியாமல் இந்த ராஜ்யத்தில் எந்த இடத்திலும் எதுவுமே நடக்க முடியாது."

"ஓகோ! கடம்பூர் மாளிகையில் நடந்த சதிக்கூட்டத்தைப் பற்றிய விஷயமும் அவருக்குத் தெரியுமா?"

"ஒரு விஷயத்தை நூலகப் படுத்திக் கொண், வீர காரியண புரத்துத் திரு

விழாவின் போது பழுவூர் ராணியின் பல்லக்குப் போனதை நாம் இருவர் ஒரு மரத்தடியில் நின்று பார்த்தோம் அல்லவா?"

"ஆம்; பல்லக்குவின் திரை விவசியதும் நீ அடைந்த பாபரப்பு இன்னும் என் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. பழுவூர் ராணி யிடம் ஒரு ஓலை கொடுக்க முடியுமா என்று நீ என்னைக் கேட்டாய்?"

"நீ அதற்குச் 'சேச்சி! அது என்ன வேலை?' என்றாய், நான் ஏதோ காதல் ஓலை கொடுக்க விரும்பியதாகவே நீ எண்ணினாய். சதிகாரர்களின் பேச்சுச் சம்பி மோசம் போக வேண்டாம் என்று மதுராந்தகருக்கு எச்சரிக்கை செய்யவே நான் விரும்பினேன்; முதன் மந்திரியின் கட்டடிகாப்படி!"

"பல்லக்குவில் இருந்தது மதுராந்தகர் என்று உனக்குத் தெரியுமா?"

"முதலில் சந்தேகித்தேன். திரை விவசியதும் அந்த இரகசியம் தெரிந்தது. நீ நல்ல அழுத்தக்காரன். நான் எவ்வளவோ பிரயத்தனம் செய்தும், நீ பல் லக்குவில் இருந்தது பழுவூர் ராணி அல்ல, மதுராந்தகர் என்று சொல்ல மறுத்து விட்டாய் அல்லவா?"

"நீ மத்திரம் அழுத்தக்காரன் இல் லையா? இன்று சாயங்காலம் நீ எங்கே போகப் போகிறாய் என்று கூடச் சொல்ல மறுத்து விட்டாயே?"

"சொன்னால் நீ அதிலும் தலையிட வேண்டும் என்று பிடிவாதம் பிடித்திருப் பாய்! இப்போதே எவ்வளவு சங்கடத் தில் அகப்பட்டுக் கொண்டாய், பார்! இனிமேலாவது..."

"காளைமுகர் கூட்டத்தைப் பற்றியும் மதுராந்தகர் அங்கே போக உத்தேசித் திருப்பது பற்றியும் முதன் மந்திரிக்குத் தெரியுமா?"

"தெரியாமலா என்னை அனுப்பினார்? அதே சமயத்தில் மதுராந்தகர் அங்கே போய்ச் சேராதிருப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். யாரோ திவர்த்தியைத் தூக்கிப் பிடித்தான் என்று சொன் னாயே? அவளும் அநீருத்தரின் ஆளாகத் தான் இருந்திருப்பான். வேண்டுமென்றே குதிரையை பிரட்டிக் தெறி கெட்டு ஓடும்படி செய்திருப்பான். தரையில் வீழ்ந்த இளவரசரை யாரசாவது எடுத்துக் காப்பாற்றி யிருப்பார்கள்."

இத்தனை நேரம் அநேகமாக அவர் ததத் திவா, பல்லக்குவிலா ஏறித் தஞ்சையை நோக்கிப் போய்ச் கொண்டிருப்பார். வா! நாமும் நம் வழியே போகலாம்."

"வைஷ்ணவரே! நான் வர முடியாது."

"இது என்ன? நீ ஒப்புக்கொண்ட காரியம் என்ன ஆயிற்று? காஞ்சியி லிருந்து ஆதித்த கரிகாலர் புறப்பட்டு விட்டதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். நாம் உடனே வாயு வேக மிஞ் வேகமாகப் போனால் தான்....."

"ஆதித்த கரிகாலரிடம் கொடுக்க வேண்டிய ஓலைவை நீரே கொடுத்து விட வாமே? அவர் மதுராந்தகனைப் போல் ஸ்திரீ வேஷத்திலும் வர மாட்டார்; இரவில் ஒளிந்தும் பிரயாணம் செய்ய மாட்டார்..."

"நீ என்ன செய்யப் போகிறாய்?"

"உண்மையில் நான் மதுராந்தகரைப் பின் தொடர்ந்து இன்று சாயங்காலம் புறப்படவில்லை. வேறொரு வரைத் தொடர்ந்து போக ஆரம்பித்ததில் மது ராந்தகரை வழியில் தற்செயலாகப் பார்க்க நேர்ந்தது."

"நான் ஒரு ஜோசியம் சொல்லு கிறேன். நீ தொடர்ந்து போக ஆரம்பித் தது ஒரு பெண்மணியாக இருக்கும்."

"நீர் பொல்லாத வைஷ்ணவர்! ஒரு நான் - உம்முடைய மண் டையை உடைத்து விட்டு மறுகாரியம் பார்க்கப் போகிறேன்."

"அது உன்னால் முடியாத காரியம். ஏற்கெனவே என் மண்டையை ஒரு காளாமுகனுக்கு அடகு வைத்திருக் கிறேன். அது போனால் போகட்டும். நீ குடக்கைவிட்டுந்து யாரைத் தொடர்ந்து புறப்பட்டாய்? அந்தப் பெண் யார்?"

"கொடும்பாளூர் இளவரசி குடக்கை சோதிடர் வீட்டுக்கு வந்திருந்தான். பல்லக்குவில் ஏறிக் கொண்டு தனியாகப் புறப்பட்டுப் போனான். உண்மையில் அந்தச் சித்தப் பிரமை கொண்ட பெண் ணைத் தொடர்ந்து நான் இளம்பயில்லை. அவளுடைய பல்லக்கு நான் போக வேண்டிய பாதையில் கொஞ்ச தூரம் போயிற்று. திடீரென்று அந்தப் பல் லக்கைச் சிவ மணிதர்கள் வந்து தாக்கி ணார்கள். கூடப் போன தாதிப் பெண்ணை மரத்தில் கட்டிப் போட்டு விட்டு வர என் தியை மட்டும் கொண்டு போனார்கள். வைஷ்ணவரே! அந்தப் பெண்ணின் கதி என்ன ஆயிற்று என்று தெரிந்து கொள்ளாமல் உம்மோடு வர என்க்கு இஷ்டமில்லை."

"அந்தப் பெண்ணைப் பற்றி உனக்கு என்ன அவ்வளவு கவலை?"

“அது என்ன அப்படிச் சொல்கிறீர்? ஈழத்தப்பட்ட மகாவீரர் தெரிய வேளா நின் புதல்வி யல்லவா? பழையாடை இளைப பிராட்டியின் மனத்திற்குக்கத் தொழியல்லவா? இன்னும், போன்னியின் செவ்வருக்கு வானதி தேவியை மணம் செய்கிக்கப் போவதாகவும் ஒரு பிரஸ்தாபம் இருந்ததல்லவா?”

“அப்பனே! போன்னியின் செவ்வர் தான் கடலில் முழுதி இறந்து விட்டாரே? அவருடைய திருமணத்தைப் பற்றி இப்போது என்ன கவலை?”

“அவர் இறந்து விட்டார் என்பது என்ன சிச்சயம்! கூடக்கூடாது?”

“அப்படியானால் அவர் உயிரோடிருக்கலாம் என்று நீ நினைக்கிறாயா?”

“வயலுணவரே! என்னுடைய வாயைப் பிடுங்கி ஏதேனும் இரகசியத்தைத் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்பது உங்கள் உத்தேசமாயிருந்தால், அதை மறந்து விடும்!”

“சரி! சரி! நீ பெரிய அழுத்தக்காரன் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் வானதி தேவியைப் பற்றி நீ கவலைப்பட வேண்டாம். இளைப பிராட்டிக்கு அவன் பேசில் உயிர் என்பதுதான் உனக்கு கண்ணுக்கத் தெரியுமே?”

“அதனாலே தான் எனும் கவலைப்படுகிறேன். வானதி தேவிக்கு இந்த ஆபத்து வந்தது இளைப பிராட்டிக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம் அவ்வவா?”

“இன்றைக்குத் தெரியா விட்டால் நாளைக்குத் தெரிந்து விடுகிறது.”

“நாளைக்குத் தெரிந்து என்ன பயன்? காளாமுகர்கள் அந்தக் கன்னிப் பெண்ணை இன்றிரவு பவி கொடுத்து விட்டால்?.....”

“வானதியைக் காளாமுகர்கள் தாக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு போனதாகவா சொல்லுகிறாய்?”

“அப்படித்தான் எனக்குத் தோன்றியது. வானதியின் தொழியும் அப்படித் தான் என்னிடம் கூறினான்.”

“அது உண்மையானால், நீ கொஞ்சம் கூடக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. கொடும்பாளூர் வம்சத்தார் காளாமுகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். வானதி தேவி கொடும்பாளூர்ப் பெண் என்று தெரிந்தால், அவளுக்குக் காளாமுகர்கள் இராஜோபகாரம் செய்வார்கள்!”

“ஓகோ! இது எனக்குத் தெரியாமல் போயிற்றே?”

“ஆகையினால் தான் காளாமுகர்கள் மதுராத்தகத் தேவருக்கு எதிராக இருக்கிறார்கள்...”

“இந்த மண்டை ஒட்டுச் சாமியார்கள் எதிராக இருந்தால், என்ன வந்து விடப் போகிறது?”

“உனக்குத் தெரிடாது. இந்த நாட்டில் மிகப் பெரிய குடும்பங்கள் காளாமுகத்தைச் சேர்ந்தவை. சைன்யத்திலும் அத்தகைய பலர் இருக்கிறார்கள். அந்நாலேயே பழுவேட்டையர் இன்றைக்கு இந்த ஏற்பாடு செய்திருந்தார், மதுராத்தகருக்குக் காளாமுகர்களின் ஆதரவைத் தேட முயன்றார். அது ஒரு குதிரை செய்த கோளாறினால் பவிக்காமற் போயிற்று. நீ புறப்படு, போகலாம். வருகிறாயா? அவ்வது நான் கிளம்பட்டுமா?”

வந்தியத் தேவன் வேண்டா வெறுப்பாக எழுத்து குதிரையையும் கையில் பிடித்துக் கொண்டான். அடர்ந்த காடுகளின் ஊடே ஆன் துழையக் கூடிய வழியைக் கண்டு பிடித்து அவர்கள் வெளியே வந்தார்கள்.

“அதோ பார்!” என்று ஆழ்வார்க்கடியான் வானத்தைச் சுட்டிக் காட்டினான். முன் எப்போதையும் விடத் தாம கேதுவின் வால் நீண்டு, வானத்தின் ஒரு பாதி முழுவதிலும் வியாபித்திருப்பதை வந்தியத் தேவன் பார்த்தான்.

குளிர்த்த வாடைக்காற்று வீசிற்று. வந்தியத் தேவனுடைய உடம்பு சிலிர்த்தது.

தூரத்தில் இராமத்து சாய் ஒன்று தினமன கோகக் குரலில் அழுதது.

அத்தியாயம் 38

வானதிக்கு நேர்ந்தது

சூரியன் மறைத்து காலை திக்கிலும் இருள் குழிந்து வந்த கோத்தில் வானதி குடந்தை—திருவாளூர் சாலைவில் பல்லக்கில் போய்க் கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய உன்னம் குழம்பி யிருந்தது. நாகைப்பட்டினம் குடாமணி விஹாரத்

துக்குப் போக வேண்டும் என்றும், அங்கே காப்ச்சல் வந்து படுத்திருக்கும் இவ்வரசருக்குப் பணிவிடை செய்ய வேண்டும் என்றும் அவன் மனம் துடித்தது. ஆனால் அது எப்படிச் சாத்தியமாகும்? புத்த பிஷுக்களின் விஹாரத்

தங்குள் தன்னை அழகுநிப்பார்தோ, அங்கே இளவரசரைத் தான் பார்க்க இயலுமா, பார்த்தாலும் பணிவிடை செய்ய முடியுமா,—என்பதை பெல்லாம் எண்ணியபோது ஓரே மணிப்பா யிருந்தது. காலைப்பட்டினத்துக்குத் தனிமைமாகப் பிரயாணம் செய்ய வேண்டியிருப்பதை எண்ணியபோது அதனியம் உண்டாயிற்று. அதனியத்தைப் போக்கி மனதில் உறுதி உண்டு பண்ணிக் கொள்ள முயன்றான். உலகில் பெரிய காரியம் எதுதான் எனதில் சாத்தியமாகும்? ஒவ்வொருவர் எடுத்த காரியத்தைச் சாதிப்பதற்கு எல்லாவது கஷ்டப்படுகிறார்களே? அந்த ஓடக்காரப் பெண்டலில் தனியாகப் படகு செலுத்திக் கொண்டு போக எல்லாவது நெஞ்சத்துணிவு உள்வனவா யிருக்க வேண்டும்? புயலிலும் மழையிலும் மலை போன்ற அலைகளுக்கு மத்தியில் படகு விட்டுக் கொண்டு போய் இளவரசரைக் காப்பாற்றியதற்கு எல்லாவது நெஞ்சத்துணிவு அவனுக்கு இருக்க வேண்டும்? தான் இந்தச் சிறிய பிரயாணத்தைச் குறித்துப் பயப்படுவது எவ்வளவு பேதைமை? குடாமணி விதாரத்துக்குள் உடனே போக முடியுமாயிட்டால் பாதகமில்லை. அக்கம் பக்கத்தில் இருந்து இளவரசரைப் பற்றிய செய்தி தெரிந்து கொண்டிருந்தாலும் போதும். இளவரசரைப் பார்க்க முடியுமாயிட்டாலும் பாதகமில்லை; அந்த ஓடக்காரப் பெண்ணையாவது பார்க்க முடிந்தால் போதும். ஆம், அதுதான் சரி! அவளை எப்படியாவது தெரிந்து கொண்டால், அவள் மூலமாக இளவரசரைப் பார்க்க முடிந்தாலும் முடியலாம். அவரிடம் தனக்குள்ள அன்பு ஏதோ ஒரு பிரயோஜனத்தை எதிர்பார்த்ததல்ல என்பதை எப்படியாவது நிரூபித்துக் காட்டியிட வேண்டும். அதற்குப் பிறகு இந்த உலகா விட்டாலும் விட்டு விடலாம்; அவ்வது புத்த சங்கத்தில் சேர்ந்து பிஷாணி ஆனாலும் ஆகி விடலாம்.....

மறுபுறம் எந்த நேரத்துக்கு நாகைப் பட்டினம் போய்ச் சேரலாம் என்று பல்லக்குச் சுமப்பவர்களை விசாரிப்பதற்காக வானதி பல்லக்கின் திரையை விலக்கி வெளியில் பார்த்தாள். சாலை ஓரத்தில் ஒங்கி வளர்ந்திருந்த மரங்களுக்குப் பின்னால் சில உருவங்கள் மறைந்து நின்றபடிபால் அவளுக்குத் தோன்றியது. இன்னும் சிறிது காலமாக உற்றுப் பார்த்தாள். மறைந்து நின்றவர்கள்

வீர காவ காணாமுக்கள் என்று தெரிந்தது. இதைக் குறித்து வானதிக் குச் சிறிதும் கவலை உண்டாகவில்லை. அவன் கொடும்பாளூர் அரண்மனையில் வளர்ந்த காலத்தில் அடிக்கடி காணாமுக்கள் அங்கே வருவதுண்டு; அவனுடைய பெரிய தந்தையிடம் பேசித் தங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களைப் பெற்றுப் போவதுண்டு. காணாமுக்களின் பெரிய குருவே ஒரு சமயம் கொடும்பாளூர் வந்திருக்கிறார். அவருக்கு உபசாரங்கள் பூதாசன் எல்லாம் நடந்தன. அவனுடைய பெரிய தப்பணர் பூதி கிச்சிரம சேசரி பல திருக் கோயில்களில் காணாமுக்களுக்கு அன்னம் படைப்பதற்கென்றே நியந்தங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். ஆகையால் காணாமுக்கள் தனக்குக் கெடுதல் ஒன்றும் செய்ய மாட்டார்கள். ஒரு வேளை உதவி செய்தாலும் செய்வார்கள். இன்றைக்கு அவர்களுடைய மகா சங்கம் உடுகிறதென்பதும் வானதிக்குத் தெரிந்திருந்தது. ஆகையால் அந்த பழையாறையிலிருந்து குடந்தைக்கு வந்தபோது கூடச் சாலையில் காணாமுக் கூட்டங்களி் அவள் பார்க்கும்படி நேர்ந்தது. ஆனாலும், இவர்கள் எதற்காக மரத்தின் பின்னால் ஒளிந்து நிற்கிறார்கள்? தன்னை ஒருவேளை வேறு வராவது என்று அவர்கள் எண்ணிக் கொண்டு ஏதாவது தீங்கு செய்யலாம் அல்லவா?.....

இப்படி அவள் எண்ணிக் கொண்டிருந்தபோதே, மறைந்திருந்தவர்கள் திடு திடு வென்று ஓடி வந்தார்கள். பல்லக்கைக் குழித்து கொண்டார்கள். அப்போதும் அவள் பயப்படவில்லை. தான் யார் என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க எண்ணினாள். எப்படி அதைச் சொல்வது என்று யோசிப்பதற்குள், பல்லக்குடன் வந்த பணிப் பெண்ணை இரண்டு பேர் பிடித்து மாதோடு எட்டுவதைப் பார்த்தாள். உடனே அவளை அறியாமல் பிழிபுடன் கூடிய கூச்சல் ஒன்று அவள் வாயிலிருந்து வந்தது. பல்லக்கைக் குழித்திருந்த காணாமுக்களில் ஒருவன் ஒரு திரிசுலத்தை எடுத்து அவன் முகத்துக்கு மேலே காட்டி, "பெண்ணே, கூச்சல் போடாதே! கூச்சல் போடாதிருந்தால் உன்னை ஒன்றும் செய்ய மாட்டோம். இவ்வாவிட்டால், இந்தச் சூலத்தினுக்குத் திக் கொன்று விடுவோம்!" என்றான்.

வானதிக்குச் சிறிது எதரியம் வந்தது. கம்பீரமாகப் பேச எண்ணிக் கொண்டு,

“நான் யார் தெரியுமா? கொடும்பாளூர் வேளார் மகன். என்னைத் தொட்டாக ளானால் நீங்கள் கிராமலமாவீர்கள்” என்றுள். அவனுடைய மனத்தில் கதரியம் இருந்ததே தவிர, பேசும்போது குரல் கடுங்கிற்று. அதைக் கேட்ட காளாமுகன் “எல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும். தெரிந்துதான் உனக்காகக் காத்திருக் தோம். சுற்று நேரம் சத்தயிட்டாமிகு! இல்லாவிட்டால்?.....” என்று மறுபடியும் திரிசுலத்தை எடுத்து நீட்டினான்.

அதே சமயத்தில் சாட்டையினால் ‘கனீர்’ ‘கனீர்’ என்று அடிக்கும் சத்த மும், ‘ஜியோ’ ‘ஜியோ’ என்ற குரலும் கேட்டது. அப்படி அடிப்பட்டு அவரிய வர்கள் சிலிகை தூக்குவோர் என்பதை வானதி அறிந்தாள். அவர்களைச் சில காளாமுகர்கள் சாட்டையினால் அடித் திருக்க வேண்டும்!

அதைப் பற்றி வானதி ஆத்திரப் பட்டுப் பல்லக்கிலிருந்து கீழே இறங்கி விட எண்ணினாள். அதற்குச் சந்தர்ப்பம் வாய்க்கவில்லை. ஏனெனில் சிலிகை தூக்கிகள் பல்லக்கைச் சுமந்துகொண்டு ஓடத் தொடங்கினார்கள். காளாமுகர்களும் பல்லக்கைச் சூழ்ந்த வண்ணம் ஓடி வந்தார்கள். ஒடும்போது அவர்கள் பயங்கரமாகக் கூச்சல் போட்டுக்கொண்டு ஓடினார்கள். ஆகையால் வானதி தான் கூச்சல் போடுவதில் பய வில்லை என்பதை உணர்ந்தாள். ஓடும் பல்லக்கிலிருந்து கீழே குதிப்பதும் இய லாத காரியம். அப்படிக் குதித்தாலும், இந்தப் பயங்கர மனிதர்களுக்கு மத்தியில்

தானே குதிக்க வேண்டும்? இவர்கள் எங்கேதான் தன்னைக் கொண்டு போகி ருர்கள், எதற்காகக் கொண்டு போகி ருர்கள், பார்க்கலாம் என்ற எண்ண மும் இடை இடையே தோன்றியது.

சுமார் அரை நாழிகை நேரம் ஓடிய பிறகு, மரங்களின் மறைவிலிருந்த ஒரு பழைய தூர்க்கை கோயிலுக்கு அருகில் வந்து நின்றார்கள். இதற்குள் நன்றாக இருள் சூழ்ந்து விட்டது. ஒருவன் கோயிலுக்குள் சென்று அங்கே எரிந்து கொண்டிருந்த தீபத்தை எடுத்துக் கொண்டு வந்து வானதியின் முகத்துக்கு எதிரே காட்டினான். காளாமுகர்களில் ஒருவன் வானதியை உற்றுப் பார்த்து, “பெண்ணே! நாங்கள் கேட்கும் விவரத் தைச் சொல்லிவிடு! உன்னை ஒன்றும் செய்யாமல் விட்டு விடுகிறோம். அவ்வது நீ எங்கே போக விரும்புகிறாயோ, அங்கே கொண்டு போய்ப் பத்திரமாய்ச் சேர்த்து விடுகிறோம்” என்றான்.

வானதியின் மனத்தில் இதுவரை நேன்றாத சந்தேகம் உதித்தது. “எனக்கு என்ன விவரம் தெரியும்? என்னை என்ன கேட்கப் போகிறீர்கள்?” என்றாள்.

“பெண்ணே! நீ யாரோ ஒருவரை அந்தரங்கமாகச் சந்திப்பதற்கே இப்ப டிக் தவிப்பாகப் பிரயாணம் தொடங்கி னாய் அல்லவா? அவர் யார்? யாரைச் சந்திப்பதற்காகப் புறப்பட்டாய்?”

வானதியின் சந்தேகம் உறுதிப் பட்டது. ஒரு கண நேரத்தில் அவ

பாரதி கட்டுரைப் போட்டி

000

பரிக் பெற்றவர்கள்

000

ஸ்ரீ எஸ். தங்கசாமி (மாணவப் பரிக)

பி. ச. கும்பு

அழகப்பா கல்வாரி, காரைக்குடி.

ஸ்ரீ வெ. ரா. நாகராஜன் (போதுப் பரிக)

மிகுக்கு மாட வீதி, மயிலாப்பூர், சென்னை.

ஹுடைய உள்எத்தில் ஒரு பெரிய மாறுதல் உண்டாயிற்று. ஒரு சிறிய சத்தத்தைக் கேட்டாலும் பயந்து மிரண்டு கொண்டிருந்த பெண் மான் உலகில் எதற்கும் அஞ்சாத பெண் சிங்கமாக மாறியது.

“நான் யாரைச் சந்திக்கப் புறப்பட்டால் உங்களுக்கு என்ன? நீங்கள் யார் அதைப் பற்றிக் கேட்பதற்கு? சொல்ல முடியாது!” என்றான் வானதி.

காளாமுகன் சிரித்தான்.

“அதை நீ சொல்ல வேண்டாம். எங்களுக்கு தெரியும். இளவரசன் அருள் மொழி வர்மனைச் சந்திப்பதற்குத்தான் நீ புறப்பட்டாய். அவன் எங்கே ஒலிக்குக்கிறான் என்று சொல்லி விடு. உன்னை ஒன்றும் செய்யாமல் விட்டு விடுகிறோம்” என்றான்.

“நீங்கள் என்ன வேணுமானாலும் செய்து கொள்ளுங்கள். என்னிடமிருந்து எந்த விவரமும் நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள முடியாது” என்று வானதி அழுத்தம் திருத்தமாய்க் கூறினாள்.

“உன்னை என்ன வேணுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம் என்று சொல்கிறாய்? நான்கள் செய்யப் போவது என்னவென்று அறிந்தால் இப்படிச் சொல்லத் துணிய மாட்டாய்!”

“என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? அதையும் சொல்லிப் பார்த்து விடுங்கள்!”

“முதலில் உன் அழகான பூப்போன்ற கரங்களில் ஒன்றை இந்தத் தீவர்த்திப் பிழம்பில் வைத்துக் கொண்டுபோம். பிறகு இன்னொரு கையையும் கொண்டுபோம். பின்னர், உன் கரிய கூத்தலி தீவர்த்தியைக் காட்டி எரிப்போம்.....”

“தன்ருகச் செய்து கொள்ளுங்கள். இதோ என் கை! தீவர்த்தியை அருகில் கொண்டு வாருங்கள்!” என்றான் வானதி.

இராத்ரத்தில் நடந்துவந்த சூழ்ச்சிகள், சதிகள் எல்லாம் ஓரளவு வானதிக்குத் தெரிந்துதான் இருந்தது. இந்தத் துஷ்டர்கள் சதிகாரர்களின் ஆட்களாக இருக்க வேண்டும். இளவரசர் இருக்குமிடத்தைக் கண்டு பிடிக்கப் பார்க்கிறார்கள். அவருக்குக் கெடுதி செய்யும் தோக்கத் துடனோடான் இருக்க வேண்டும். இளவரசருக்காக, அவருடைய பாதுகாப்புக்காக, நான் இத்தகைய கொடுமைகளை அனுபவிக்கும்படி தோந்தால், அதைக்

காட்டினும் பெரிய பரக்கியம் என்ன இருக்கிறது!—இவ்வாறு எண்ணினான் கொடும்பாளூர் இளவரசி வானதி. அந்த எண்ணத்தான் அவளுக்கு அத்தகைய மனோதையத்தை அளித்தது.

“பெண்ணே! போகித்துச் சொல்! என் பிடியவரத் வேண்டாம். பிறகு வருத்தப்படுவாய்! உன் ஆயுள் உன்னவரையில் கண் தெரியாத குருபியா யிருப்பாய்!” என்றான் காளாமுகன்.

“என்னை நீங்கள் அனு அனுவாகக் கொழுத்துங்கள்? என் சதையைத் துண்டு துண்டாக வெட்டுங்கள். ஆனாலும் என்னிடமிருந்து ஒரு விவரமும் அறிய மாட்டீர்கள்!” என்றான்.

“அப்படியானால், எங்களுடைய காரியத்தைப் பார்க்க வேண்டியது நான்! சீடா! கொண்டு வா அந்த தீவர்த்தியை இங்கே!” என்றான் காளாமுகன்.

அச்சமயம் வானதியின் கவனம் சற்றுத் தூரத்தில் சென்றது. பாணிகள், குதிமரகன், பல்லக்குகள், காலான் வீரர்கள் முதலியவர்கள் அடங்கிய நீண்ட ஊர்வலம் ஒன்று அவர்கள் இருந்த இடத்தை நெருங்கி வந்துகொண்டிருந்ததைப் பார்த்தான். தெய்வத்தின் அருளால் தனக்கு ஏதோ எதிர்பாராத உதவி வருகிறது என்று எண்ணினான்.

“ஜாக்கிரதை! அதோ பாருங்கள்!” என்று சுட்டிக் காட்டினான்.

காளாமுகன் மறுபடியும் கிரித்தான்.

“வருகிறது வார் என்று உனக்குத் தெரியுமா?” என்று கேட்டான்.

“முதன் மந்திரி அகிருத்தர் மாதிரி இருக்கிறது. நான் இப்போது கூச்சல் போட்டால் அவர்களுக்குக் காது கேட்கும். ஜாக்கிரதை! என்னை விட்டு விட்டு ஓடிப் போய் விடுங்கள்! இல்லாவிட்டால்.....” என்றான் வானதி.

“ஆம், பெண்ணே! வருகிறவர் முதன் மந்திரி அன்பில் அகிருத்தர்தான். அவருடைய கட்டளைபின்பேரில்தான் உன்னை நாய்கள் பிடித்துக் கொண்டு வந்தோம்” என்றான் காளாமுகன்.

இப்போது வானதியை மறுபடியும் நிவல் பற்றிக் கொண்டது. அவளை அறிவரால் பிதி நிறைந்த கூச்சல் ஒன்று அவன் தொண்டையிலிருந்து வந்தது. அதை அடக்கிக் கொள்ளுவதற்காகத் தன்னுடைய வாயைத் தரவே பொத்திக் கொள்ள முயன்றான். (தொடரும்)

அயர்ந்து சுகமாகத் தூங்குங்கள் !

நம் தேவதீப்திரு அயர்ந்த தூக்கம் மிகவும்
மூக்கியம். ஏனெனில் தூக்கத்தின் போது
இயற்கையானது உடலுக்கும் ஸ்தோத்தும்
சக்தியை ஊட்டுகிறது. படுக்கப் போகுவான் ஒரு கப்
ருசி மிகுந்த 'ஒவல்டின்' இயற்கைக்கு இரு விதங்களில்
உதவுகிறது. புத்துணர்வைத் தரும்; அயர்ந்த தூக்கத்தைத்
தரும். அத்துடன் செலவாகும் சக்தியைச் சேகரிக்க உதவுகிறது.
ஒவல்டின் எல்லா விதங்களிலும் சிறந்தது. அதில் பழுத்த பார்சி
யா வட்ட, ஆடை திரம்பிய கத்திராய் பகம்பாக், சிறந்த கொக்கோ,

பாம்பேடைடுகள், பிடிடி விடமின்சாரும்
இருக்கின்றன. உங்கள் கடைபின் இந்த
ருசி மிகுந்த உணவு பானத்தைக் கேட்டு
வாங்குங்கள்; தீர்விற்குக் கட்டும். அது
ஒவல்டின் தானா என்ற கவனியுங்கள்!

விநியோகஸ்தர்கள் :
கிழாங்குடி ரோக்கோ (இந்திய) லிட்.

ஒ வ ல் டி ன்

உலகில் சிறந்த ஆரோக்கிய பானம்

சுவை

சீட்டநாதர் சன்னதியில் பட்டாநாதர்கள்

ஜெயமணி

இலங்கை சிபுரணும் அரசியல் பிரமுகருமாய் வலங்குண்டை என். ஆர். செட்டிக்கு ஒரு சமயம் ஜஸ்டிஸ் எட்லிவியர்மீது போய் வந்தது. அந்தச் சோபத்தை அவர் கும்பிவணத்திற்குமீது எட்டினார். "ஜஸ்டிஸ் எட்லிவியர் கும்பி புதுக் கோட்டையில் கும்பிவணம் செய்தார்கள்; இப்போது கோயம்புத்தூரில் கும்பிவணம் செய்திருக்கிறார்கள்; இனி எந்த இடத்தில் கும்பிவணம் செய்யப் போகிறீர்கள்?" என்று என். ஆர். செட்டி குறிப்பிட்டார். ஆனால் இது ஜஸ்டிஸ் எட்லிவியர் பார்த்ததோ என்னமோ, தெரியாது; கும்பிவணத்திற்கு மிகுந்த சோபத்தை உண்டாக்கிறது.

தற்போது மேலெழுதித்தந்தி 'மன்னார்குடி'க்குப் பிரசித்தி ஏற்பட்டு வருகிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஒரு கூட்டத்தார் "ஜாக்கிரதை! இங்கேயும் மன்னார்குடி சென்று விடுவோம்!" என்று பலமுறுத்தி வருகிறார்கள்!

மன்னார்குடியில் யார் எப்பொழுது என்ன செய்தார்கள் என்பதை காலக வேரினோக்கு குரவகூட்டி விரும்புகிறோம்.

என்று வந்த வருஷங்களுக்கு முன் அங்கு ஜெயம் விளக்கியும் பெரளம், கொம்பு, கொம்புளையில் சிலர் ஸுபட்டார்கள். எல்லாவிதும் ஸைக்கோதர போர்களிலும் நீ கைக்கும் கைக்கைவல்லும் ஸைடபெற்றது. எந்தப் வேதாந்தம் போன்றதோ பக்தர்களின் உயிருக்கே ஆபத்தான வந்தது என்னும், அக் கூட்டத்தினரின் திருவிளையாடல் களைப் பற்றி அறிமுகம் ஏதாவது உறவினரடியா திடுங்கி, அவர்களுடைய அட்டகாசம் காரணமாகப் பல மாதங்கள் யுதையில் அங்கு தோல் போலிகள் மூலம் போடுமபடி நேர்ந்தது.

அதிலிருந்து அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவைப் போகத் தயக்கமடங்கும்கூடச் சென்று, "காங்கன் கொல்லுறையு சிலர் கொத்தக்காரர்கள் வட்டது கொள்ளாவிட்டால் இந்த இடத்திலும், 'மன்னார்குடி' சென்று விடுவோம்" என்று மிரட்டி வருகிறார்கள்.

அவர்களுடைய மிரட்டல்கள் கண்டு இது வரையில் சில மிராசைர்கள் பார்த்து வலிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் "கடப்பது வடக்கட்டும்" என்று துணிந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தங்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள இதுவரை வலியுறுத்தும் ஏதாவது எடுக்கவில்லை.

தந்தைய உலகத்தில் ஆண்டி முதல் அரசன் வரையில் வேளும் வட்டுக்கோப்பாக நீண்டு தங்கள் தங்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக் கொண்டதற்காகச் சங்கங்கள் அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அப்படியா!

மிக் தொழிலாளர்களுக்குச் சங்கம் இருக்கிறது. விவசாய தொழிலாளர்களுக்குச் சங்கம் இருக்கிறது. மந்திரம் வந்ததார்கள், ரிசு முதலாளிகள் முதலிய செல்வாக்குடைய தங்கள் தங்களுக்குச் சென்று சங்கம் அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என். இத்திரா கைத்திரம் பெறும் வரையில் இத்திரா மன்னர்கள் கூடத் தங்களுடைய எதேச்சாதிகார உரிமைகளுக்கு ஆபத்து ஏதாவது ஏற்பட்டுவிட்ட கூடாது என்பதற்காக ஒரு சங்கத்தை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்!

ஆனால் தஞ்சை மிராசைர்கள் மாத்திரம், "வருஷ வருஷம் யூரி தேவி தானியச் செல்வத்தை வங்கு அக்கினி கொடுக்கிறது, நாம் வேறு வருஷம் தானையையும் காடயில்கி, அப்படியிருக்க நம் தாயில் வசை கை வைக்கப் போகிறார்கள்!" என்று பேசாமல் இருக்க விரும்புகிறார்கள்.

எனினும் இப்போது அவர்கள் தங்கள் தங்கை எ. வார்த்து, மெற்கொண்டு தங்களுக்குக் கட்டாவுடைய ஏற்பட்டால் இருப்பதற்கான முறைகளைக் கைக்கொள்ள முற்பட்டிருக்கிறார்கள். தங்களுக்கும் சங்கம் அமைத்துக் கொண்டு, யாரும் 'மன்னார்குடி' செல்ல முடியாமல் தடுக்க முனைந்திருக்கிறார்கள்.

இதற்குப் பூர்வாங்கம் மகாசபாநி, மாபாசாநி துணாகாத்திலி ரயத் துண மகாநாடு சென்ற லாசம் சபாநி கைக்கட்டி.

பட்டாநாதர்கள் மகாநாட்டின் ஒரு பகுதி

ஸ்ரீ கே. கோவிந்தராமு ஸா தாயு தன்மை வகை.
ஸ்ரீ எஸ். ராமசுந்தரி ஸா ப் மகாநாட்டை
ஆரம்பித்து வைத்துப் போகிறார்.

வுக்கிட அவமானம் ஆகும்" என்று மகாநாட்டுக்
நாயகர் போதுத் தெர்த்து முடிவைக் குறித்துத்
தமது மொற்றத்ததைத் தெரிவித்தார்.

மகாநாட்டுக்கு விஜயம் செய்திருந்த பட்டா
நாயகரைத் தாயார் அத்துடன் விடவில்லை. நேச
உதயப்பைக் கொளவக் குறைவாகக் கருதும்
பட்டாநாயகருக்குச் சில அரிசு போசணிகளை
எடுத்துக் கூறினார். மற்றத் தொழிலாளர்களுக்குச்
சமமாக அவர்களுக்கும் கைப்பைடைப் பிடிக்க வேண்
டும். சீரம் கட்டிக் கொண்டு சைத்தித் இறங்க
வேண்டும் என்றார். அதற்கு உதாரணமாகத்
நாயகர் மடுவத்திற் பன்னி பிராமத்திற் கடத்த சம்ப
யத்தை உதாரணத்துடன் எடுத்துக் காட்டினார்.

சில மாதங்களுக்கு முன் மேற்படி பிராமத்திற்
மாரன் தவறாது ஏற்பட்டது. உடனே அந்தக்
பிராமத்திற் உண் பட்டாநாயகரான ஆடவ்
கனும் போண்டனும் வயங்கனில் இறங்கித் தாங்
களை கைப்பை பிடித்த உழைத்திரு ஆரம்பித்து

விட்டார்கள். அவர்கள் அங்கிதம்
செய்தது ஆகாசியவரமான பாலிக்
கொடுத்தது. சிலங்கள் ஒன்றுக்கு
ஒன்றாகவே விநிக்தன. மாரன்
கனும் மேற்கொண்டு தவறாது செய்
பாமல் வேலிக்குத் திரும்பி வந்து
விட்டார்கள். மாரன் தவறாதுகூட
பும் கய்யலிக்குப் பிராரங்குகளும்
தடுக்க அந்தக் பிராமவாசிகளின்
முள்ளுதாரணத்தைப் பின் பற்ற
வேண்டும் என்பதை மகாநாட்டுக்
நாயகர் கட்டிக் காட்டினார்.

சிலங்களை எவ்வாருக்கும் சமமாகப்
பகிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்
என்று உறுவேருக்குத் தாயார் சில
புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக் கூறினார்.
அவ்வாறு பங்கிட்டுக் கொடுத்தால்
தங்களுக்கு முந்திய ஒரு வக்கிரதாசு
விடைக்கும் என்றும், மூதரைய கட்டி
சத்திச் சிரத்தை கொண்டு வயரும்
அத்தகைய பங்கிட்டுக் ஆதரிக்க
மாட்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்.

மகாநாட்டில் பல தீயாசங்களைக்
காணாததினாலேயே ஏவனதராக
கிறவேறார்.

உதயவு கண்டிரோகம் ஒழித்ததம்
காடப் பட்டாநாயகன் ஸாநாஜி சர்க்
காரைப் பாராட்டினார். தாய்கள்
கெடுகிற அநிக் விநிக்து விற்பதிலும்
என்று உறுதி கூறினார்.

தற்போது தஞ்சை ஜில்லாவைச்
சேர்ந்த பல பிராமங்கனில் பங்கி
காங்கனும் வேலை சிறுத்தங்களும்

தாண்டவாருகின்றனர்; தமது எருக்கள் திருட்
டுப் போகின்றனர்; சிலக் கொடுத்தவர்களை
மீட்டப் படுகிறார்கள்; தடியெடுத்தவர்களைப் பிற
குடைய வயங்கனில் கறுகடை செய்வது சௌ
மாக இருக்கிறது. இத்தகைய காரியங்கள் கடை
பெருமல் தற்குச் சர்க்கார் தாமதமின்றித் தருக்த
கடவுட்க்ககையினை எடுத்துக் கொண்டு வேண்டும்
என்று வேட்டுக் கொண்டார்கள்.

"ஏற்கனவே சிலவர்க் பளுவிலும் கஷ்டப்
பட்டுக் கொண்டிருக்கும் பட்டாநாயகருக்கு உபரி
வரி விநிக்தும் போசணிகளைக் கைவிட்டுவிட வேண்
டும்" என்பதும் தீயாசங்கனில் ஒன்று.

ஐயவகை தீயமும் உருவெடுத்த ஈநாஜி
மத்திரி கையிடப் பட்டாநாயகருக்கு உண்
புரான கயங்கினைவைத் தெரிவித்தார். முதன்
மத்திரி ஈநாஜியைப் பிடித்து கண்டு தங்களுடைய
துன்பங்களுக்குப் பரிசாரம் தருகிறதென்ற தீர்
மானத்துடன் மகாநாடு முடிவடைந்தது.

"என் அப்பா, நீ பங்கு கண்டவர்க்
வேலை வேட்கொடுவாய்! உனக்கு அந்த
வேலைக்கு வேண்டிய அதுபவம்
என்ன இருக்கிறது?"

"அதுபவம் ஒன்றும் கிடையா
துவா! ஆனால், தங்குமல் சீரடி
யடிப்பேறுவா!"

எப்பொழுதும். எங்கும்

ஸ்தானத்தில் அழுக்கிவிடுக்கும் கிருமிகள் பற்றிக்கொள்ளலாம்

அனைவரையும் உங்கள் மூலியும் பாவுச்செய்யலாம்

இந்த ஆபத்தான நலிர்க்க—

ஸ்தானங்களையும் உடலையும் நலுமல்

**ஸைப்பாய்
சோப்பினால்**

கழுவுங்கள்.

அது அழுக்கிலிருக்கும் கிருமிகளிலிருந்து
உங்களை காப்பாற்றுகிறது.

L-324-50 TM

பாதி விசை

ஸ்விட்ஜர்லாந்திலிருந்து ஏராளமாகத் தருவிக்கப்பட்ட கடிகாரங்களில் பாதிக்குமேல் விற்பனையாகி விட்டன. இப் பாதி விசை சதுகை இன்னும் இரண்டு வாரங்களுக்கு மேல் கிடைக்கப்பட மாட்டாது. ஒவ்வொரு 15, 17 ஜுவல் கடிகாரமும் 3 வருஷமும் மற்றவை ஒரு வருஷமும் உத்தரவாதம் கொண்டவை. ஒவ்வொரு கடிகாரத்துடனும், ஒரு காரண்டி.

சர்டிபிகேட்டும், ஒரு நேரத்தியான ஸ்டராப், ஒரு வெல்வெட் பேட்டியும் இனாமாகக் கொடுக்கப்படும். பாக்கியும், விற்பனை வரி, தபாற் செலவு இவ்வசம். ஆட்டர்கள் வி. பி. பி. மூலம் அனுப்பப்படும்.

இலவசம்

புது வருஷ காலம் உடனும், மடக்கக் கடவுள் சம்பும் நினைக்கப்பட்ட தையல் இவ்வாறு அமெரிக்கன் பிரைவட்டி மனிதன் ஒன்றும் ஒவ்வொரு கடிகாரத் துடனும் இலவசமாக அனுப்பப்படும்.

குறைந்த விலைகளில் விலாஸ் தேக்காணுமறு:

வாட்டி ப்ரூப், தேடியல் கைம் 10½

தே. கு.
1 4 தேரம் ஸ்கல்பேக் 15 ஜுவல்ஸ் 49½-
2 தேர.கே. ஸ்கல்பேக் 15 ஜுவல்ஸ் 51½-
15 4 தேரம் ஸ்கல்பேக் 17 ஜுவல்ஸ் 59½-
20 தேர.கே. ஸ்கல்பேக் 17 ஜுவல்ஸ் 61½-

செவ் வரவுக்கு கைம் 9½

தே. கு.
21 பிரைட் 4 தேரம் கேம் 4 ஜுவல்ஸ் 22½-
22 பிரைட் 4 தேரம் கேம் 7 ஜுவல்ஸ் 29½-
3 4 தேரம் ஸ்கல்பேக் 15 ஜுவல்ஸ் 39½-
4 தேர.கே. ஸ்கல்பேக் 15 ஜுவல்ஸ் 41½-

கேவட் கேவட் கைம் 9½

23 பிரைட் 4 தேரம் கேம் 7 ஜுவல்ஸ் 30½-
5 4 தேரம் ஸ்கல்பேக் 15 ஜுவல்ஸ் 39½-
6 தேர.கே. ஸ்கல்பேக் 15 ஜுவல்ஸ் 41½-

வரவறு கைம் 7½

24 தேர.கே. ஸ்கல்பேக் 4 5 ஜுவல்ஸ் 10½-
7 4 தேரம் ஸ்கல்பேக் 15 ஜுவல்ஸ் 39½-
8 தேர.கே. ஸ்கல்பேக் 15 ஜுவல்ஸ் 41½-

டக்ஸ்ஜு கைம் 6½

9 4 தேரம் ஸ்கல்பேக் 15 ஜுவல்ஸ் 29½-
10 தேர.கே. ஸ்கல்பேக் 15 ஜுவல்ஸ் 41½-

கேவல் கைம் 5½

11 தேர.கே. ஸ்கல்பேக், ஸ்கல் ஸ்டராப், பேஸ்ஸி டயல் 15 ஜுவல்ஸ் 59½-

கேவல் கைம் 5½

25 தேரக்கு 1 டயல் ஸ்கல்பேக் ஸ்கல் 41½- 15 ஜுவல்ஸ் 50½-

தவுவறு கைம் 8½

26 பிரைட் 4 தேரம் கேம், கேவல் பிரைட் தேடியல் டயல் 22½-

PEARL WATCH CO., FORJETT STREET, BOMBAY-26

ரங்கசாமிக் குச் சில காட்சிகளைத் தூக்கமே பிடிப்பதில்லை. அதனால் அவர் ஒரு நொயாளி என்று கினைத்துவிட்டுக் கூடாது. அவரைப் பார்த்த பாகுமே அப்படிச் சொல்ல மாட்டார்கள். சொல்லுவதற்குத் தைரியமும் வராது. விசுவாசப் பேருமாளோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டிருந்த அவரது நிரூபகருவத்துக்கு வேழமுகம் ஒன்றுதான் தேவையாயிருந்தது.

ஆனால் ரங்கசாமி தூக்கமில்லாமல் தவித்ததற்குக் காரணம் வேறுமுகம் இல்லையே என்பதற்காக அவன்: சிறிது காலமாகத் திருப்பள்ளி கொள்ளும் கிணியில் இருந்து வந்த தமது விவாபாரத்தைக் குறித்துத்தான் அவரது கவலை வெல்லாம். அந்தக் கவலைதான் அவரைத் தூக்கவோட்டாமல் அடித்தது.

ரங்கா கபேபெற்றுண்டி என்றும் மூன் பெல்லாம் அதற்கு அலாதி மதிப்பு இருந்து வந்தது. அந்த நோட்டலில் டிபன் சர்பிட்டால் ஒரு தனிக் கௌரவம் இருப்பதாகக் கூடச் சிலர் சொல்லிக் கொண்டதாகக் கேள்வி. "ஊரில் எந்தப் பெரிய மனிதர் யாருக்குப் 'பார்ட்டி' கொடுத்தாலும் ரங்கா கபேதான் அந்தப் 'பார்ட்டி'வை ருசிகரமாக நடத்தி வைக்கும். எத்தனையோ ஂ்தா பணங்களின் நிறப்பு விழாக்களுக்கு ரங்கா கபேயின் நெர்த சிற்றுண்டி உபயோகப் பட்டிருக்கிறது. எத்தனையோ ஂதர்பணங் களின் மூடு விழாக்களுக்கு ரங்கா கபே டிபன் வழங்கியிருக்கிறது. எத்தனையோ பிரமுகர்களின் வரவேற்பு உபசாரத்தின் போது ரங்கா கபே பிரதான அங்கம் வகித்து நெறியடி விழாவை சமமூன்னதாகச் செய்திருக்கிறது. எத்தனையோ உத்தியோகஸ்தர்களின் பிரிவு உபசாரங்களுக்கு ரங்கா கபே ஒரு அணியாகத் திகழ்ந்திருக்கிறது.

இப்படிப் போது மக்களின் ஏகோபித்த ஒரு முகமான ஆதரவுடன் கூட்டு வந்த ரங்கா கபேயின் உரிமையாளர் பூரிமான் ரங்கசாமி அவர்கள்தான் என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை அல்லவா?

இவ்வளவு சீரும் சிறப் பும் பெற்றுப் பேரும் புக ளும் ஒங்கி வளர்ந்திருந்த ரங்கா கபேயின் உரிமை யாளர் ரங்கசாமிக் குக் கவலைப் படுமாபடியாக என்ன வித்து விட்டது என்று கேட்கிறீர்களா?

அபாதிப் பிரக்வாதி யுடன் ஒடிச் சென் டிருந்த ரங்கா கபேயின் விவாபாரத்தில் சிறிது மத்தம் ஏற்படவே, அது ஒட்டம் மாறி நடக்க ஆரம்பித்தது. கொஞ்ச நாட்களுக்குக் கெல்லாம் கடைபுழம் மாறி விவா

பரம் படுத்தக் கொண்டு கரை ஆரம்பித் தது. இந்த கிணிய்தான் ரங்கசாமி தூக்கம் பிடிக்காமல் தவித்தார். தூங்கி வழியும் தமது விவாபாரத்துக்கு ஒரு நிரூப்பணி எழுச்சி பரடி எழும்பி விட வேண்டும் என்று முயற்சி செய்தார்.

மூன்பெல்லாம் 'ரங்கா கபே'யில் எது கேட்டாலும் 'இல்லை' என்ற பதில்தான் சாதாரணமாகக் கிடைக்கும்.

"ரங்கா கபேயின் வெங்காய நோகைக்கு *ஊம் இல்லை, எடுப்பும் இல்லை. ஆனால் அது கிடைக்க வேண்டுமே!" "ரங்கா கபே பாதாம் அல்லாகைப் பார்த்தானே போதும். ஆனால் அது கிடைக்க வேண்டுமே!" "ரங்கா கபே கடைதான் வடை. அதில் என்ன தடை? ஆனால் அது கிடைக்க வேண்டுமே!" என் றெல்லாம் சர்ப்பாட்டு சாமிகளின் அபிப் பிராயம் கசரம் முறுறுதும் நெருஞ்சாரத்துக்கு நெருஞ்சாரம் பரவிக் கிடந்தது. இந்தமாதிரி ஒன்றும் கிடைக்காத காரணத்தினாலேயே அந்த நோட்டலுக்கு கல்ல பெயர் கிடைத்து விட்டது என்று சொல் தத்துவம் பேசினார்கள்.

பண்ணை பட்டணங்களைல்லாம் மறு கணமே பறந்து போவதைப் பார்த்து ரங்க சாமி பூரித்துப் போவார். இப்படிப் பூரித்துப் போயிருந்த அவருக்கு மனம் வேதனைப் படும் படியாக அவர் நோட்டலிலேயே ஒரு சம்ப வம் நடந்தது.

ஒரு நாள் ரங்கா கபேக்கு ஒருவர் வந்தார்; பட்டணங்கள் அடுக்கி வைத்திருக்கும் பிரிசா லுக்கு எதிரில் வந்து கின்று கொண்டு சர்வ தரப் பார்த்து, "என் அப்பா, இந்த கைஞ்சப் பாகு கல்ல கெயிலில் செப்ததுதானா? புதிக தானே? உனக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்.

சர்வர், "தெரியும், ஸார். கல்ல கெயிலில் செப்ததுதான்! புதிக, ஸார், கொடுக்கட் டொ?" என்று கேட்டான்.

வந்தவர், மீண்டும், "பட்டணங்களைக் காம் கத்தமாய்த்தானே இருக்கின்றன? உனக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்.

தன்!" என்று பெரிய பலகையில் கொட்டை எழுத்தில் அழகாக எழுதி வைத்தார். ஊர் முழுவதும் இதைப் பற்றிய பேச்சாகவே இருந்தது.

ரங்கசாமி ஒன்றும் தோன்றாமல் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். அதற்கு ஏற்றாந் போல ரங்கா கபேயின் வியாபாரமும் மந்த கதியை அடைந்து கொண்டே வந்தது.

ரங்கசாமியின் வேதனையை அதிகப் படுத்துவதற்கு இன்னொரு திருக்கிரமம் செய்தி கிடைத்தது. அந்தத் தெருவின் வட கோடியில் பீம விலாஸ் என்னும் ஒரு புது ஹோட்டல் ஆரம்பமாகப் போகிறது என்னும் செய்திதான் அது.

குறித்த தேதியில் பீம விலாஸ் ஹோட்டல் ஒரு பிரபல பிரமுகரால் திறந்து வைக்கப் பட்டது. துண்டுப் பிரசுரங்களை அள்ளி வழங்கி அந்தப் புதிய ஹோட்டல் முதலாளி அபாரமாக விளம்பரம் செய்தார். அவர் தம்

அதற்கு சர்வர், "என்ன ஸார், அப்படிக்கேட்கிறீர்கள்? நான்தானே தினந்தோறும் பட்சணங்களை யெல்லாம் எடுத்துத் தூசி போகத் தட்டிவிட்டு மறுபடியும் தட்டுகளில் நிரம்புகாக அடுக்கி வைக்கிறேன்? இந்த பிரேராவில் இருக்கும் பட்சணங்களை யெல்லாம் நாலு நாளாக நானேதான் சுத்தமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்! நீங்கள் என்னடா என்றால் 'உனக்குத் தெரியுமா?' என்று கேட்கிறீர்கள்!" என்றால்.

வந்தவர் 'ஹலு, ஹலு, ஹா' என்று சிரித்தார்.

அந்தச் சிரிப்பு ரங்கசாமியின் அடிவயிற்றைப் பற்றி யெரியச் செய்தது. அவர் கோபமேல்லாம் சர்வர் மேலேதான் திரும்பியது. ஆனால் வாயிலிருந்து வார்த்தை யொன்றும் வரவில்லை. வியாபாரம் மந்த மாய்ப் போனது அவரை அத்தனை தூரத் தூக்குப் பூதித்து விட்டது.

ரங்கா கபேயின் பிரமாதமான வியாபாரம் படுத்துப் போனதற்குக் காரணம், அதே தெருவில் ராமவிலாஸ் என்னும் புதிய ஹோட்டல் ஒன்று திறக்கப்பட்டதுதான். அந்தப் புதிய ஹோட்டலின் சொந்தக்காரர் எமகாத்கர்ய யிருந்தார். பிரமாதமாகத் தம் ஹோட்டலைப் புத்தி விளம்பரம் செய்தார். ஒளி பரப்பியின் மூலம் இதைத் தட்டு சந்தேகத்தை ஓயாமல் வைத்து அந்தத் தெருவையே கலக்கினார்.

ராமவிலாஸ் ஹோட்டல் வாசலில், "இந்த ஊரிலேயே உலகத்தாளை தின்பண்டங்கள் இந்த ஹோட்டலில் தான் தயாராகின்

ஹோட்டல் வாசலில் ஒரு பெரிய பலகையில் கொட்டை எழுத்தில், "அகில உலகத் திலும் உயர்ந்த தின்பண்டங்களைத் தயார் செய்வது இந்த ஹோட்டல்தான்!" என்று எழுதி வைத்தார். பீம விலாஸ் ஹோட்டலில் தயாராகும் பண்டங்கள் மிகவும் உயர்ந்தவை என்று ருசுப்படுத்தும் பொருட்டு, அதன் சொந்தக்காரர் அவைகளை மிகவும் உயரமான பிரேராவில் அடுக்கி வைத்தார். அங்கு தயாராகும் காப்பி, மழுதவிய பாணங்களும் உயர்ந்தவை என்பதைத் குறிக்கும் பொருட்டு, சர்வர்கள் உயரமான பெஞ்சியின் மேல் ஏறித் கொண்டு ஆற்றி ஆற்றிக் கொடுத்தனர். அங்கே டிபன் சாப்பிடுபவர்களும் மாடிக்குப் போக வேண்டியிருந்தது.

ராமவிலாஸ், பீம விலாஸ் ஹோட்டல்களின் வளர்ச்சியைப் பார்த்துக் கொண்டு ரங்கசாமியினால் சுமார உட்கார்ந்திருக்க முடியவில்லை. செல்வ வாய் பார்த்தாமல் தாமும் விளம்பரம் செய்து ரங்கா கபேயுக்குப் புத்துயிர் கொடுத்துப் பார்த்தால் என்ன என்று யோசிக்கலானார். சாதாரணமாகவே ஜனங்களுக்குப் புதிதாக ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கும் ஹோட்டலில் ஒரு மோகம் உண்டாவது இயல்பல்லவா? ஆகவே, ஜனங்கள் ரங்கா கபேயுக்குப் புத்துயிர் கொடுக்க ரங்காமி எடுத்துக் கொண்டிருந்த முயற்சிகளைப் பாராட்டி அவரை ஆதரிக்கவில்லை.

ரங்கசாமி எதற்கும் மனம் தளர்ந்து விடவில்லை. மேலும் மேலும் ரங்கா கபேயைப் பழைய சிங்குக்குக் கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய நூதன முயற்சிகளை யெல்லாம் செய்து கொண்டே யிருந்தார்.

திருமோன்ற ஒரு நாள் சங்க உபேக்புப் பிரமாதமான புகழ் ஏற்பட்டு விட்டது. அந்த நோட்டஸ் வரையில் இத்தனை நாளைகள் திருவிழா முடிந்த ஆலாம் மாதிரி ஒய்த்து விட்டிருந்தது. பழைய அன்பர்கள் சிலர், சங்க சாயிபிடம் தனி அன்பு உள்ளவர்கள், அந்த நோட்டஸ் ஆதரித்து வந்தனர்.

இன்று அந்த நோட்டஸ் வரையில் மாபெரும் கூட்டம் கூடி விருந்தது. வெளியே வரையில் ஒரு பெரிய 'க்யூ' வரிசையில் ஜனங்கள் உள்பேரே சென்று கொண்டிருந்தனர். இவ் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டு வெளியே வரும் வழியிலும் ஒரு பெரிய 'க்யூ' அமைந்து ஆடி நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

இந்தத் திரை மாறாததுக்குக் காரணம் சங்கசாயி மூலிகையைக் குடைத்து கொண்டு தமது மேகதீபைச் செலவு செய்து பிரமாதமாக விளம்பரம் செய்ததுதான். முதல் காரியமாக சங்க உபேகை விஜய சங்க உபேகை மாற்றினார். அடுத்தபடியாக நோட்டஸ்வரையில் ஒரு பெரிய போர்டு எழுதி வைத்தார். அந்த ஊர் ஜனங்களின் மனத்தைப் பெரிதும் லாபித்த அந்த விளம்பரம்தான் என்று?

"அவ்வ உலகத்திலும் சிறந்த தின்பண்டம் கிடைப்பது அதிசயமல்ல. இந்த வட்டாரத்தில், இந்தத் தெருவிலேயே, நல்ல தின்பண்டங்களைத் தயார் செய்வது இந்த நோட்டஸ் தான்!" என்று அந்தபோர்டில் எழுதியிருந்தது.

படித்துப் பாருங்கள்!

ஜம்னாஸ்தி

நீண்ட நாட்களாக கங்கை நதியில் சிறு கைதளம் எழுதி வருபவர்களில் 'ஜீவா' ஒருவர். அவருடைய சாதக கதைகள் கொண்ட புத்தகம் ஒன்று இப்பொழுது வெளியாகி விருக்கிறது. கங்கை கைதளம் நான்கு வேயிலிருந்து விஷயம் களை அடிப்படையாகக் கொண்டவைகளாக இருக்கின்றன. "உடல் பிந்தலம்" என்ற கதையில் சந்தர்ப்பத்தின் கோளாறிலும் தம்மைக்குத் தரோகம் இருந்தது விட்ட தருகையின் மனத் தாக்கம் உள்வாய் உருக்கும் வகையில் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. "தந்தையின் வருகை" என்ற கதைப் பாத தற்காலக் கவி மூலதன சமது இவை புரக்கை மட்டையையும் அந்தமற்ற ஆணவமும் கொண்டவர்களாக உருமாற்றி வரப்பெற்றது என்ற விஷயத்தை வலியுறுத்துகிறது.

இந்தப் புத்தகத்துக்குத் தலைப்பாக விளங்கும் ஜம்னாஸ்தி என்பதன் கதை இத் தொகுதியிலேயே தலைப்பாக கதைபாக இருக்க வேண்டும் என்ற கலிபிரகாச ஏற்படுவதற்குரியது! அந்த கதையில் கதாநாயகி 'ஜுகுபாடகி, நயகாலும் உடல்' சமூகத்தில் வாழ்க்கை விழாத சமோதரிகளின் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆனால் அவள் விடாப் பிடிபாச ஏழ்மையிலிருந்து மூலத்தில்லாது, ஆனால் குழந்தையின் சந்தர்ப்பமும் மறுபடியும் அவளை வறுமையில் விழவை செய்கின்றன. ஆவியும் அந்தகால சந்தர்ப்பங்களின் பதிர்த்தப் போராட்டத் தன் கவி பத்தரை அடைந்து விடுகிறது. நன் மன கவிமை யால் எழந்து நின்றே விடுகிறாள்! இத்தகைய பண்புடைய கதைகள் படிப்போரின் மனத் துடை கவர்த்து மதித்துக்கொள்ள. பிரசுரம்: ஜீவோதகம்: பிரசுரம், சென்னை-1; விவரம்: ரூ. 1-4-0.

செங்குப்பு

விவிய பிரசுரத் பெண் செங்குக்கும் ஏழை கண்ணுச்சாயிக்கும் எப்படித் தைத் பிறந்து வரை முடிவும் என்று காதல் கதை படித்த அது பவரலிசை கேட்க மாட்டார்கள். காதல் தத்துவம் காலமும் தற்போதும் உடந்து நிற்கிறது. காதலும் பணத்தாலும் எட்டாதது. கண்ணுச்சாயியும் செங்குப்பும் புரிந்த காதல் கவிமானத்தில் முடிவில்கும். அது அவர்களுடைய முதல் உடல் கலை அறித்து விட்டுத் தாழும் குழப்பமாக அவர்களிடம் குடிசெண்டது. அதாவது, பெரிய

மீரகதாரின் குழப்பமாய் கண்ணுச்சாயி கொல்பப்பட்டாள்; அதாவதற்குக் கொக்கி தாழும் தற்போது புரிந்துகொண்டு காதல் கண்ணுச்சாயி கடைந்தாள். "மயானத்து நிலம்" என்ற இந்தக் கதை வேலாயுத செங்குத்தது.

"மனோரஞ்சிதம்", "செங்குப்பு" என்றும் இரண்டு கதைகளிலும் காதல் கலை கொஞ்சம் புதுமாதிரியாகவே ததும்புகிறது. "செங்குப்பு" இல் அது இயக்கமடையப் பூத்தியாகிறது. "மனோரஞ்சிதம்"தில், இணைமையில் இயக்கமடைய ஆரம்பித்த காதல் கவிமான பருவத்தில் பூத்தி பெருமல் போல் விடுகிறது. மீண்டும் கணிய காதலர்கள் சந்தித்தும் அது பூத்தியாக வில்கும்.

"பெரியும் மூலதனம்", "பதி", "பித்தி யம்" முதலிய கதைகளும் வெவ்வேறு கையே களை கடைடி மதித்துக்கொள்ள.

எழுதியவர்:— "அவ்வம்"; பிரசுரம்: அழக நிலையர், தென்குப்பேட்டை, சென்னை—1; விவரம்: ரூ. 1-4-0.

இந்த நாள் வரம்

நீதிமும், முக்தி, பிரவிர்த்தி மார்க்கம், கவித்தி மார்க்கம், இராஜ கோகம், ஞான போகம், கரிம போகம், பக்தி போகம் முதலிய பல வர்த்தகங்கள் இந்து சமயத்தைப் பற்றிக் கூறும் போது கேட்டிருக்கிறோம் அவற்றைப் பற்றித் தெரிவாக இருந்தால் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாயி நீர் வேதமார்த்தர் ஆன்மத்தில் எழுதிய தூதின் மொழி பெயர்ப்பாகும் இத்தூதம்.

மொழிபெயர்த்தவர்: வாயி பரமாத்மாவார்த்தர்; பிரசுரம்: ராமகிருஷ்ண மடம், மயிலாப்பூர், சென்னை—6; விவரம்: ரூ. 2-4-0.

நியமர்

செங்குத்தில் மீதந்தான் சிந்தனை, ஆனால் அவன் ஓர் அளாத. வளர்த்தவையோ கடிக்கும் பாம்பின் இத்ததைச் சேர்ந்தவன் நுகர்ந்தான். விதியின் விடையாட்டினால் சிந்தனை அவனிடம் கெட்டுள்ளது. வட்டியத்துக்காலே வாழ்ந்த ஒரு டாக்டரின் தனக்காகச் செங்குத்தும் இந்தக் கதையில் கிடைக்கிறார்கள் பார்த்துக் கொள்கின்றனர். ஆகவே, விபரமும் எதையும் பிடித்து விடாமல் கதை ஞாந்காலே முடிந்து விடுகிறது.

எழுதியவர்: ஆர். ஏன். மணி; பிரசுரம்: ஞான மனார் பிரசுரம், சென்னை 17. விவரம்: ரூ. 1-4-0.

மணி மார்க்
சாம்பந் தயாரிக்கும் கைவல்லு

மணி மார்க்
அலுமினியம்
குயில்கள்

1, 2, 3 படி (பட்டணம் படி) அச்சி சமைக்க
லாவக்கானவை

விலை ஒவ்வொரு ரூ. 12/8-, ரூ. 17/8-, ரூ. 22/8-
(அலுமினியம் செலவு தனி)

அழகப்பா திண்டிப்பரியல்ஸ்.
வண்ணாரப்பேட்டை.....மதராஸ்-21

கவிபாசர் டாக்டர் காந்தி மகாத்மாவின்
பெருமையையும் அவர் இத்தியரவுக்கு
ஆற்றி விடுக்கும் அருட்தொண்டையும்

மகாத்மா காந்தி

சென்ற நூலில் அருட்கவிதைகளைப் பற்றி

விலை அனா எட்டு

(தபால் செலவு தனி)

சசிதேவி எழுதிய

விஜயா

முதலிய கதைகள்

விலை ரூ. 2-8-0

(தபால் செலவு தனி)

கிடைக்குமிடம்

கல்கி காரியாலயம்

கீழ்ப்பாக்கம் :: சென்னை

நீரிழிவு

ஏழு நாட்களில்

குணமாகும்!

எவ்வளவு நாட்பட்டதாயினும்
மிகக் கடுமையாக இருப்பினும் நவீன
சமையல் முறைத் தயாரிப்பான
வினஸ் லைட் நீரிழிவு (DIABETES)
விபாதிதயை முற்றிலும் குணமாகி
விடும். அடங்காத பசி, மீட்டரை தாக்கம்,
அடிக்கடி சிறுநீர் பிரிதல், சோரி
சிறித்கு ஆகிய இவைகளே இவ்விபாதி
யின் முக்கிய அறிகுறிகள். இதை
கவனிப்பின்றி விட்டு விட்டால் கட்டி,
பிளவை, கண் கோளாறு முதலிய உபாத்
திரவங்களில் முடிபும், வினஸ் லைட்
ஆயிரக்கணக்கானவர்களை மரிப்பினின்
றும் பிழைக்க உதவி யுள்ளது.
உபயோகித்த மறுதினமே நீரிழிவுள்ள
சர்க்கரைச் சந்தைக் குறைத்து இத
மனிக்கும். இரண்டு மூன்று தினங்
களில் பாதி குணமடைந்ததாக
நீங்கள் உணர்வீர்கள். ஆகார
சிபந்தனை கிடைப்பாது. இவ்வகமான
விபரங்கள் அடங்கிய ஆங்கில காட்
லாகிற்கு எழுதவும்.

50 மாத்திரைகள் கொண்ட

பாட்டிஸ் ரூ. 6-12-0

(தபால் செலவு இலவசம்)

வினஸ் லைட் லைபரரி (K.M.)

தபால் பெட்டி நெ. 587, கல்கத்தா

திமழ்க் களஞ்சியம்

5. இருக்கவே செய்கிறார்கள் கவிஞர்

நடனத்தைப் பார்த்த ஒருவர். —
‘அடடா கொண்டி அல்லவா இவர்,
எவ்வளவு தன்னாடிப் போகிறார். இமே
விழந்து பிட்டி கழன்று போகும்
போகிறுக்கிறே’ என்று பயத்து
போனான்.

இப்படிக் கண்டப்பட்டுப் போயிருக்
கிறார்கள் இலக்கியத்திலுள்ள நாடகத்
தைப் பார்த்து விட்டு நம்பிக்கை இல்லை.
நாடகம் என்பதை நிரூபித்துக்கு வருகிற
தில்லை! உன்னாமாக நடந்த சம்பவம்
என்று என்னி விடுகிறார்கள். நகரம்
போச்சு, கிராமம் போச்சு, சிஞ்சுடி
போச்சு, பொருளை ஒழித்து போச்சு
என்று வருத்த வேண்டியிருக்கிறது.

ஆகவே நாடகத்தை நாடகமாகவே
பார்க்க வேண்டும். அப்போது பொருள்
விளங்கும். பாடலை நாம் அனுப
விப்போம்.

..

பெரியபா மொழிப் புலவர் சோழ
மன்னனது சமஸ்தான விதவான்.
சோழ நாட்டில் அவருக்குப் பெரிய
புலவர் என்ற பேர். அவர் பாண்டிய
ரின் கரணுவதற்காகவும் தன் புல
மைப்பைப் பாண்டியரிடம் அரங்கேற்ற
வதற்காகவும் மதுரைக்கு வந்தார்.

பாண்டியனும் புலவரை வரவேற்று
மிகக் உபசரித்தோடு தன்னுடன் இருக்
கச் செய்து அவருடன் பல விஷயங்களைப்
பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தான். சிறிது

நேரத்தில் புலவர்களைப் பற்றியும்
பேசுவந்தது.

பாண்டியன் சொன்னான்: “முற்காலத்
தில் கவிஞர்கள் இருந்தார்கள். கவி
களும் இருந்தனர். இப்போது கவிஞர்
யாரும் இல்லை. தற்காலத்துக் கவி
களும் கவிவாக இல்லாதவர்” என்று
சொல்ல நேர்ந்து விட்டது.

பொய்பா மொழிப் புலவர் பாடு கெட்ட
மாய்ப் போய்விட்டது. ஆனாலும் ஒரு
கை பார்த்து விடலாம் என்று துணிந்து
சொன்னான்.

“பாண்டி மன்னனே, நான் இதற்கு
சாமான்ய முறையில் பதில் சொல்லி
முடியாது. என்னுடைய கட்டுகைய நிற
சாமான்ய நிரூபித்தே காட்டுகிறேன். தயவு
செய்து கொஞ்சம் எழுந்தருள் வேண்
டும்” என்று சொல்லிச் சங்கப் பலகை
ஒரு காலத்தில் இருந்த குளத்துக்குப்
பாண்டி மன்னரை அழைத்துக் கொண்டு
போனார்.

சங்கப் புலவர்கள் காற்பத்தொன்பது
பேரும் மறைந்து போன பிறகு சங்கப்
பலகை குளத்தில் அமிழ்த்தி விட்டது.
என்பது புராணம்.

பாண்டியனும் புலவரும் குளத்துக்
கரையில் நின்றுகொண்டனர். “குளத்தை நோக்
கிப் பாடுகிற புலவர்.

“பூவேந்தர் முகப்போகப்
பாப்பா இளவகதி”

பாண்டியன் பார்த்தான். ஏது புலவர்
தன்னைவல்லவா தாக்க ஆரம்பித்து விட்

டார் என்பதாக நினைத்தான் ஆனால் ஒன்றும் சொல்லத் துணியவில்லை. புலவர் மறுபடியும் பாட்டை ஆரம்பித்தார் :

"பூவேந்தர் மூல்போல்ப்
புரப்பாச் இலையன் திப்
பாவேந்தர் உண்டென்னும்
பாண்மையில்—மாவேந்தன்
மாதல் அறிய
மதுரை புரித்தமிழோர்
விறையே சற்றே
மித!"

என்று பாட்டை முடித்தாரோ இல்லையோ மிதந்து விட்டது சங்கப் பலகை! பாண்டியனும் மிக்க வியப்போடும் சந்தோஷத்தோடும் சங்கப் பலகையைப் பார்த்த வண்ணமாய் நிற்கிறான். தன் மூன்றோர்களான பாண்டி மன்னர்களது புகழ் அல்லவா உலகங்காண வெளிவந்திருக்கிறது!

[பூவேந்தர் மூல் போல்ப் புரப்பாச் இலையன் தி; பூமியை ஆளும் அரசர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்கள் மூன்றைய அரசர்களிப் போல் ஆதரிக்க வில்லை என்பதற்காக; பாவேந்தர் உண்டென்னும் பாண்மையால்: கவிதையர்கள் இப்போதும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள் என்கிற உண்மையினாலே; மாவேந்தன் மாதல்: புகழ்பெற்ற அரசனான பாண்டியன் (மாதல்: பாண்டியன்) அறிய: தெரிந்து கொள்ளும்படி; விறையே சற்றே மித: பெருங்கீர்த்தி கொண்ட சங்கப் பலகையே கொஞ்சம் மேலே வந்து மிதப்பாயாக—பாண்டியன் தெரிந்து கொள்ளட்டும்!]

சீவி என்றால் உள்ளத்திலுள்ள உண்மையான உணர்ச்சி வெளியாக

அம்மா:—விட்டு, இக்கக் குடத்தை எடுத்துக் கொண்டு போய் ஒரு குடம் கிணற்றிலே யிருந்து துளம் இழுத்துக் கொண்டு வர்! போடா, கொஞ்சம் ஒந்தாசை பண்ணு, எனக்கு.

கெட்டு:—போ, அம்மா! என்னுடைய முடியாது. எனக்கு 'ஸ்கொளட்' வகுப்புக்குப் போக தரையாயிற்று!

வேண்டும். உள்ளத்தில் வியப்பு இருந்தால் அந்த வியப்பு உண்மை ஒளியோடு வெளியாக வேண்டும். கவிதையில் சோகமோ, கோபமோ, ஹாஸ்யமோ, அவைகள் உண்மையான சோகமாக இருக்க வேண்டும், உண்மையான கோபமாக இருக்க வேண்டும், உண்மையான ஹாஸ்ய உணர்ச்சியாக இருக்க வேண்டும்.

அப்படி இல்லை யென்றால் கவிதையல்ல, வெறும் வார்த்தைக் கோலையான செய்யுள் தான். இந்த விஷயத்தில் பண்டைய தமிழ்க் கவிஞர்கள் மிக்க அக்கறை கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் கவிதையில் அத்தகைய உண்மை கிடக்கும், அந்த உண்மை அழகான உருவத்தைக் கொடுக்கும் கவிஞர்.

ஒரு நாடகம்.

மதுரையில் ஏழை அர்ச்சகன் ஒருவன் இருந்தான். மிக்க பக்தியுடன் சொக்க விநோகவரருக்குப் பூஜையும் வழிபாடுகளும் செய்து வந்தான். ஆனால் அவனுடைய தரித்திரம் நித்திய தரித்திரமாகவே இருந்தது.

அதன்மேல் சொக்கவின்கத்திடம் விண்ணப்பித்தான். "அடிகளே, என்னுடைய தரித்திரம் நீங்கும்படி ஒரு தமிழ்க் கவி எழுதிக் கொடும். அதைப் பாண்டியனது தமிழ்ச் சங்கத்தில் சமர்ப்பிக்கிறேன். எனக்கு ஸ்கல் கொடுக்கிறீர்களென்றால் தரித்திரமும் திரும்" என்று சொன்னான்.

அர்ச்சகன் மேல் இரக்கங் கொண்ட சொக்கவின்கர் ஒரு காதல்ப் பாடலை எழுதிக் கொடுத்தார்.

அர்ச்சகன் அதைக் கொண்டு போய்ப் பாண்டியன் வீற்றிருந்த சங்கத்தில் சமர்ப்பித்தான்.

தலைமைப் புலவராய் இருந்த நக்கீரர், பாடலை வாங்கிப் பார்த்தார். பாடலைச் சங்கத்தாருக்கும் வாசித்துக் காட்டி விட்டு "இது வெறுஞ்செய்யுள், உணரை உணர்ச்சி, அதாவது காதல் உணர்ச்சி இல்லை. ஆகவே கவி உருவம் என்பது இதில் இல்லவே இல்லை. சங்கம் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது" என்று ஓலையை அர்ச்சகன் கையில் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டார்.

அர்ச்சகன் பாடு ரொம்ப ரொம்பக் கஷ்டமாய்ப் போய் விட்டது. 'என்னடா இது! நம்முடைய கடவுளையே அல்லவா கேவலம் பண்ணி விட்டான் புலவன்' என்று மனம் நொந்தவனுய்ச் சொக்க

வின்கேசுவரரிடத்திலுப் போய் கடந்த விஷயத்தைச் சொன்னான்.

பார்த்தார் சொக்கலிங்கேசுவரர். புறப்பட்டார். சங்கத்துக்கே போய்ச் சேர்ந்தார். ஒரு பெரிய புலவர் தோரணையில், சரிசைத் தரிசுப்பாகை, சரிசை அங்கவஸ்திரம், தங்கம் கட்டிய குந்தாஷுவடம் எல்லாமாய்ப் போய்ச் சேர்ந்தார்.

நக்கிரரைப் பார்த்து, “எம்முடைய பாடலில்க் குற்றம் கண்டது நீந்தானா?” என்று கேட்டார்.

“நான்தான்” என்று நக்கிரர்.

“என்ன குற்றம்?” என்று கேட்டார் இளையனார்.

“உண்மை உணர்ச்சியோ, கவி உருவமோ ஒன்றும் இல்லை” என்று நக்கிரர்.

இளையனாருக்கு நக்கிரர் சொன்னது வாய்தவந்தான் போகிறுக்கிறதே என்று உள்ளுக்குள்பட்டு விட்டது.

இருந்தாலும் விட்டுக் கொடுத்துவிடக் கூடாது என்று எண்ணி, நக்கிரரைப் பயமுறுத்துவதற்காக மென்மன நெற்றிக் கண்டிராக் காட்டினார்.

“நெற்றிக் கண்டிராக் காட்டினாலும் குற்றம் குற்றம் தான்” என்று ஒரு பெரும் போடு போட்டார் நக்கிரர். புலவர்கள் எல்லாரும் கைதட்டி ஆமோதித்து விட்டார்கள்.

சிலபெருமானுக்குப் பெருத்த அவமானமாய்ப் போய் விட்டது. நக்கிரன் பயப்படுகிற ஆசாயிவாக இவ்வீடே என்று எண்ணி வசவிலே இறங்கினார்.

“ஏய் நக்கிரா! நீ என்ன, சங்கறுத்து வரையில் செய்கிற கீழான குலத்தைச் சேர்ந்தவன் தானேடா?” என்று ரொம்ப ரொம்ப இகழ்ச்சியோடு பேசினார்.

பதிலில் சொல்லுகிறார் நக்கிரர்.

சங்கறுப்பது எங்களுக்குள்

சங்கரர்க்கும் கேதுருகும்

குலம் கெட்ட ஆன் எம்முடைய சொக்கலிங்கர் என்று ஆய்விட்டது.

சங்கறுப்பது எங்களுக்குள்

சங்கரர்க்கும் கேதுருகும்,

பங்கமுறச் சொன்னால்

பழுதாமே—சங்கை

அரித்துண்டு வாழ்வோம்

அாணைப் போல

திரித்துண்டு வாழோம்

இவன்!

அவமானம் பொறுக்க முடியவில்லை, அப்படியே மறைத்து போய் விட்டார் சொக்கலிங்கப் பெருமான்.

**For
Healthy
Skin**

Insist on

**MARGO
SOAP**

THE GENUINE NEEM OIL SOAP

**A Calchemico
PRODUCT**

மதராஸ் ஆபீஸ்:

5/148, பிராட்டே

ஜி. ஏ., மதராஸ்

அர்த்ரா ராஜகுமாரர்கள்

3. மந்திரவாதியின் உதவி

சூரிய குமாரனுடைய பதிகம் கேட்டும் கிற மந்திரவாதிக்கு உச்சி குளிர்ந்து விட்டது.

'சூரியகுமாரன், எவ்வளவு பண்பாடு உள்ளவனாக இருக்கிறான்! என்னுடைய ஆசிரியையும் அவ்வளவு கேட்கிறான்! அது மட்டுமில்லை, என் ஆசிரியைப் பெற்றதில் எத்தகைய இடையூறு சேர்ந்தாலும் வேண்டுமென்று விரைவது விச்சயம் என்பதாக கம்புகிறானா? எப்படிப்பட்ட அருங்குணம் வாய்ந்தவனாக இருக்கிறான் இந்த மூன்றாவது ராஜகுமாரன்! இவன் எடுத்த காரியம் வரவற்றி தாம் வெற்றியடைவது வேண்டும். அதற்கு என்னுடைய உதவி செய்ய வேண்டும்' என்று நினைவித்துக் கொண்டான் மந்திரவாதி.

இருந்தாலும் மந்திரவாதிக்கு ஒரு சந்தேகம். சூரியகுமாரன் உபராஜத்துக்காக இந்த மாதிரி "உங்கள் ஆசிரியைப் பெறும்" என்று சொன்னானா என்று எப்போது.

ஆகவே, "என் ஆசிரியைல்லாம், என்ன உதவி விடப் போகிறதா? நீ எடுத்ததுக்காக காரியம் மிகப் பெரிய காரியம். சரணாகி உன் சாதாரண மனிதன்" என்று மந்திரவாதி.

"அப்படிச் சொல்லவே கூடாது. தாத்தா! நீ மிகச் சாதாரண மனிதனானாலும், உன் ஆசிரியர் சக்தி அசாதாரணமாக இருக்கலாம். அதன் பயனாக உன் காரியம் வெற்றி யடைவதாம். ஆகவே, உன் மனப் பூர்வாரண ஆசிரியை உன் இதய பூர்வமாகக் கேட்கிறேன். கொடுக்க வேண்டும்" என்று சூரியகுமாரன்.

இதைக் கேட்டதும் அந்த மந்திரவாதி எடைந்த சந்திரையும் அவ்வளவு அவ்வளவு வல்ல, சூரியகுமாரன் அப்படியே மார்போடு கட்டிக் கொண்டான். "என் அருமை இளவரசி! உனக்கு வெற்றி கிடைக்காதாக. தோட்ட காரியங்கள் எல்லாம் துடித்துத் தாருக. அப்படியே இருந்தால் இதை விடக் கொல்லும். அவற்றை வெல்லும் நீ வெற்றி கொள்வாய். அதற்கு உறுதியாக உன் மந்திரக் கோவத்தையேற்றன். அதன் மந்திரவாதன் மனம் போன்ற கட்டிகள் எல்லாம் பளிப்பான் கிள்கிளும்" என்று சொல்லி மந்திரக் கோவக் கொடுத்தான் கிறவன்.

ராஜகுமாரன் அதை வாங்கிக்கொண்டான். அப்போழுது அவன் அடைந்த சந்திரையும் கொஞ்ச நஞ்சுமல்ல.

மந்திரக்கோவப் பெற்றுக் கொண்ட ராஜகுமாரன், கிறவனிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு புறப்படலானான். அந்தச் சமயம் கிற மந்திரவாதி, "இளவரசே, ஒரு நிபந்தனை" என்று.

"என்ன?" என்று கேட்டான் ராஜகுமாரன்.

"நீ திரும்பி வரும் போது, ஓரளவாக இந்த மந்திரக்கோவ என்னிடம் திருப்பிக் கொடுத்து விட வேண்டும்."

"அப்படியே ஆகட்டும்" என்று சொல்லி ராஜகுமாரன் புறப்பட்டான்.

ஒரு தாடித் தாவிச் சூதிரை மீது ஏறி அமர்ந்தான். தனது ஜெயமான், முதுகில் மீது ஏறி அமர்ந்த விட்டான் என்றறிந்ததும் ராஜ குமாரனும் கம்போக அமர்ந்து சூதிரையைத் தட்டிக் கொடுத்து உற்சாகப் படுத்திக் கொண்டே சென்றான்.

எட்டுப் பிரதேசமானவால் மரங்கள் அடர்ந்து வழியெல்லாம் கிழலாக இருந்தது. குரு குரு என்று காற்று வீசிக் கொண்டிருந்தது. சூரிய குமாரனுடைய சந்திரை வேலை செய்யத் தொடங்கியது.

எட்டில் பறவைகள் எவ்வளவு உற்சாகமாக ஆடிப் பாடிக் களிக்கின்றன! விலங்குகள் வேகவீசுநீர் திங்கின்றன. இவைகளுக்கு கோயோ கொடியோ வருவதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் நகர்ப்புறங்களில் வசிக்கும் இந்த மனிதர்களுக்கு மட்டும் ஏன் இப்படி விலங்குகள் வேகவேகம் வருகின்றன?—இப்போயெல்லாம் போடுத்துக் கொண்டே சென்றான். அப்போழுது திடீர் என்று உறுக்கிப் போன அவனின் ஒரு பால்காக் சத்தம் கேட்டது.

எட்டு கால்களும், காண்டாமிருக்கைப் போன்ற தலையும், என்ன கொடுக்கவும், பதினாறு கண்களும் கொண்ட, ஒரு விளக்கித்து ஏதேனும் கொண்டு இருந்தது. அது வரும் போதே வானாய் வந்து கொண்டு வந்தது. சூரியகுமாரன் விழங்கிவிட அவன் கொண்டு வந்தபால்காக் காணப்பட்டது. சூரியகுமாரன்

ரன் அதன் அருகில் வரவும், அவன் மேல் பாயத் தொடங்கியது.

சூரியகுமாரன் கத்த வோன். அரச குடும் பத்தில் பிறந்தவனால் வகை? அதற்கெதும், பங்கு மிகவும் தன் மீது பாய்வதைக் கண்ட அவன் இடையில் குத்த வான யுருவிலுள், அந்த பங்கு மிகுத்ததுடன் அரச மணி கொடுத்துக் குடும்பம் கரும் பேர் கிழந்திலுள். மிகவும் மிகுந்த வயிதம் பொருளியதாக இருந்ததாம். சூரிய குமாரனுடைய கத்தலை அவன் கவனிக்குத் தீழச் செய்துவிட்டது. உடனே என்ன செய்வது என்று தெரியாத திகைத்து விந்து விட்டான்.

அடுத்த கணம் அவன் எதிர்பார்ப்போ, தன் இடுப்பிலிருந்து மந்திரக்கோவை எடுத்துத் தாக்க முயன்றான். அந்தக் கணம் அவனுக்கு அது மந்திரக்கோவம் என்று கிணிய இருக்கவில்லை. ஆனால் மந்திரக்கோவை எடுத்துத் தாக்கிய மந்திரத்தில், அந்த மந்திரக்கோவம் அந்த விவங்கைத் திண்டிய மந்திரத்தில் அது கற்பனையாக மாறி விட்டது. ஆசிரியத்திலும் கண்டினை அவன் விழித்துப் பார்த்தது பார்த்தபடியே விந்து விட்டான் ஒரு விரைவு. பிறகுதான் அவனுக்குத் தன் கையில் பிடித்திருப்பது மந்திரக்கோவம் என்பது கிணிய வந்தது. அந்த மந்திரக் கோவின் கவிதையேயே பங்கு மிகுத்த கற்பனையாக மாறிவிட்டது என்பதை அறிந்தான். உடனே அந்த மந்திரக் கோவை கவித்த மீழ்வதை கிணிய வளக்கம் செய்துவினான்.

இப்படி இன்றும் சில இடங்களில் வழியில் சென்றான். அவற்றை வெவ்வேறு சூரிய குமாரன் மந்திரக்கோவின் உதவியால் உட்குறி விட்டான்.

இப்படிப் பத்து நான் பன கண்டங்களைத் தாக்கி வட்டியும் பிரயாணம் செய்த பிறகு, ஒரு மிகப் பெரிய மலையில் கச்சினை அடைந்தான். அந்த மலையுச்சினை அடைந்த வேளை மலையேறின. அந்தச் சாலை மிகவும் கணித்து வேறு இருந்தான். அதனால் குதிரைகளை ஒரு மாதத்தில் சுட்டிவிட்டு, மந்திரை மாதத்தில் சுட்டிவிட்டுத் தாதுவீனமீது இரப்பாரன் சாய்ந்துகொண்டு உட்கார்ந்தான். என்று காலினைக் கெல்லாம் சூரியன் மறைந்ததாம். மேல் இருன் கவிதத் தொடங்கியது. வானத்தில் இங்குமங்குமாக சுடச்சுதிக்கென் பிரகாசித்த தொடங்கிய. வெள்ள காலினை

யின் வான விழியில் புரள செந்நாறும் பவன் வரத்தொடங்கியது. தென்றல் தவழ்ந்து வந்து மெல்ல விழியது.

சைவநக் கெல்லாம் கங்கல் என்று சதங்கையில் ஒலி கேட்டது. காந்தியில் சைவந வானையும் அந்தத் தவானையும் கங்கல் வந்தது. இதை வெவ்வான் தொடர்ந்தார் போய் ஒரு கங்கை வந்தான். வந்தவன், "என் மனக்கருத்த இவ்வானோ வந்தவிட கண்ணா?" என்று இழக்கலிமோகைப் புன்னகை தவழ் கேட்டான்.

உடனே சூரியகுமாரன் அவரிடம் புடைத்துக் கொண்டு கண்

விழித்துப் பார்த்தான். யாருமில்லை. சில மொன்கில் பாதையும் மரங்களும் தான் தெரிந்தன. 'வே, அதற்குள் தாக்கி விட்டோமே!' என்று கிணியக் கொட்டான். ஆனாலும் அவன் மனமில் எப்பொழுது கண்கள் கண்ட கங்கையை மூப்பு எப் பொழுதோ பார்த்தது போய் ஸ்ரபமிகுத் தெரித என்று கிணிய்தான். "எப்பொழுது பார்த்தோம்? எந்த இடத்தில் கந்தித்தோம்? இவருடன் சம்பாஷித்திருக்கெழுப் போலவும் தெரந்துகொடு! என்ன பேசினோம் ஒன்றுமே கிணியக்கு வரமட்டென் என்மேதே! உடா! எப்படிப்பட்ட அட்டித்தனம் பன்னிவிட்டென்? நான் அங்கனவு சென்ற மாதத் தாக்கத்திலிருந்து எழுந்திருக்கிறதாக்க உடாது. அந்தக் கண்களையே அவருடன் பேசி 'உடா! உன்னைப் பேசினோம் போலவும் தெரந்துகொடு! எப்பொழுது கந்தித்தோம்?' என்று கேட்டிருக்க வேண்டுமே!" இப்படிப் பன எண்ணங்கள் அது பார்த்தான்.

கைசெயில், ஒரு கும் என்று இருண்டிருக்கும் வேளைகில் பனி என்று மின்னல் வெட்டு எழுப் போய் அவன் அவன் கந்தித்தது எப்பொழுது என்பது பனிச்சென்று கிணியக்கு வந்தது. அரண்மனைகள் விட்டுப் புறப்பட்ட அன்று கண்கள் வந்த கங்கை கங்கை இவன் என்று கிணிய்தான். அவன் கண்களிலிருந்து 'ஆம், ஆம்' என்று ஆசிரிய குரல்களில் பதில் வந்தது. உடனே அவன் கண்களில் இவர்க் தெரியாத இன்பம் கந்திரப் பெருக்கெடுத்தது. அதில் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் குறி என்று எழுந்த வின்றான். தாத்தியில் பிழாதி மய மானதோர் மானிகை தெரிந்தது. (தொடரும்)

அறிவாளி!
ஸெவன் ஒ'கிளாக்
ஸ்லாட்டெட்
பிளேடுகளினால்
இளசரி முகத்தை
கடிவரம் செய்து
கொள்கிறார்.

ஸெவன் ஒ'கிளாக் ஸ்லாட்டெட் பிளேடுகள்

இந்த நாள் உத்தமமான ஆளாகப் போயிருப்பது முக்கியத்திற்கு அறிவு வந்தால் ஆளாகி நின்ற ஆளாகப் போய்த் தகுந்த அறிவு வந்தால் நன்றாகப் போய்த் தகுந்த அறிவு வந்தால் அறிவு வந்தால்.

ஆனால், நியாயம் சித்தமான ஒருவரின், உத்தமமான ஆளாகப் போய்த் தகுந்த அறிவு வந்தால் ஆளாகப் போய்த் தகுந்த அறிவு வந்தால் ஆளாகப் போய்த் தகுந்த அறிவு வந்தால் ஆளாகப் போய்த் தகுந்த அறிவு வந்தால்.

பெற்றியை உத்தமமான ஆளாகப் போய்த் தகுந்த அறிவு வந்தால் ஆளாகப் போய்த் தகுந்த அறிவு வந்தால் ஆளாகப் போய்த் தகுந்த அறிவு வந்தால் ஆளாகப் போய்த் தகுந்த அறிவு வந்தால்.

7 o'clock

ஸெவன் ஒ'கிளாக் ஸ்லாட்டெட் பிளேடுகள்

10 பிளேடுகள் கொண்ட
பாக்கெட் ரூ. 1

S.E. (1) Free.

ஆனால் அவனுக்கு கதிரவன்
கூட காண முடியவில்லையெ
ன்றே. மதிபத்தனக் கண்டு
மெழவிலியை என்றே ஒரு
நேர்தான் ஏக்க மிருந்தவன்.
நாட்டி ஒரு நூலாசிரியரும்
கண்டிருந்தான் அல்லவோ இப்
போது காண முடியவில்லையா,
அந்த இப்பத்தன நுகரக்
கொடுத்து வைக்க வில்லையெ
ன்ற ஏக்கம் உண்டாவதற்கு.
அதே அவன் வரக்கும்

கடவுள் விடுத்த
கனவுத் தாரத்தில்
ஆனந்தமா கைய
வாழ்த்துவதான்.
ஆனால் அவனைப்
பெற்றெடுத்த
தாக்கும் அவன்
மீது தன் உயி
ரையே வைத்திருந்
தும் தங்கைக்கும்
தான் எவ்வளவு
வருத்தம். 'கடவுள்
அவனுக்குக் கண்

கண்ணுந்தவன்

எஸ்.லி.எஸ்.

அவனுக்கு வேண்டிய செல்வ மிருந்தது.

மீடு இருந்தது. சிலம் இருந்தது. அருகாத
தாயர் இருந்தான். அப்படித் தங்கை இருந்
தான். இவ்வளவு இருந்தும் அவற்றை செல்
வம் பரிபூரணமாக அனுபவிக்க முடியாத
விலையிருந்தான். பாவம்!

ஆம், காண இளம் கதிரவனின் வளப்பதைப்
பற்றிக் கேட்டிருக்கிறேன் - கண்டதென்ன.
மாலை மதிபத்தின் மனோகரத்தைப் பற்றிக்
கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன், கண்டதால் கண்ட
தென்ன. மனம் கமழும் முயற்சியின் ஒரு
மனத்தை முகர்ந்திருக்கிறேன் - பார்த்ததென்ன.
வண்ணப் பூக்களின் மென்மையான உணர்வு
திருக்கிறேன். ஆனால் பார்த்ததென்ன. இப்படி
அவன் வாழ்க்கையில் எல்லா இன்பங்களோடும்
பூரணத்துவம் பெருதவைகளாகியே இருந்
தன. அந்நேரம் காணும், அவன் ஒரு பிறவிக்
குடகுடையே பிறந்த விட்டதான்.

கொடுக்காமல் வஞ்சித்து விட்டானே
என்று கடவுள் மீது எவ்வளவு கோபம்!

இப்போதும் அவன் தன் பின்னாக்குச்
செய்து பார்த்த வைத்தவர்களுக்கும் ஒரு
அன்புடன். ஆனாலும் வைத்தவன், காட்டு
வைத்தவன், அனுனி வைத்தவன் என்று
ஏதென்பாமோ செய்து பார்த்தான். அந்த
வைத்தவர்களிட மெல்லாம் பிறவிக்
குடகுடையே கவரணம் செய்பவக் கடவுள்
யடுத்தி மகிழ்மோ இருக்க வில்லை.

அதே, அவன் தன் குடகுடையே தாதுடன்
ஆனந்தமாகிய வளம் வந்தான். அவனு
டைய தாதுத் தங்கையும் அவனுடைய அவன்
கிடைக்கக் கண்டு ஏக்கத்துடையே இருந்து
வந்தான். ஆனாலும் பல சேன்றான்.

அப்பொழுது டாக்டர் கருமான் என்ற
ஒரு கண் டாக்டர் மிகவும் பிரபலமானவர்

வந்தார். அவர் புரியும் ஒவ்வொரு ஆய்வு ரேஷனும் வெற்றிகரமாக இருக்கிறது என்றும் பேசிக் கொண்டார்கள். அது மட்டுமல்ல, கைத்திய உலகத்தில் "ஆப்பிரேவுன் வெற்றி தான், ஆனால் கோபால்தான் இறந்து விட்டார்" என்பதாக ஒரு வழக்குச் சொல் உண்டு. அதற்கு முற்றும் மாயுக்கலை வைத்தியம் செய்து வருவதாக அவருக்குக் கிீத்தி ஏற்பட்டு வந்தது. அதாவது ஆப்பிரேவுன் எட்டும் வெற்றி யடைவதில்லை, ஆன் கூடப் பிழைத்து விடுவதால் என்ற போர் சிலவி வந்தது. மேலும் பிறவிக் குழுவாக இருப்ப வர்களுக்கும் கண்ணளித்திருக்கிறார் : பார்வை யளித்திருக்கிறார் : அவர் 'ஒரு கண்ணளிக்கும் கண்ணுதல்' என்ற புகழ் சிலவி வந்தது.

இந்தப் புகழ் கம்மூடைய கதாசாஸனனு னிடம் தரலாம் காதினையும் விழாமலிருக்கும்மா! அந்த டாக்டரைப் பற்றிக் கேட்டிருந்த தன் பிள்ளைகளையும் அவரிடம் கொண்டு போய்க் காட்ட வேண்டும் என்று நிர்மாணித் தான், அந்த அம்மான்.

"அப்பா, முருகேசா! சொகாப் பட்ட னத்தியே புதரா ஒரு பேரில டாக்டர் வக் திருக்கிறாராம். அவர் எத்தனைபேரா பிறவிக் குழுட்களை யெல்லாம் குணப்படுத்தி யிருக் கிறாராம். அவரிடம் உங்கடும் அகழத் தக் கொண்டு போய்க் காட்டலாம் என்று கினைக்கிறேன்" என்றான் தாயார்.

"உன் இஷ்டம்போல், செய் அம்மா! உ யரண்டை யெல்லாம் வைத்தியம் பண்ணிக்

கொள்ளச் சொல்கிறேயா அவர்களிடம் எம் மாம் நான் பண்ணிக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்" என்றான் முருகேசன்.

அடுத்த நாளை சென்னைவை. போகும்ப யணமாயினர். முருகேசன், அவன் தாயார், தங்கை, அவர்கள் குடும்ப அப்பனான கனக சபை ஆக எவ்வருமாகப் புறப்பட்டுச் சென்றனர்.

கிண் டாக்டர் பின் வருமாறு சொன்னார் :

"அம்மா, உங்கள் பிள்ளையிற் கண்டனைப் பரிசோதனை செய்ததில் உங்கள் பிள்ளைக்குக் கண் பார்வை அளிக்க முடியும் என்ற கம் பிக்கை ஏற்படுகிறது. அப்படி என் வைத் தில் செஞ்சையினால் பெற்ற கண் பார்வை எவ்மெற்குக்கும் கிீறக் கூடியதாக இருக் கலாம். அல்லது வெகு வெகு சொற்ப காலமே கிீறக் கூடியதாகவு மிருக்கலாம். ஒரு மாத காலம் அல்லது பத்து நாள் இருக் கலாம். ஆயினும் கனகர் ஆறு மாத காலம் இங்கேயே தங்கிச் செஞ்சை பெற்ற வர வேண்டியிருக்கும்" என்றார்.

"அதற்கென்ன? எத்தனை நாள் ஆகுதும், சரி, எவ்வளவு செலவு ஆகுதும் சரி, முரு கேசனுக்குக் கண் பார்வை கிடைத்தால் போதும்" என்றான் தாயார்.

"அம்மா, அப்படிப் பெறும் கண் பார்வை ஆயுளுக்கும் கிீறக் கூடிய பார்வையாக இருக்கலாம். அல்லது வெகு வெகு சொற்ப காலமே கிீறக் கூடிய பார்வையாக இருக்க லாம் என்பதையும் ஐராயத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அம்மா! அப்பறம் டாக்டர் ஏமாற்றி விட்டார். ஏமாற்றி கம்ரிடல் பணத்தைக் கொண்டு வடித்துக் கொண்டு போய்விட்டார் என்று எங்கிை அவதூறு கூறுகிறீர்கள்!" என்று டாக்டர் கருமார்.

"சே, சே! அப்படி சொல்வாம் சொல் யோமா, டாக்டர்! பத்து கிமியுமானுதும் என்ன? என்னைப் பார்த்து, 'இவள்தான் என் தாய், இவள்தான் என் தங்கை!' என்று அவக் தெரிந்து கொண்டால் போதும். அதற்கு மேலும் கண் பார்வை வீருந்தால் என் செய்த பூஜாபலன் என்று கினைத்துக் கொள்ளுகிறேன் : அவன் மூன் பிறவியில் செய்த தீயபயன் என்று என்னிக் கொள்ளுகிறேன் : உங்கள் கைராசியின் மகிமை என்று எதுகிக் கொள்கிறேன்" என்றான்.

பிின்னர் ஆறுமாத காலம் விடாமல் செஞ்சை கடத்தது. காலையிலும் மாலையிலும் டாக்டர் வந்து முருகேசனைப் பார்த்து மருத்துவோட்டு விட்டுப் போவார்.

முருகேசன் கண்ணுக்குப் போட்டிருந்த கட்டு அழிக்கும் சமயம் கெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தது. இன்னும் இரண்டொரு நாட்களில் முருகேசனுக்குப் போடப்பட டிருக்கும் கண் கட்டை அழிந்தது. 'இதோ பாரும் உங்கள் பிள்ளைக்குக் கண் பார்வை

நங்கன்தாடு?

அங்கவந்திரக்காரர் :— அப்படியா! தீயதானா அந்த இளம் கழுத்தாணி?

வந்து விட்டது என்று சொல்லா டாக்டர் என்று ஆவ லுடன் ஒவ்வொரு காலும் எதிர்பார்க் துக் கொண்டிருந் தான். அப்போது டாக்டருக்குத் திடீர் என்று வெளியூர் விருந்து அழைப்பு வந்தது. அதைக் கவ னிக்கும் பொருட்டு அவர் புறப்பட்டுச் செல்ல வேண்டிய தாகி விட்டது. அப் படிப் போதும்

போது முருகேசனுடைய தாயாகரைக் கூப் பிட்டு, "அம்மா, நான் வெளியூர் போக வேண்டி விருக்கிறேன். இன்றைக்குக் கண் ணுக்குப் போட்டிருக்கும் கட்டை அகிழ்த்து விட்டேன். ஆயினும் கண்மீது போடப்பட்டிருக்கும் மருந்து, தானே காய்ந்து உறியும் வரை பொறுத்திருக்க வேண்டும். அதைக் கையால் பிடித்துக் கிழ்த்து எடுத்து விடக் கூடாது. அதுவாக விழ வேண்டும். முற்றும் விழுந்த பின்னர்தான் இமைக்கிறத் திறக்க லாம்.....!" என்று எச்சரிக்கை செய்து விட்டுச் சென்றார்.

தெற்றியி னருவினிருந்த மருந்தெல்லாம் உதிர்ந்தவிட்டது. மற்றப் பகுதியும் அன் னைக்குள் விழுந்து விடும். அன்றைக்கு அவன் கண் திறப்பான். அவனுக்குக் கடவுள் புண்ணியத்திற் பார்வை கிடைக்க வேண்டும். தன்னைப் பார்க்கவேண்டும் என்று முருகேச னின் தாயாரும் தங்கையும் ஆதரப் பட் டார்கள். அவளைச் சூழ்ந்து சூழ்ந்து வந் தார்கள். அவன் படுக்கையை விட்டு அப்படி இப்படி நகரவே முடியாவிடில் அவர்களால்.

அவர்கள் பரபரப்பைக் கண்ட முருகேசன், "அம்மா, நீங்கள் இருவரும் சந்தே வெளியே போயிருங்கள்" என்றான்.

"ஏன்?"

"அம்மா, டாக்டர் எனக்கு நிச்சயமாகக் கண் பார்வை வரும் என்று சொல்லவில்லை. வந்தாலும் வரலாம். வராமற் போனாலும் போகலாம் என்றுதான் சொன்னார். அதனால் நான் கண் திறக்கும்போது, பகலாய்படியே இருந்தால் எனக்கு எப்படி யிருக்கும்!"

"எப்பொழுதும் போல் இருந்தால் இருந்து விட்டுப் போகிறாய்! அவ்வளவு தானே?" என்று மிக அலட்சியமாகக் கூறினான் தாய்.

இதைக் கேட்டவுடன் துக்கமும் ஆத்திர மும் அவன் நெஞ்சில் பீறிட்டுக் கொண்டு விளம்பின. "அம்மா! உனக்கு என் துக்கம், என் வேதனை கொஞ்சமும் தெரியாது. அதனுலேயே உங்களை இவ்விடத்தில் இருக்க

வேண்டாம் என்கிறேன். ஆறுமாத காலம் சொல்லி முடிவாத துன்பமளிக்கும் சிசிச் சைக்கு உட்பட்டு விட்டு, கடைசியில் எனக் குக் கண் பார்வை கிடைக்கவில்லை என்று நான் அறியும்போது நான் அடையப்போதும் ஏமாற்றமும் வருத்தமும் பெற்ற தாயாயினும் உன்ருல் உணர முடியாது. பறையாயின் இன்னொருவரை மட்டும் கேட்டு நான் இது காதும் மகிழ்ந்திருந்தேன்: ஆனால் சென்ற ஆறுமாத காலமாக அதன் அழகையும் கேரில் கண்ணாடிக் கண்டு மகிழலாம் என்று கருதி வந்தேன். அது கடைசியில் வெறும் பிரமை யாக முடியும் என்று அறிந்தால் நான் படும் வேதனை எவ்வளவு என்று உன்ருல் ஊதிக்க முடியாது. அம்மா! அதை உணரவேண்டும் என்றால் நீயும் ஒரு பிறவிக் குழாயாகப் பிறந்திருக்க வேண்டும். ஆகவே, இனி நீயும் தங்கச்சியும் இந்த அறையின் இருக்க வேண்டாம். வெளியே போங்கள். எனக்கு ஏற்படக் கூடிய மகிழ்ச்சியோ துக்கமோ நான் ஒருவனே முதலில் அனு பவிக்கிறேன். பிறகு உங்களைக் கூப்பிடுகிறேன். வாரும் கள். ஆம், நான் கூப்பிட்ட பின்னர்தான் வரவேண்டும். அதற்குமுன் எக்காரணத் தாலும் வரக் கூடாது—போங்கள்" என்று இரைந்தான்.

முருகேசனின் இந்த விசேத்திரப் போக்கைப் பற்றிச் சரியாக உணர முடியாமல் தாயும் தங்கையும் கதவை இடித்துச் சாத்திக் கொண்டு அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றனர்.

★

அவன் கண்கண்மீது இருந்த களிமண் போன்ற மருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உறிவத் தொடங்கியது. இரண்டு மணி நேரத் தில், பரிபூரணமாக உறிந்து விட்டது. மென் ன இமைக்கிறத் திறந்தான். அவன் கண்களில் ஒளி புகுந்தது. கூற்று வட்டாரங் களில் உள்ளவற்றை யெல்லாம் அவனால் பார்க்கமுடிந்தது.

துள்ளல் வழியாக வெளியே பார்த்தான்; பச்சை மரம் தெரிந்தது. அதில் பூத்துக்

குறுப்பிய புஷ்பங்கள் தெரிந்தன. பாடிக்களிக்கும் பறவைகள் தெரிந்தன.

அவை பாடும் ஒலியிலிருந்து, அவைதான் பறவை என்பதை அறிந்தான்.

சுறுமணத்திலிருந்து அவைதான் புஷ்பங்கள் என்பதை அறிந்தான்.

பறவைகள் மரத்தினாலில் தங்கும் என்று கேள்விப்பட்டிருந்ததால், மரம் என்றும் இப்படித்தான் இருக்குமோ என்று அறிந்தான்.

இப்படி ஒவ்வொன்றைப் பார்த்த வந்தான். அப்போது டக் டக் என்று தேவை இடிக்கும் சத்தம் கேட்டது.

"யா?" என்று கேட்டான்.

"காத்தா! உன்னை வரட்டுமா?" என்று அவன் தாயார் குரல் கேட்கிறாள்.

"சீ உன்னை வரும் சமயம் வரவில்லை. இன்னும் கொஞ்ச நேரம் பொறுத்திரு. கூப்பிடுகிறேன்" என்று சொல்கிறாள்.

பிறகு அந்த அறைக்குள்ளிருந்த சாண்டிகை பெல்லாம் பார்த்தான். பவந்திறப்பற்றி அவனுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. "இது எதற்காக ஏற்பட்டது? அது ஏதாவது இருக்கும்" என்று யோசித்தான். மணி போனதே தெரிய வில்லை.

இப்படி யோசித்துக் கொண்டிருந்த போதே, அவன் கண்ணாளுக்குள் இருள் பரவியது போல் தோன்றியது. தூரத்தில் தெரிந்த மரம் மங்கலாகத் தெரிய ஆரம்பித்தது. புஷ்பங்கள் மங்கலாகத் தெரியவாயின. பறவைகளும் காணவில்லை. கொஞ்ச நேரத்தில் பக்கத்திலிருந்த பொருள்கள் கூடக் கண்ணாளுக்குப் புலப்படாமல் போன ஆரம்பித்தன.

இந்தச் சமயத்தில் மறுபடியும் 'டக் டக்' என்று தேவையிடும் சத்தம் கேட்டது. அவனுக்கு இப்போது ஒரே எரிச்சலாக இருந்தது.

"அம்மா! வராதே! என் கூப்பிட்ட பிறகு வந்தால் போதும்" என்று கூறினான். இப்போது அவன் குரலில் அடக்கம் இருந்தது. இதற்கு வேண்டுமாயின் மனக்கோபம் இருக்கும். எனினும் ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் வந்த வழியே திரும்பிப் போய் விட்டான்!

முருகிசைக்கு இப்படி ஒவ்வொரு பொருளும் கண்ணாளுக்குப் புலனாகாமல், பறவைபாடிகள் கண்ணாளுக்குள் இருப்பதுபு ஏற்படுவதைக் கண்டதும், பட்டர் கூறியது அவன் கிணங்கு வந்தது. "கண் பார்வை பெற்றதும் பெறலாம். அப்படிப் பெற்றதும் வெகு வெகு நேரப் பாவமே சீக்கக் கூடியதாக இருக்கலாம்" என்ற வார்த்தைகள் கிணங்கு வந்தன!

அவனுக்குண்டான வேதனை சொல்லி முடியாது. கைத்திரம் பிடித்தவனிடம் போகாவிட்டது. தனியே நிறு என்று கருந்தற. மூக்கத் திணறுவதிலால் தோன்றியது. படுக்கையில் இருப்புக் கொண்டவனில்லை. எழுந்தான். ஒரே இருட்டு. கடல் மூங்குமே:

காலில் ஏதோ இடறியது. அவ்வளவுதான். தன கூற்றி "அம்மா!" என்று அவனிடம் கொண்டே தடால் என்று கேட்க விழுவதால்.

அவன் அவரைய சத்தமும் கேட்க விழுவது சத்தமும் கேட்டதும் "ஐயோ மகனே!" என்ற அவர்ப் புலுட்டதுக் கொண்டு அவன் அறைக்குள் வந்தான் தாயார்.

மூர்ச்சையுற்றுக் கேட்க விழுவது கிடந்த மகன் மடியில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டான். சத்தம் போய் விடுகிறது.

முருகிசை தான் வான விழியில் எங்கே சென்றதாத்துக்கு சென்றதாம் போவது போல் உணர்ந்தான். சந்திர மண்டலம் வந்தது. அறைக் கடந்தான். கடந்திர மண்டலம் மீதுக் கிழங்கென்று மின்னிக்கொண்டு வரிகின்றது. அறைமும் மேகமாகக் கடந்தான். இப்படிப் பவ மண்டலங்களைக் கடந்து வந்தே லோகத்துக்கு வந்தான். மேகங்கள் கண்ணைத் திறந்தான். தன்னை அன்புடன் வாரோ போக்குவது போல் தெரிந்தது. அந்த மூகத்தில் தெரிந்த கையு, தன் தாயின் குரல் விடேட்ட கையுக்கு இணையாக இருந்தது. அப்போது அவனுக்கு ஒரு சந்தேகம் எழுந்தது. அடுத்த கணம் 'அப்பா, முருகிசை!' என்று அந்த மூகம் தன் இதழ்களை அகரத்துக் கூறியது. அவ்வளவுதான். அவனுக்குச் சந்தேகம் தெளிந்த விட்டது. பரிபூரணமாகத் தெரிந்த விட்டது. அப்போது அவன் உள் எதிலும் எழுந்த ஆரத்தத்துக்கு அளவில்லை.

"அம்மா! உவகத்தில்தான் உன்னைக் கண் குரல் பார்த்தே கேட்குது தவக்கயின்று. கடவுள் வளர்கத்திலேயே வாழுகும் உன் முகத்தைப் பார்த்தே அருளிஞ்சே, அவருக்கு என் மனப்பூர்வமான கூற்றி" என்னும்.

"முருகிசை! என் வளர்கத்திலேயும் இல்லை, தரத்திலேயும் இல்லை. இந்த உவகத்தில்தான் இருக்கிறோம்! எனினும் உவகத்துத் தெரிந்ததா அப்பா!" என்று கேட்டான் தாயார்.

"ஒருமாதிரி மங்கலாகத் தெரிந்தது. அம்மா! சத்தமும் எவ்வளவு பளிச்சென்று தெரிந்தன. பிறகு எல்லாம் மங்கலாகத் தெரிய ஆரம்பித்தது. அப்போது ஒன்றுமே புலப்படாமல் போய் விட்டது....."

"அதற்குத்தான் இருள் என்று பெயர், உவகத்தில் பகல் முடிந்த இரவு வருகிறது என்று அந்தம். இருளில் உவகத்து ஒன்றும் தெரியாது. அவ்வளவுதான். ஆனால் உவகமே கண் பார்வை வந்து விட்டது! இந்த உவகத்திலேயே உவகத்துக் கண் பார்வை வந்து விட்டது!" என்று அவ்விருந்த அவன் கண்கள் கைகாண்ப.

கண்கள் சொக்கிவதைக் கேட்டதும் அவனுக்கு மூர்ச்சா போட்டிருந்தது என்னுத தெளிந்த விட்டது. கைகளை என்னுதக் காக்கி விட்டுக்கொண்டு பார்த்தான். அவன் தங்கை கையில் கொண்டிரு வ. தனக்கினைக்கு வெளிச்சத்தில் எல்லாம் பொருள் விழும் தெய்வமாகத் தெரிந்தன.

வளரும் குரந்தைகளின்

மோதப்பித்து இன்றியமைவாதது

குழந்தைகளை உட்கார் பண்ணித் தவிர்ப்பதில் 19 இனப்பற்ற எழுந்தல் கிடைத்தது
விடோபெரின், உட்கார் தந்தகலை, உட்கார் கலை குறைவு, மற்றம் உட்கார் பண்ணித்
பல்கும் கொண்டு பண்ணித் தவிர்ப்பதில் 19 இனப்பற்ற எழுந்தல் கிடைத்தது.

விடோபெரின்

தயாரிப்பாளர் :

த. மருள் இண்டஸ்ட்ரீஸ் & டெக்ஸ்டைல் கம்பெனிகள், சந்திரேவரம், பெங்களூர்

விநியோகஸ்தர் :

பெங்களூர் & கம்பெனிகள் விநியோகஸ்தர், தயார் ப் பெங்களூர், தெ. 83 சென்னை

MR. 36 TM.

மலச்சிக்கலை

ஒ ரே இ ர ளி ல்
அ க ற் று கி ர து

புக்லாக்ஸ்

ருசி மிதுந்த சாக்கிலை மலமிளக்கி

உபயோகத்திற்கு :

ஒயெண்டல் மெகனாண்டல் உபயோகத்திற்கு, 99-A, அரண்மனைக்காரத் தெரு, சென்னை-1

அருவிக்கரை அஞ்சிராமம்

‘சுதர்சன்’

மொழிபெயர்ப்பு:
ரா.ஸ்ரீ

13. உயிர்ப் போர்

‘சோதரா! படகோட்டி எப்படியோ தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு கரை யேறி விட்டான். ஆனால் நான்கணை மா ணத்தில் வாயில் மட்டிக் கொண்டிருந் தேய்ம். ஆயினும் என் துணிவு இழக்கவில்லை. நான் கடலில் குழறி யெழும் போலிகளோடச் பயங்கரமாகப் போர் புரியவானேன். எனக்கு அப்பொழுது என்னைப் பற்றிக் கூட அல்லவா வாகக் கவலை உண்டாகவில்லை. எப்படியாவது தேய்ம் உயிர் பிழைத்து விட்டால் போதும் என்றுதான் இருந்தது. அவளும் அவளுடைய கணவனும் எனக்குச் சேர் திருந்த உபகாசங்கள் எல்லாம் என் கண் முன்பே வந்து கின்றன. நான் கை கால்களை உதைத்துக் கொண்டு உயிர் காழ் முண்டேன். என் கண்கள் கடலின் நீர்ப் பரப்பிலே தேவபி சையத் தேவபிதில் ஓடிக் கொண்டன. ஆனால் தேவ னைய எங்குமே காணவில்லை. நான் நரபுற மும் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்தேன். கண்களுக்குக் கெட்டியாகுதலால் வரை பார்வைகளைச் சொதுத் திப் பார்த்தேன். ஆனால் அவன் எங்கேயாவது அகப்பட்டான்ரா? நான் தேவபிசையத் தேய்த் தேய்த் பார்த்து விட்டுக் கடைசியாக ஈர்பிக்கை இழந்து விட்டேன். நான் கம் பிக்கை இழந்து சோர்ந்து போன அந்தச் சமயத்தில்தான் திடீரென்று ஒரு பொருள் என்னை நோக்கி வருவது போலத் தோன்றி யது. நான் விழி பிதுங்க விழப்பட்டுப் பாரத் தேன். எனக்கு அப்பொழுது ஏற்பட்ட ஆனந்தத்தைச் சொல்லி முடியாது. கரை காண இயலாத கடலுப் போலவே என் கண்புறம் விரிந்து விட்டது. ஏனெனில் என்னை நோக்கி மிதந்து வந்த பொருள் தேவபிதான். நானும் ஒரே தரவாகத் தான் அவளருகே சென்றேன். அவளை ஒரு கையினால் பிடித் துக் கொண்டு இன்னொரு கையினால் நீரைக் கிழித்துக் கொண்டு கையை நோக்கி நீந்த லானேன்.

ஆனால் கரையை அடைந்து விடுவது என் பது அய்யவனவு கஷ்டமான காரியமா? கொஞ்ச தூரம் வருவதற்கு நான்காகவே எனக்கு முக்க லாட்டத் தொடங்கி விட்டது. ஆழ்ந்த நீர்த் திரைச் சுடலாக கண்டு என் இரு

தயம் இடிந்த போல் உட்கார்ந்து விட்டது. ஆனால் தேவபிதில் கிணைவு என் உள்ளத்துக் குத் துணிவை அளித்தது. ‘முயற்சி நிறுவினை யாக்கும். முன்னோறு!’ என்று தட்டிக்கொடுத்தது. வரழுவும் சரையும் என்னைதிரே கின்று ‘வா, வா!’ என்று போட்டி போட்டுக் கொண்டு என்னைக் கூலி அழைத்துக் கொண்டிருந்தன. நான் உரையைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு கைகளையும் கால்களையும் உதைத்து நீர்திக் கொண்டிருந்தேன். என் முயற்சிகளை ஒரு பொழுதும் வெற்றி அடைவாது என்றே எனக்குத் தோன்றிற்று. ஆயினும் மனித னுக்கு உயிர் ஒரு வெல்லம் அல்லவா? ஆகவே, நான் முயற்சியைக் கைவிடவில்லை. ‘நம்மால் ஆன முயற்சியைக் கையி விசை சொத்து பார்த்து விடுவோம். நடப்பது நடக் கட்டும்!’ என்று கரைப் பக்கம் முன்னேற முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தேன். இச் சமயம் தான் திடீரென்று கரை கண்களுக்கு வெகு அருகில் தென்படுவதைக் கண்டேன். உயி ருக்கு கைசலாடித் கொண்டிருந்த கடலில் மறுபடியும் புத்துணர்ச்சி எழும்பது. என்னத் தினிடமிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த துணியும் சுதாரியமும் மறுபடியும் உள்ளத்தை அடைக்கவாள் அடைந்தன. நான் உடல், உயிர் இவ் பிரண்டில் முழுகித்திரிசையும் முழ முண்டன் ஒன்று கூட்டிக் கரை கரையும் முயற்சியில் ஈடுபட்டேன். கடைசியில் எப் படியோ தேவபிசையத் தூக்கிக் கொண்டு கரையும் சேர்ந்து விட்டேன்.

சோதரா! நான்கள் மாணத்தில் வாயி லிருந்து தப்பி விட்டோம். ஆனால் அப் பொழுது அரச வேகத்தில் எங்கி் கொண் டிருந்த புயலின் வாயிலிருந்து தப்ப முடிய வில்லை. கஷ்டங்கள் தவிர்த்து வருவதில்லை. ஒன்று சேர்ந்தே வருகின்றன என்பது எல்லவளவு உண்மை! நான் தங்கும் இடம் தேடி அலையலானேன். தேவபிசைய இரு கைகளிலும் தூக்கிய வண்ணம் நான் நரப் புறமும் சுற்றிச் சுற்றி ஓடினேன். பாரம் தாங்காமல் கைகள் கெட்டுவிட்டன. கால்கள் கெட்டுன. என்னால் ஒரு அடி கூட எடுத்து வைக்க முடியவில்லை. இருந்தாலும் என் சுத்தி

களை வேலாவும் ஒன்று உட்படி உட்கு
கொண்டுதான் இருந்தேன். இது வீர சீர
பராக்ஷமத்தைப் பரிசீலிக்கும் போர் அம்
வயே! காற்றிடைப் போர் அல்லவா? வீர
சீர பராக்ஷமத்தைப் பரிசீலிக்கும்போரில்
சிரமமாக இருந்தால் 'வேண்டாம், இந்த
வெற்றி' என்று விட்டு விட்டாலும் பாதக
மில்லை. ஆனால் 'காழ்வதா, சாவதா?' என்று
உட்கு கொண்டிருக்கும் உயிர்ப் போரில்
கம்பள கையைக் கட்டிக் கொண்டு உட்கார்க்
கிருக்க முடியுமா? கடைசியாக போரிட்
டுப் பார்த்துத்தானே ஆகவேண்டும்! ஆகவே,
உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு, தம்
கும் இடம் எங்கேயாவது கிடைத்து விடிக்
கடாததா என்று கம்பிக்கையில் உட்கு கொண்
டிருந்தேன். என் கம்பிக்கை கவன வேலை
பாடு விளம்போடு மில்லை. கடைசியில் எனக்கு
ஒரு பழைய காவத்துக் குடிசை கிடைத்து
விட்டது. நான் அதற்குள் நுழைந்தேன்.
அந்தக் குடிசையின் கவரகன் பல இடங்களில்
இடிந்திருந்தன. தளரின் தளவரிசை பல
இடங்களில் பெயர்ந்திருந்தது. ஆயினும் அந்
தப் பாய்க்காப் பெரு மழையிலும் காந்திலும்
அந்தக் குடிசை எனக்கு அரண்மனைக்கு ஒப்
பாகவே தோன்றியது. ஒரு புறத்தில் புற்கள்
குவித்து கைக்கொட்டி இருந்தன. நான் அவத்
காந்தி தளரின் தளரில் கட்டுவதான தள
கைச் சமதளவாக்கிச் சித்த மிருதுவான
மெத்தைபோல் ஆக்கினேன். பிறகு தேவகி
குப் பிரதம சிவந்தா அணித்துவிட்டு, அவ

குறைய மூச்சுய்த்த உட்கு அந்தப் படுக்
கையில் கிடத்தினேன்.

அப்பொழுதும் கவன மனது கொண்
டிருந்தது. நான் அதைச் சித்தம் போருட்
படுத்தாமல் வெளியே சென்றேனேன். எப்
படிவோ தட்டுத் தடுமாறிக் கொண்டு பக்கத்
தில் உள்ள ஒரு சிரமத்தை அடைந்தேன்.
அங்கிருந்து கொடியும் பாடும் சில தொட்டி
களும் காவ்கிக் கொண்டுடன். கரி மூட்டைக்
கும் கம்பளிக் கும் பணம் கொடுத்து வந்தேன்.
உயிராட்கள் அந்தப் போருக்கைக்கொண்டு
வந்து குடிசையின் சேர்த்தார்கள். அப்புறம்
அந்தக் குடிசை ஒரு குடிசையானவனின் வீடு
போல் ஆகிவிட்டது. நான் சீக்கிரமாகத்
தேத் தன்னைத் தயாரித்து விட்டுத் தேவகி
கைத் துக்கி உட்கா கைத்தேன். தேத்
தன்னைத் அருகிலாயினதான் அவன் கவ
கை உணர்வு பெற்றான்.

ஆனால் இதைத் தா? இவன் மூகம் இப்படி
கவமாக வெகுத்துப் போவானேன்? அட,
கவகலிக்குத் வேறு சீர் மழையாகப் பெய்
கிறதே. ஏன்? எனக்கு மூதலில் ஒன்றும்
புரிமில்லை. பிறகுதான் அவன் எப்படி
காவது புறப்பட்டு சூப்பந்திடம் போய்ச்
சேர்ந்து விட்டான் போதும் என்று கிருப்பம்
கொண்டிருந்தான் என்ற தோன்றி.

என்ற காவ்கிக் கொண்டுடன். கரி மூட்டைக்
கும் கம்பளிக் கும் பணம் கொடுத்து வந்தேன்.
உயிராட்கள் அந்தப் போருக்கைக்கொண்டு
வந்து குடிசையின் சேர்த்தார்கள். அப்புறம்
அந்தக் குடிசை ஒரு குடிசையானவனின் வீடு
போல் ஆகிவிட்டது. நான் சீக்கிரமாகத்
தேத் தன்னைத் தயாரித்து விட்டுத் தேவகி
கைத் துக்கி உட்கா கைத்தேன். தேத்
தன்னைத் அருகிலாயினதான் அவன் கவ
கை உணர்வு பெற்றான்.

ஆனால் இதைத் தா? இவன் மூகம் இப்படி
கவமாக வெகுத்துப் போவானேன்? அட,
கவகலிக்குத் வேறு சீர் மழையாகப் பெய்
கிறதே. ஏன்? எனக்கு மூதலில் ஒன்றும்
புரிமில்லை. பிறகுதான் அவன் எப்படி
காவது புறப்பட்டு சூப்பந்திடம் போய்ச்
சேர்ந்து விட்டான் போதும் என்று கிருப்பம்
கொண்டிருந்தான் என்ற தோன்றி. ஆனால்
'கொட்டு, கொட்டு' என்று கொட்டு
கிற அந்தப் பவத்த மழை எங்களுக்குப் பெரு
வழி விட்டால் தானே? மூலமாக மூன்று
காட்டுகள் மூடிய காவன் கவ் திறக்கவில்லை.
ஆகவே வெளியே தலை சிட்ட முடியவில்லை.
தன் இருப்பு சீர் அல்லவையும்தான் தீர்த்து
விட்டு ஒருவரு மூன்று காட்டுகள் கழித்து
மழை சற்று ஒய்ந்தது. 'எப்பொழுதடா
மழை சித்தம் போகிறது?' என்று பார்த்துக்
கொண்டிருந்த நான் உட்கு பக்கத்துச் சிர
மத்துக்கு ஒடிச் சென்று ஒரு கவ் குடிசை
அணித்திக் கொண்டு வந்தேன். பிறகு அந்தக்
குடிசையிலிருந்து தேவகியை அழைத்துக்
கொண்டு விளம்புகிற கோக்கிப் புறப்பட்டுடன்.

விழியின், "அவர் என் மேல் சோம்பக்
கொண்டிருப்பார்!" என்று ஆரம்பித்ததான்
போலி கவகலி சிரம போதனை அமை

"இனி எதற்கும் கவலைப் படப் போகிறா? சிங்கள தாய் சித்திரமே அவரிடம் போய் சேர்ந்து விடப் போகிறார்களே!" என்றேன்.
 "அது சரி, அவரிடம் சொல்லிக் கொள்ளாமல் வந்து விட்டேனா! காது போர் கதைப்புக்கு இடமாகி விடக்கூடாதே என்றுதான் கவலையாக இருக்கிறது!" என்றான் தேவன்.

இதற்கு நான் ஒன்றும் பதில் பேசவில்லை. "ரூப் சத்ருக்கு ஏதாவது சந்தேகம் ஏற்பட்டு விடுமோ?" என்று நான் என்மனத்துள் சிந்திக்க வரவேன்.

தேவன் என்னுடன்மூன்று நாட்கள் இருந்திருக்கிறான். அதுவும் தனிவாக நகரத்துச் சூழ்விழையைத் தாண்டி வெகு தொலைவில் ஒரு குடிசையில் இருக்கிறார்களேன். இம்மாதிரி நிலையில் சந்தேகம் ஏற்பட்டால், அதில் ஆச்சரியம் ஒன்றும் இல்லை. சந்தேகம் ஏற்படா விட்டால்தான் ஆச்சரியம்.

இதை எண்ணியதும், 'ரூப் சத்ருவின் உள்ளத்தில் எடுகனவு சந்தேகம் ஏற்பட்டால் கூட அது தெவனின் வாழ்க்கைக்கு எவ்வளவு பாதிப்பு ஏற்படும்!"

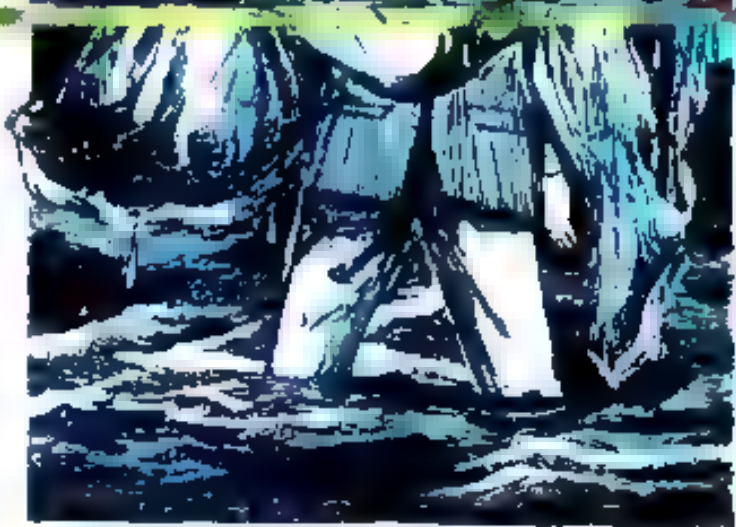
தேவன் என்னுடன்மூன்று நாட்கள் இருந்திருக்கிறான். அதுவும் தனிவாக நகரத்துச் சூழ்விழையைத் தாண்டி வெகு தொலைவில் ஒரு குடிசையில் இருக்கிறார்களேன். இம்மாதிரி நிலையில் சந்தேகம் ஏற்பட்டால், அதில் ஆச்சரியம் ஒன்றும் இல்லை. சந்தேகம் ஏற்படா விட்டால்தான் ஆச்சரியம்.

இதை எண்ணியதும், 'ரூப் சத்ருவின் உள்ளத்தில் எடுகனவு சந்தேகம் ஏற்பட்டால் கூட அது தெவனின் வாழ்க்கைக்கு எவ்வளவு பாதிப்பு ஏற்படும்!" அவன் வாழ்க்கை குறித்து விடுவா!" என்று பயம் என்னை ஆ? கொண்

டது. 'அவனாக அல்லவாவு பேசிய அதிர்ச்சியைத் தாங்க முடியாதே!" என்று எண்ணிய நான் மாயாக் கவலையில் உழைத்தோடங்கி விட்டேன்.

சிறிது நேரம் கழித்துத் தேவனையைப் பார்த்து, "இத்தனை நாளும் சிங்கள மிகுந்த தாய் என்று அவர் கேட்டால் சங்கம் என்ன பதில் சொல்லுவார்கள்!" என்று கேட்டேன்.

"உண்மையில் நடந்தது எதுவோ, அதைத்

நாவுக்குப் பேசத் துணிவு எழவில்லை போலும்! நான் மிகவும் மெதுவான குரலில், "உண்மையைச் சொன்னால் அது விபரீதமாக முடியாமல் இருக்க வேண்டாம்!" என்றேன்.

"சீக்கர் சொல்வதன் கருத்து மனக்கு விளங்கவில்லை!" என் சும் தேவன்.

"சிறிது நேரமிடுத்துப் பாருங்கள், தேசியம்!" என்றேன். காதுக்குருவில் யாரோ துப்பாக்கி வைக் குதிரைவத்துச் சுட்டு விட்டது போலப்

“ஏன் ஸார், உங்கன் பையன் படித்துக் கொண்டே போகிறானே, படிப்பு முடித்ததும் என்ன ஆகப் போகிறான்?”

“கிழவனாகப் போகிறான்!”

தேவசி சிறிது நேரம் யோசனையில் ஆழ்ந்தான். பிறகு ஒரு கிண்ட பெருமூச்சு விட்டு விட்டு, “ஆனால் நான் அப்படி என்ன விலங்கு. அவருக்கு என்னை நன்றாகத் தெரியும். என்மீது அவருக்கு அளவற்ற நம்பிக்கை உண்டு. ஆகவே, அவருக்கு என்மீது அவசரப்பிக்கை ஏற்படுவதற்கே காரணம் இல்லை!” என்றான்.

அதைக் கேட்ட பிறகு என் உள்ளத்தில் எழுந்த கலவரம் அடங்கியது. தேவசியின் அந்தச் சொற்களில் நம்பிக்கை விற்பனே, என் மனமும் சிம்மிதிகுந்தது. கவலை குறைந்த நான், “அப்படியானால் சரி, நடந்ததை நடந்தபடி சொல்லி விடுங்கள்!” என்றேன்.

சகோதர! வேடிக்கையைப் பார்! அவன் சொல்லைக் கேட்ட எனக்கு நம்பிக்கை பிறந்தது. ஆனால் என் சொல்லைக் கேட்டதும் அவனுக்கு அவசரப்பிக்கை பிறந்து விட்டது. ஆகவே, அவன் யோசித்தவாறு தட்டுத் தடுமாறும் குரலில், “ஒரு வேளை அவருக்கு நம்பிக்கை ஏற்படா விட்டால்...” என்றான்.

நான் சிறிது நேரம் என் மூலையைப் போட்டுக் குழப்பிக் கொண்டு யோசனையில் ஆழ்ந்தேன். பிறகு, “எனக்கு ஒரு யுக்தி தோன்றுகிறது. சொல்லலாம் என்றால் சொல்லுகிறேன்!” என்றேன்.

“அதாவது, அவரிடம் நான் ஏதாவது ஒரு பொய் சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்லப் போகிறீர்கள்! அப்படித்தானே!” என்று கேட்டான் தேவசி.

“ஆ ஸாம், இது சம்பந்தமாக நீங்கள் ஒரு கிண்ட பொய் சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கும்” என்றேன்.

“அந்தப் பொய் சொல்லுவதை விட எதையாவது தின்று இந்தப் பாலும் உயிரை

மாய்த்துக் கொண்டு விடலாம் என்று தோன்றுகிறது. பொய் சொல்லி விட்டு அவரேதிரேதலை சிபிர்ந்து கிற்கலா? அது என்னால் ஆகாத காரியம்.....” என்று சொன்னவன் அதற்கு மேல் ஒன்றும் பேசாமல் புத்தி பேதலித்தவன் போல் பார்க்கலானான். அவனுடைய அந்தப் பார்வையிலிருந்து, அவன் மனத்தில் இவ்வாத எண்ணங்கள் எல்லாம் ஒழிக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது. சிறிது நேரம் கழித்து அவன், “ஆமாம், நீங்கள் அவரிடம் என்ன சொல்லலாம் என்று அபிப்பிராயப் படுகிறீர்கள்?” என்று கேட்டான்.

“நான் என் தோழி கைத்ரேயினை நான் கைப் பார்ப்பதற்காக அவன் விட்டு வளரக்கும் போயிருக்கிறேன். தெய்வ வசமாக மனமும் புறமும் பிடித்துக் கொண்டு விடவே, வேளியே தலை கீட்டவே முடியவில்லை. ஆகவே, மூன்று காட்களும் அங்கேயே தங்கும்படி ஆகி விட்டது. இன்று மறை கொஞ்சம் கிண்டதும் புறப்பட்டு வந்தேன் என்று சொல்லுங்களேன்!” என்றேன்.

தேவசியின் முாயிலத்திலிருந்து அவன் பொய் பேசத் தயாராக இல்லை என்பது நன்றாகத் தெரிந்தது. அவனோ பாரதநாட்டின் சிரத்தையே உருவான பெண். கணவனைக் கட்டியாகக், ஏன்? கட்டவனாக் காட்டினும் ஒரு படி மேலாகப் பூதிக் கும் பண்பு தோய்ந்தவன். இதுவரை அவன் கணவனிடம், கணவனிடம் மட்டும் அல்ல, யாரிடமும் பொய் என்ற வார்த்தையையே பேசி அறிவாதவன். பொய் சொல்லுவது மகா பாவம் என்று எண்ணுபவன். திராட்சைவிட்டு ஒரு பொய் சொல்லுவது என்றால் அவன் மனம் ஒப்புமா? அவன் வாழ்க்கையில் இதுவரை பொய் சொல்ல வேண்டிய அவசியமே, இக்கட்டான சிவாமியே ஏற்பட்டதில்லை. ஆகவே, அவனுடைய மனக் குதிரை பழக்கப்பலாத குதிரையைப் போல் இடக்குப் பண்ணத் தொடங்கி விட்டது. சிறிது நேரம் அவருடைய உள் எத்திலே “பொய் சொல்வதா, வேண்டாமா?” என்றும் விஷயத்தில் தேவகாரப் போர் மூண்டது. அந்தப் போரில் கடைசியில் அரக்கர்களுக்குத் தான் வெற்றி கிடைத்தது. தேவசி என் யுக்தியை ஒப்புக் கொண்டு விட்டான். நன் விட்டை அடைந்ததும் வண்டியிலிருந்து இறங்கிக் கொண்டான். நானும் என் நோட்டிலுக்குச் சென்றேன்.

“இப்படி எதிர்பாராத விதமான தவறு சிகழ்ந்து விட்டதே! முடிவு கெடுதலாக முடியாமல் இருக்க வேண்டுமே! கெடுதலான முடிவு ஏற்பட்டு விட்டால் என்ன ஆகும்?” என்று என் மனம் இவ்வாத வேதனை யெல்லாம் பட்டுக்கொண்டிருந்தது.

“இதெல்லா சேஷசாரம்! கட்டவனே! இந்த இசைகேடான சிவாமியிருந்து நீதான் காப்பாற்ற வேண்டும்!” என்று பாரதப் பண்புடன் வேண்டுவதைத் தவிர எனக்கு வேறு வழி எதுவும் தோன்றவில்லை. (தொடரும்)

இது உண்மையானது என்று நீங்கள் கேட்கலாம்.
ஆக, முத்திரை உண்மையே! இந்த வட்ட வடிவத்தைக் குறைந்த
விலைக்கு நீங்கள் இப்பொழுது பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
5 வருஷ உத்தரவாகும்.

நா. 3501—காட்டில் புது, கரக புது, ஆங்கிலம், கரோஸ்
கட்டுவதென்ற கருவியை, கரோஸ் கட்டுவதென்ற, கரோஸ்
கட்டுவதென்ற 15 வருஷ வடிவம் ரூ. 42/- தான் கரோஸ் ரூ. 5/- தான்.
இதன் குறைந்தவிலைக்கு தான் கரோஸ் தான்.

கரோஸ் வடிவம் 15 வருஷ வடிவம் கட்டுவதென்ற ஆக 15 வருஷங்கள்.
முத்திரை—குறைந்த விலை கரோஸ் 15, 17 வருஷ வடிவம் கரோஸ்
இதன் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்
இதன் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்

EAST INDIA WATCH CO., POST BAG NO. 16. CALCUTTA-1

ஆஸ்தும, மார்ச்சி இரும்பு, முக்கத் திணை, முத்திரை திணை, முத்திரை திணை

ஆஸ்தும, மார்ச்சி தாக்குதலால் முக்கத் திணை
தாக்குதலால் அபிவிருத்தி? அபிவிருத்தி
இருமுதலால் தாக்குதலால் அபிவிருத்தி
பலதான் உணர்ச்சியினால் கரோஸ் கரோஸ்
கரோஸ், குறைந்தவிலை கரோஸ் கரோஸ்
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்

மார்ச்சி தாக்குதல், இரும்பு தாக்குதல்
இரும்பு தாக்குதல் 40 வருஷ கரோஸ்
இரும்பு தாக்குதல் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்

கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்

கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்

2 ஆஸ்தும, ஆஸ்தும இரும்பு
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்

Mendaco
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்
கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்

★ ஆஸ்தும ★ மார்ச்சி தாக்குதல் ★ கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ் கரோஸ்

உடம்பு
வலியுண்டா?

‘ஆஸ்ப்ரோ’
காப்பிடுங்கள்

ASPRO
REG. TRADE MARK

என்று நோன்றியது. 'உன்னை நுகழ்த்து பார்க்கிறோமே!' என்று எங்கள் அங்கு இறங்க முயன்றபோது, "வாச!" என்ற இரைய குரல் அவனை அழைத்தது. அவன் மனம் இருந்த சரீர்திர கால நிலையில் அந்தக் குரல் ஒரு பிரமைகைய உண்டாக்கியது. சுற்று வற்றும் பார்த்தான். குழப்பமீழ்ந்து சாதா வந்து கொண்டிருந்தான்.

"ஏன், நீவும் பார்க்க வருகிறாயா?"
 "நான் மட்டும் தனிமாக வந்தேன். துணைக்கு வாராமல்வருவேன் என்று என்னைப் போது நினைக்க..."

வாக்கிவந்தை முடிக்காமலேயே, சாதாவும் குழிக்குள் இறங்கி விட்டான். தபாலாபி ஸங்கு வதிகிலிருந்த விரைவுதான் ஒரு பத்த கனும் வரையில் சீண்டது. உன்னை இருட்டு. வாச கொண்டு வந்திருந்த டார்க்க ஒளி யுண்டாக்க இருவரும் உன்னை நுகழ்த்தனர். அப்பா! ஓசை புரக்கம், வெப்பம் வேறு. இன்னும் குழப்பம் வேறு ஆர்வமுடன் உன் னையும் வெளிவோயும் போய் வந்து கொண்டிருந்ததால் சாதா, வாச இருவருக்கு மிடையே இருந்த இடைவெளி குறுகியது. ஒட்டியும் ஒட்டாமலும் உன்னை சென்றான்.

உன்னை முழுவதும் நல்ல மறையிலே இருந்த காதலப் பூக்கத் தட்டுப்பட்டது.
 "கட கட கட கட" என்று ஓர் இடி சத்தம் கேட்டது. வானம் அங்கு, அதுமேலே ஓடும் வானி என்று தெரிந்தாலும் சாதா பயந்து

விட்டான். அவன் உரக்கக் கத்திக்கூட இருப் பான். ஆனால் வாச துள்ளி வீழ்க்கும் போலுது பாய்ந்துவந்தவது என்று தன்னைத் தானே தெற்றிச் கொண்டான்.

சாதாவும் வாசவும் ஓசை தெருவில் வந்தது வந்தார்கள். ஆகவே, அடிக்கடி கத்திக்கும் வாய்ப்பு அவர்களுக்குக் கிட்டி வந்தது. ஆனால் உன்னத்து ஆகா சீரப் பேசும் பறக்கிவண்டும் என்று ஆகா வீருத் தும், அதற்கு வாய்ப்புக் கிட்டாமலே இருந்து வந்தது.

அன்று நிகழ்ந்த இத்த வாய்ப்பு ஏற் படுத்தி வைத்ததற்கு அந்தப் புதைபயன்ட் பாவத்திற்கு வாச மனமோ கந்தி செலுத்தி னும். சாதாவும் என்ன கந்தி யீய்மாத வனா? அவரும் அந்தப் பாவத்தை வரவாச வாழ்த்தினான். இருவரும் தம்மை மறந்து ஆனந்தத்தில் மூழ்கி விட்டடை அடைந்தனர்.

அன்று இரவு மீண்டும் வாச அந்தக் காக்கத்தின் வழியே போகவேந்தியோது. பாலம் முழுவதையும் தேன்மடி வீருத் தார்கள். கேட்டடை வானிலிருந்து பாயும் தொடங்கி வீருந்தது. வானத்தில் சிலா காம்புத் கொண்டிருக்கவே, அந்தப் பாலம் மிகவும் எடுப்பாகக் காட்டு அளித்தது.

பாவத்தின் வழியே ஓடிச் கொண்டிருந்த பாலம் கிறீழ்ந்ததின் கறையிலே ஒரு பெண் மட்டும் உட்கார்ந்திருந்தான். அதைக் கண்டு தடுக்கிட்ட வாச அருகே சென்று பார்த்தான். சாதாவாக இருக்கவே அவனுக்கு ஏற்பட்ட விடையுக்கு ஓர் எல்லா யீய்ம. ஆனால் அவனுடைய கடை ஏன் இப்படி வீருக்கிறது! வாரோ ஒரு பட்டிக்காட்டுப் பெண்ணைப் போல் அல்லவா அவன் கடை வளிந்து கொண்டிருந்தான்!

"கந்தியப் போயிலே ஒருவேளை இவரும் இங்கே வந்திருக்கலாம் அல்லவா?" என்று எண்ணி வாச. "இங்கே வந்தேன் வந்தாய், சாதா?" என்று கேட்டான்.

அன்னாந்து பார்த்த அவன் "வா! சீக்கன்! என் சாதா இவ்வ சாதா!" என்று.

"எவ்விடம் கோபமா?"

"சீக்கன்! எனக்கு என்ன கோபம்? என்னைப் படைத்த க.வன் அப்படிச் செய்த விட்டா!" என்று சொல்லி அற ஆரம்பித்த விட்டான் அந்தப் பெண்.

"கந்தா அருக்கூடாது. விடியும் என்ன வென்று சொல்" என்றுள் வாச.

"விடியும் என்னவாவது? அது ஒரு பெண் கதை!" என்றுள் அவன்.

"அதந்தான் சொல்வோம்!" என்று சொல்லி உட்கார்ந்து கொண்டான் வாச. அவன் சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

"என் அம்மாதக் காதலித்தேன். உன்மைய வாச. மனப்பூர்வமாக! அவர் காதலைப் பெற வேண்டி உறையூரிலிருந்து தினமும் ஓடி ஓடி

வந்தவர்:—தங்கன் ஜோன்ஸும் பார்த்து தன்னை காணல் வரப்போகிறது என்று சொன்னீர்களே, அவர் கொஞ்ச நான் மூத்தி திறந்து போய்விட்டார்!

ஜோன்ஸ்:—அடடட! இனிமேல்தான் அவருக்கு தலை தலை! அந்தருக்கின அந்த மனுஷன் போய்விட்டாரே, சார்!

வருவேன். இதே கோட்டை வாசலில் தான் அவர் காவல் புரிக்ந்தவாறு கின்று கொண்டிருப்பார். என்னைக் கண்டவுடன் ஓடோடி வரும் வருவார். அதன் பின்னர் நங்கள் எத்தனை எத்தனையோ பேசுவோம். என்ன என்னவோ நேரம் போவது தெரியாமல் பேசிக் கொண்டே விடுப்போம்.

அப்படியிருக்கையில் என் தப்பினது என்னை யாரோ ஒருவனுக்கு மனம் முடிக்க என்னினி னார். அவர்டம் அதைச் சொல்லி விட்டுப் போக நான் நன்றிரவு நேரத்தில் வந்த போதுதான் அந்தச் சம்பவம் கடந்தது. நான் அவருடன் இங்கே உட்கார்ந்து செய்தியைச் சொன்னதும் அவர் இடி விழுந்தவர் போல் ஆனார். அந்த கிளவுச் சுழலில் சிக்கித் தன் படகாமைய மறந்து கின்றுபோது சமயம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த எதிரி காட்டு ஒற் தர்கள் கோட்டை வாயிலைக் கடந்து உள்ளே போய் விட்டார்கள் போலிருக்கிறது. உள்ளே சங்கேத நகரா ஒலித்தது. சீரெனெனத் துள்ளி யெழுந்தார் அவர். கோட்டை வாச லில் போய் கின்று கொண்டார். உள்ளே விருந்து வீரர்கள் தூரத்திலே ஒற்றர்கள் வெளியே ஓடி வந்தனர். அவர்களைத் தனித்து எதிர்த்தார் இவர். எத்தனை நேரம் தவிராக எதிர்ப்பது? ஐயோ! அதைச் சொல்லவும் என் நாக உககிறது. யாரோ ஒரு ஒற்றன் அவரைக் குத்தி விட்டான். அவருடைய உடல் இப்போதான் விழுந்தது. அதைக் கண்டவுடன் என் மனம் என் கிளவிக் இங்கு. உணர்ச்சி வெகத்தில் என்னென்னவோ சொ். தென். அதன் பிறகு எனக்கு எங்கும் போகப் பிடிக்கவில்லை. இங்கேயே உட்கார்ந் திருக் கிறேன்!" என்று அவன்.

அதைக் கேட்ட வாகவுக்கு அடக்கமாட் பாத சீர்ப்பு தானாகவே வந்தது.

"நல்ல கற்பனை இது. ராதா! சரித்திர ஆராய்ச்சி பலமாக இருக்கிறதே!" என்றான்.

"என்ன? சரித்திர ஆராய்ச்சியா? இதோ உதாரணம் அராட்சி செய்விறோ, அந்தப் பார்த்திப சோழனைக் கேட்டுப் பார்ப்போம்! உன்னை தெரியுமா?" என்றான். அப்போது தான் வாகவுக்கு, 'சரிதாம்! நாம் ஏதோ சரித்திர காலப் பேயினிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டோ விட்டோம்' என்று தொன்றியது. உடனே, "ஐயோ! ஐயோ!" என்று அவன் உரக்கக் கத்தியே விட்டான்.

"என்னடா, உளறுகிறாய்?" என்று சொல்லி வாகவைக் கனவு உலகத்திலிருந்து விடுவித்தான் அவன் அந்தன். அப்பொழுது மலைக்கோட்டை மணி காண ஆறுமணி ஆகி விட்டது என்பதை அறிவித்தது.

முதல் காணிய இனிய அநுபவமும், கன வின் பயமும் மட்டும் போதாதென்று அவ னுக்கு அக்கறக்கே வேறொரு அறிச்சி தரும் செய்தியும் வந்திருந்தது.

அன்று மத்தியானம் வாகவின் வீடு தேடிச் சென்றுவந்த ராதாவின் தப்பினது அவன் தாயாரிடம் கல்பாண விஷயமாகப் பேசுமாறு துவக்கினார்.

"இத்தனை நாட்களாகவே எங்களுக்கு அங்கு வாகவுக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று எண்ணம் உண்டு. ஆனால் ராதா இதுவரை ஏதும் பிடி கொடுத்துச் சொல்ல வில்லை. இன்று காணியில் அவளாகவே முன் வந்து, 'சிக்கிரம் செய்துவிட வேண்டும்' என்று துடிக்கினாள். என்னவோ போங்கள்! இந்த காலத்துப் பெண்களின் விசேத்திர கபாவம் புரியவே யில்லை" என்றார்.

வாகவுக்கு அது அமிர்ந்தமேயல் பட்டது.

"அது சரிதாம். அவன் என்ன சொல்லு கிறானோ? கல்பாணம் எவ்ருவே சண்டைக்கு வருவாரே!" என்றான் அவன் தாயார். அதைக் கேட்டதும் அவனுக்குக் கோபம் கொண்டான் வந்தது. 'சம்பந்தம்' என்று சொல்லாமல் ஏதற்காக அம்மா இப்படி பெய்வாய் சொல்லுகிறான் என்றிருந்தது.

இப்படியே சீக்கிரமே கல்பாணம் ஆகி விட்டது. கல்பாணத்தை வெறுத்து வந்த தன் மகன் வாக கல்பாணம் செய்து கொள்ளச் சம்மதித்தது அவன் அங்குக்கு எப்படிப் புரியவில்லையோ, அப்படியே வாகவுக்கும் ராதாவின் முடிவு பற்றிப் புரியவில்லை. ஒரு நாள் வாக ராதாவுடன், தனித்திருக்கை யில் அந்திருக் காணம் கேட்டு விட்டான்.

"எதற்கு அந்தப் பயங்கரக் கனவின் ரூபகம்? வேண்டாம், விட்டு விடுங்கள்!" என்றான் ராதா.

"கனவா? கட்டாயம் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். அந்தக் கனவின் பயத்தைப் போக்க நான்தான் பக்கத்தில் அன்று போல

சிற்றிதேன்?" என்றான் வாக. அவன் பயந்து கொண்டே சொன்னான்.

"அன்றைக்கு அங்கேயிருந்து வந்த பிறகு எனக்குத் தூக்கமே வரவில்லை. புரண்டு புரண்டு படுத்தேன். அதனிடையே ஒரு கனவு. அப்பப்பா! என்னவிலும் இப்பொழுது கூட மயிர்க் கூச்செடுக்கிறது.

கனவில் நான் மீண்டும் அதே பாலத்தின் பக்கம் வருகிறேன். அங்கே நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். ஆனால் உங்கள் உடை பத்தாம் பசியைத்திரி இருக்கிறது. கையிலே வேல். கேடயம் எல்லாம் வைத்துத் தொண்டு சிற்றிதிகள். எங்கே உங்களுக்கு அடைபாணம் புரியவில்லை. எப்படியோ பேசுகிறீர்கள். நான் 'ஏன்?' என்று கேட்கிறேன்.

'எனக்குப் பெண்ணைப் பார்க்கவே பிடிக்கவில்லை' என்மிறீர்கள், காரணம் கேட்கிறேன். நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள், ஒரு கதைகைய.

உங்களுக்கு ஒரு காதலி இருந்தாளாம். அவளும் நீங்களும் மிகவும் அண்ணியோர் னியமாய் இருந்தீர்களாம். உங்கள் வதன அறிந்த உங்கள் பெற்றோர் உங்கள் கல்யாணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்கிறீர்களாம்.

கல்யாணத்திற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் ஓர் தினம் இதே பாலத்தின் பக்கத்தில் நீங்கள் இருவரும் சந்திக்கிறீர்களாம். இருவரும் ஈனம் விட்டு அளவளாவிக் கொண்டிருக்கும்போது யாரோ லெர் ஓடிவந்து உங்களை ஈனாய் புதைத்து விட்டு அந்தப் பெண்ணைத் தாக்கிச் சென்று விட்டார்களாம். 'அவன் அப்பா! காலகம் செய்து விட்டான். அவளுக்கு நம்மிடம் காதல் இல்லை' என்று நீங்கள் எண்ணிவிட்டீர்கள். ஆனால் அந்தப் பெண்ணின் பிணம் மறுகான் காலையில் இதே பாலத்தின் அடியில் விடப்போதுதான் அவளுடைய சிரபராதத் தன்கை உங்களுக்குத் தெரிந்ததாம். தெரிந்து என்ன செய்வது?

உடனே தற்கொலை செய்து கொள்ள முயன்றீர்களாம். அப்போது அங்கே கோட்டையைப் பார்க்கவந்திருந்த ராணி மங்கம்மாள் உங்களைத் தடுத்து சிறுத்தி விட்டாளாம். அன்றிலிருந்து இங்கேயே தவிரலுக்கிறேன் என்று நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள்.

நான் பயந்து விட்டேன். ஏதோ மேலிடம் பேசுகிறேனோ என்று எண்ணி நான் அவரிடமிட்டேன். அப்போதுதான் நீங்கள் கரங்கத்தில் இருந்தமாதிரி ஒரு கிணியில் சிற்றிதிகள். அதே இன்ப எண்ணத்தில் கல்யாணத்துக்குச் சம்மதித்து விட்டேன்."

அதைக் கேட்ட வாக: "ஓ! ஹா" என்று சொல்லி ஆகாயத்தை அண்ணாந்து பார்த்தான். அவன் மனத்தில் ஆவிரமாயிரம் எண்ணங்கள் ஓடின. "பூர்வ ஜன்ம வாகாணதானு, சாதாவின் காதல்?" என்ற எண்ணம் அவன் உண்ணத்தில் ஓடியது.

"என் வாயடைத்து விட்டீர்கள்?" என்றான். "ஒன்றுமில்லை. மங்கம்மாளையும், பார்த்திப சோழனையும் வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறேன்!" என்று சொல்லிக் கிரித்தான் வாக.

புதுவை பெண்கள்! முதலில் சந்தானம் செய்ததும் சாரிஸ் டாக்டர் பவுடரை உடல் முழுவதும் தூவுங்கள். எத்தகைய புதுமை உணர்ச்சி அது அளிக்கும் தெரியுமா? மிகுந்த சந்தானம் பெண்கள்! உடலில் காணப்படும் திடங்களிலும் பவுடரை நன்றாக தடவிவிடுங்கள். அது பட்டைப்போல பட்டித எரிச்சல் வாயைப் பாதுகாக்கிறது.

தடித்த துணிவையுடன் இருங்கள்! சாரிஸ் டாக்டர் பவுடரை தாராளமாக அடிக்கடி உபயோகிப்புகள். அது கைகளில் நாமம் பெருவாழ்வு அளிக்கும் சாதனம் அழகிற்கும் காதல் உணர்ச்சிக்கும் இதுவே சிறந்த சகலியம்.

சாரிமிஸ்
டாக்டர் பவுடர்

பயன்படுத்தும் மனோ ஹாரிஷ் துய்யண முள்ளது.

சூன்மன் மேலே

ஆசிரியர் : பொதுக்குறிப்பிட்டவர்கள்.

• **உயர்நீதிமன்றம்**

தொழிலாளர் : அந்த

ஞானநீர் ஒரு புதத்தில் பயிர்செய்தால்
கொழிபு வளம் உண்டாம்! மந்திரஞ் புதத்தில்
கவிதைக்குக் குளிர்ச்சியைப் கொடுக்கும்
இவ்வீய பணியைத் தொடரும்!

ஒரு புத்திமயம்மீதான துணை செய்தி
கொண்டு ஒருவர் போனால் இரகசியம்
பிரதி கொண்டு குறிப்பாக. எல்லாம்
உரி செய்தி ஒருவர். ஒருவர் மீது
ஒரு புத்திமயம் ஒருவர் மீது
ஒருவர் மீது குறிப்பாக. எல்லாம்

ஒரு புறத்தினே போகிக் கட்டாயம் அடைந்தால்
அதிக பரிசுப்படிமாறும் ஒன்று நீதிபுத்தராய்
போகிறது. மற்றொரு புறத்தின் ஒன்றாக ஒரு
விளையாடும் குழுவதனாகக் குழுவை அடைய
வெளியாக ஒரு குழுவை அடையும்.

குன்றியோம் என்று சொல்லுகிற வாரும்
நாலும் ஏதாவதில் அதை இவ்வு மட்டி
கொளும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தோம்.

எனது அருமை மகன் அவர் ஒரு பெரிய விட்டார். அந்த மகன் எனக்கு மிக வாய்க்காத வரலாறுகள் பற்றியும் விவரமாக எனக்கு எடுத்துக் கூறிய போல் சொல்வது! மிகப் போதனைத் தோன்றும்படி கூறியது. ஒரு புரத்தின் இரண்டாவது கனம்மாள் புத்தம் கட்டினாள் என்று சொல்லுகின்றது. மத்திய புரத்தின் இரண்டாம் கட்டிலைக் கைவிட்ட அந்த இரண்டு இரத்தம்.

இதற்கும் சம உரிமைகள் போர் போர்க்கள்
என்ற கிராமத்தையும் குத்திப் போண்டு
நெருப்பு-மாசி போழியப் போகத் தீர்மானம். இப்
போது குதகாலமாக விவசாயம் முடிகாததால்
கல் அப்போது என் குதகம் அப்போது
அமைதியும் துளசித்தும் அப்போது மகாத்மா
பெரிய குதகம் மகாத்மா குதகம் மகாத்மா குதகம்

உயரத்தில் அமைதி, சுந்தர
யும், உதத்திரும், கபீர்தே
இவற்றை ஒழிப்பதற்காகவே
உத்தம் என்ற பாயகரமான
சுருணியைப் பெற வேண்டிய மந்திர
கம் கண்டி யீர்த்திருப்பதற்கு
உயரம் எவ்வளவு.

[illegible]

இந்த பண்பும் தந்தைநினை
பிராயச்சிதம் விடக்கூடும் என்ப

ஆய்வு: மாநகராட்சி மதுப்படித் தொழிற்சாலை.

சுனாமி, வழக்கப்போல் காலநிலை தன் துரந்தமான மாற்றத்தால் எல்லாவுமே அழைத்துக்கொண்டு செல்லக் கூடாது என்று பதிலளித்தார்.

புதித ஆரம்பத்தில் காலாதிர் மரிவியுப்
 தூண்டு குடிமதனெழு சென்ற கப்பல், நெருங்க
 விழுந்திடு கப்பல் பீரபோகித்த டாக்ரீயோவி
 னது காகப்பெட்டு நோய்க்கு விட்டது.

[illegible]

மேற்படி விபத்துக்கு முன் மகா நாதராயரவர்கள் அவர்கள் செஞ்செய்யும் இடத்தினை கண்காணித்து, அதன் பிறகு வேறொருவர் யார் விட்டால், இவ்வாறு பலகட்டங்களில் அவர் மகாநாதரவர்கள் உயர்த்திப் போட்டிருப்பது, அவர் இது

உள்ள கார்ப்புகளையும் அம்பினைப்
இழந்து ஒரு நேரவாணியைப்
பெற்ற நேரத்தினை.

[illegible]

அவற்றைக் கண்டு ஆட்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் பாவமும் அழைக்க வேண்டு அல்ல வேலமாக ஒடுவதை வாய்க்க தூரிலிருந்துக் கண்ணாடியினால் பார்க்க முடிந்தது.

வெடி குண்டு மார்பைச் சேதமடைந்தவன் சைக்கிள் போய் சீமே விழுந்து மடிந்தான். அவ் வமையம் அந்தக் கிறிஸ்து. காலகில் உயிர்த்ததைக் கவனித்த இரண்டு குழந்தைகளை அழைத்துக் கொண்டு போவதைக் கவனித்தார் மூன்றில் பார்த்தார், அந்தக் கடத்திலும் குழப்பத் திலும் அவர்களுடைய கண்களிலும் வாய் அந்தக் குழந்தைகளைக் கண்டுபிடித்தது எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருந்தது.

வெடி குண்டு களைக்குத் தெரிய ஒரு தெனிலும் அந்தக் கிறிஸ்து சீமே விழுந்து மடிந்தான். கடனை மேற்படி. குழந்தைகள் விதிட்டு அழுகொண்டு அங்கு மிகவும் ஓடின.

அப்போது தந்தையோடு வந்த காலகில் மூத்த தைப் பார்த்தேன். அவரது மூலம் மிகவும் சேதமடைந்த மாரி விழுந்தது.

அவ்வளவுதான்! அவன் விமான எதிர்ப்பு பிரதமையாக உடல் தொடங்கினான். சைக்கிள்கள் காலகில் குழந்தை வெடி குண்டு விமானங்கள் ஓடின, இரண்டு, மூன்று, எழு பத்து வேரே உயிர்த்துடன் சீமே விழுந்தது.

அந்தக் குழந்தைகள் ஒரு குழந்தை விமானத் தைக் கடல் கடுவதற்கு முடிவாகியது. மேற்படி குழந்தைகளுக்கு அப்பது செய்து விடுவோ என்று பயமாகத் தோன்றுக அமரணியுடைய பாதைதையும் குறி பார்த்துத் தவறாமல் கடுவ் கத்தியையும் கொடுத்து விட்டது!

அந்தக் பிரதம அந்தப் பிரதேசத்துக்கு குழந்தை விமானங்கள் வரவில்லை. அகில இந்திய போரும் எங்களுக்குத் சேதமடைந்த மாரி விட்டது!

அந்திரியே வாய்க்க இருவரும் அந்தக் சேதமடைந்த குழந்தைகளைக் கவனித்தனர். அந்த இரண்டு குழந்தைகளையும் பராமரித்து வளர்க்கும் பொறுப்பைக் கவனித்துக் கொண்டார்கள்.

புத்தம் சேதமடைந்த மாரிவந்ததுக் கவனித்தார் பொறுப்பாளி எப்போது உயிர்த இரண்டு அகில இந்தியக் கவனித்தனர்.

சேதமடைந்த பிரதமக் கிப்பாயாக இருந்த கவனி அந்தக் கிப்பாயில் கிப்பாயைத் தவிர ஆனும். அகில இந்தியக் கவனித்து வெற்றி மேல் வெற்றி விடைத்த

தான். அவர் இரண்டாவது மாரிவந்தது முடிவாகத் தைப் பொறுப்பாளி இரண்டு கிப்பாயைக் கவனித்த பாதைக்கு வந்த விட்டான்.

ஒரு சமயம் கவனித்து விடப் பதக்கம் அளித்த பொறுப்பாளி கிப்பாயைக் கவனித்தார். அப்போது அந்த விடப் பதக்கத்துக்கு உயிர்த கவனி அல்ல. அந்தக் கிப்பாயைக் கவனித்தால் கவனிப்பது குழந்தைகள் தான் என்று உயிர்த கிப்பாயைக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பது!

அந்தக் குழந்தைகள் இரண்டில் கவனி ஒன்று புத்தத்தில் இறந்திருப்பது, அவரது தன் உயிர்த தன் கவனிப்போடு பொருத்தக் கொண்டிருப்பது எப்போது கிப்பாய்.

பாடுகவனிப் போய் கவனித்து விட்ட கவனித் கவனித்தது தவிரிவிட்டு இப்ப மயமாகத்தையும், அவரது வெற்றி மேல் வெற்றி விடைத்ததையும் அந்தக் குழந்தைகள் தான் கவனித் கவனி இரண்டு கிப்பாய் கவனிப்பது கவனித்தது தவிர இரண்டு உயிர்த மேல் பொருத்தக் தெரியும்!

TUSSANOL

இருமல்களுக்கும்
ஆலதோஷத்திற்கும்

Tussanolo

— THE MOST SOOTHING COUGH SYRUP —

விடிக் உயிர்த கவனித்து விட்ட கவனித்து கவனித்தது

“உழைப்பாற்றார் வேற
 ஓம்! உழைப்பாற்றார்
 மனிதன் உயருவான்?”

உழைப்பாற்றார் வேற ஓம்! உழைப்பாற்றார் மனிதன் உயருவான்?

சுருதிநா.

உழை பகீரதன்

கீர்த்தி உண்டாகத் தரப்பட்டு வள விகம்
 குடிசை அகலகிரமம் வாழ்த்து ஆதி மனிதன்
 விட ஏம் எல்லாவோ வகையில் முன்னேற்ற
 மகடத்து விட்டோம். அந்தக் காலத்து மனித
 னின் வாழ்க்கையையும் இப்பொழுதைய மனித
 னின் வாழ்க்கையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால்
 கற்பனைக்கு எட்டாத அளவுக்கு வித்தியாசம் இருக்
 கிறது. கால அளவையும் உயர்ந்த விட்டோம்.
 ஆனால் ஒரே விஷயத்தில் மட்டும் ஆதி மனிதன்
 பட்ட கஷ்டத்தையே இவ்வளவு மனிதனும் படு
 கிறார். உணவ உணவும் உடுக்க உடைவும்
 வசிக்க வீடும் பெற மனிதன் உழைத்தான். இந்த
 விவரவை சித்த உழைத்தான். இவ்வுழை உழைத்
 திருன். சென்ற விவரவை சித்தத்தில் விழக் கால
 மெல்லாம் பாடுபட்டு உழைக்கிறார். உழைத்துக்
 கொண்டு இருக்கிறார்.

உழைக்க வேண்டியதுதான். உழைப்பாற்றார்
 மனிதன் உயருவான். இவ்வுழை உணவ சில
 லில் உணவ மனிதன்களும் உழைப்பினால் உயர்ந்த
 வர்களுடன். எல்ல நிலையையும் இவ்வுழை காடு
 களும் உழைத்து உழைத்து உயர்ந்தவர்களுடன்.
 சொம்பல் மிகவும் செலுத்தான். ஆனால் ஒரு
 மனிதனின் உழைப்பையும் சிறி வகுக்கலாம்!
 ஒரு ஏழைமீன் உழைப்பையும் பெற்று அவன்
 வமாதற்கான்! அவனுக்கு வேண்டிய குறைந்த
 பட்ச தேவைகளுக்கானது அவன் உழைப்புக்கு
 வறுமையே பெற வழி செய்வ வேண்டாம்!

கால காலத்தையும் தூரத்தையும் வேண்டி
 விட்டோம். சிலம், சீர், வந்து. செலுப்பி, ஆசையம்
 ஆகிய பஞ்ச புதல்வனையும் வரப்படுத்திவிட்டோம்.
 இவர்களைவிட நிலநிலைக் கூட சிறிக்குமில் திற
 மையை விஞ்ஞானத்தால் சென்ற பெற்று விட்
 டோம். ஆனால் ஒரு மனிதன் இவ்வுழை மனித
 னைப் பார்த்து அவனும் மனிதன்தான் என்று
 என்னும் குறைந்த மட்டும் பெறவில்லை.
 உணவ உணவின் உடுக்க உடைவின் வசிக்க

விடும் தரகொல்லம் உணவமேயே உழைத்
 துப் பாடு படுகி மக்கள் வேறாகப்படுகின்றனர்.
 ஒரு காலம் வயிற்றை சீரப்படும் உணவுக்காக
 வகுத்தி அல்லத்து வாகுக்கொன் புகுக்கின்றனர்.
 அப்படி வகுத்தி வாரும் உபத்தத்த வாரி
 படைத்த உப்தம் வாரும் வகையைச் செய்து
 கொடுக்க முற்படவில்லை. அந்த ஏழை மக்களுக்கு
 காலத் தன் கூ வாரும் ஒரு சிறிதும் குறைத்துக்
 கொள்ள வாரி படைத்த உப்தம் விரும்பவில்லை.
 ஏழை மக்கள் பட்டினியாலும் பசிவாலும்
 உயர்ந்த சாதி தாழ்த்த சாதி என்ற சாதி வித்தி
 பார்த்திருக்கும் கொடுமைப் படுகின்றனர்.
 பட்டினியோடும் கோபாலும் உழைத்து உழைப்
 புக்கு ஏற்ற வாரியம் பெற முடியாமல் வாகு
 வதற்கித் செய்து மடித்து கொன்றுக்கின்றனர்.

அப்படி வேறாகப்படுகி ஆரீக் கால்கால
 ஏழை மக்களில் ஒருவருக்கு இருந்தவர் தான் ஏழை
 வேலன். கொடியவற்றுள் எல்லாம் கொடியதான
 இவ்வளவிக் வறுமையிலும் ஆசாவவன் தான் சிறு
 வன் வேலன். அதனினும் கொடியதான அனாதை
 யாக இத்தப் பரித்த உய்க்கி விடப்பட்டவன் தான்
 ஆதாவத வேலன். ஆனால் இவ்வு அந்த ஏழை
 வேலன் மனதறிவிட்டான். உழைத்து உழைத்து
 உயர்ந்த விட்டான். உவனும் புலனும் வன்னல்
 வேலனாகிவிட்டான். வேலனின் புலற் பரவாத
 இடமே இவ்வ. மனித சமூகம் அவன் வாழ்த்தி
 வளங்குகிறது! வேலனோ, “உழைப்பால் உயர்ந்த
 ஏழை” என்று தன்னால் சொல்லிக் கொள்ளுவதில்
 தான் மிகவும் பெருமைப்படுகிறார்.

இந்த வேலன் யார்? இவன் ஏன் அனாதையாக.
 ஆதாவதவருக்கு இருந்தார்! எப்படியுப் பாடுபடு
 வான் புலனும் வன்னல் வேலனாக!

பெரிய ஆவாரத்தில் சிறையில் படுத்த வன்
 னம் வாராவோ எதிர்பார்த்துக்கொன் புகுக்
 தான் வறுமன் விடோன். என்னையும் தோலுமாக
 ஆனால் வல்ல உறுதியுடன் இருந்த அவன் கைட
 உடல் ஆவாரத்துக்கு அடியில் விட்டது. அவன்
 உன்னத்தில் ஏதோ வல்ல. அப்படியும் இப்படியு
 மாக புரண்டு கொன்றுக்கொண்டான். பரிசின் கைப்
 பினுதும் வெயிலின் கை கொடுமைப்பினுதும் அவன்
 மூலம் வாகுப் போப் உடல் குத்திவிட்டது.

மேலும் தனியாக உடத்தில் பார்த்தான். பிர
 காமான குரீவ வெளிக்கத்தில் மரகதப் போர்
 வையை விசித்து விட்டது போவப் பக்கைப் படு
 வென்று தெரிந்த வல்களுக்கு ஏடுபை யாரோ
 எடுத்து வந்தது தெரிந்தது.

எருக்கெனக் சிறைந்த மேலவன் மூலத்தில்
 இருந்த வேறாகவும் இரக்கமும் கொஞ்சம்

A black and white illustration of a woman in a turban riding a horse through a stormy, swirling environment. The woman is wearing a turban and a patterned dress, and she is holding the reins of the horse. The horse is galloping through a swirling, stormy background. The illustration is in a classic, stylized manner.

[illegible]

இந்த வாரத்தில் பெரிய பள்ளி
மாடிக் மலர் பற்றி வராத காரணத்தால்
மாண்புமிகு திரு. கருணாநிதி, "அவ்
வாறு, அப்போது போன்ற
நிதிகளில் இப்போது அப்போது
இந்தவாறு போன்ற தகவல்
மற்றும்: அந்த போன்றதில்
நிதிகளில் அந்த போன்றதில்
போன்ற போன்றதில் அந்த

450

திருப்பாள்!" என்று தன் மழை மொழியில் கொஞ்சிக் கொஞ்சிக் கேட்டான்.

பாவம் பையன் மிகச் சிறிதவன். அவன் இரத்தத்தில் இன்னும் இந்த உலகத்துக் கொடுமைகள் கைக்கெட்டியிருக்கவில்லை. அந்தமும் பெரிய பண்டையவரின் தயாள் குணம் இன்னும் படிப்பில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இவ்வாறிட்டால் தன் வீட்டுப் பண்டையவர்களுடன் பரிந்து பேசுவானா? அவனும் அல்லவா பண்டையவருடன் சேர்த்து கொண்டு அதிகாரம் பண்ணுவான்.

"உனக்குள்ளே இங்கு வேலை! நீ உன்னை போ!" என்று பையன் ஆதரவோடு அழைத்துக் கொண்டு விட்டுக்குள் சென்றார் பண்டையவர்.

இதற்குள் பண்டையவர் வீட்டுச் சமையல்காரி ஒரு இரும்பு மரக்காயில் பழைய அழகுதரப் போட்டு அதில் இரண்டு பச்சை மிளகாயைத் தொட்டுக் கொள்ளுவதற்காக வைத்து எடுத்து வந்தான். அப்போதுக்கு எதிரில் அரை வைத்து விட்டுப் போனான். கிழவன் அதை எடுத்துக் கொண்டு கொய்கையில் புறத்துக்குப் போனான். கிணற்றுக்கு அருகில் உட்கார்ந்து சாப்பிட்டான். வெப்பிய வேளையில் அந்தப் பழைய சோறு அவனுக்கு அழகுதரக் இருந்தது. சாதத்தைச் சாப்பிட்டு இரண்டு வாய்த் தண்ணீரையும் குடித்த பிறகுதான் அவனுக்கு உயிர் வந்தது. அவன் குவியலு மூகத்தில் குழி விழித்த கண்களில் ஒரு தெளிவு ஏற்பட்டது.

மரக்காய்க் கழலில் கவிழ்த்து வைத்து விட்டுக் கண்ணா அளவிற்கு கொண்டு பண்டையவர் வீட்டு வாசலுக்கு வந்தான். பெரிய பண்டையவர் சாய்வு வந்தவையில் சாய்ந்து கொண்டு படுத்திருந்தான். ஒரு வேலைக்காரன் சிறுவன் அவருக்கு விசிறக் கொண்டிருந்தான். சிராமம் அல்லவா! அங்கு

இன்னும் மிச்சாரம் செல்லவில்லை. அதனால் மிச்சார விசிறி கிடைப்பது. ஆட்களை வைத்துக் கொண்டுதான் விசிறிக் கொள்ள வேண்டும்.

மிச்சாரத்தைக் கண்டு பிடித்த புண்ணிய வர்களைக் கைகொடுத்துக் குப்பிட வேண்டும். இவ்வாறிட்டால் தான் விவரணையால் புழுங்க, வெப்பிய காய் வரட, வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகப் பிறருக்கு விசிறிப் பிழைக்கும் மனிதக் கூட்டமே இன்று பெரிதாயிற்று. கோவாளிகளுக்கு, முடியாதவர் களுக்கு, விடுவதால் குறைபொன்று மிக்க; விசிற வேண்டியவர்கள். ஆனால் விசிறுவதையே தொழிலாக, மனிதன் மனிதனையே இழிவு படுத்தும் தொழிலாக மனிதர்கள் செய்யும்படி சோய்ந்து வது மனித தரிசுத்துக்கு உகந்ததா!

மூலத்தில் இன்னும் இதுபோன்ற கிணை இருக்கத்தான் செய்திருந்தது. சுவைவத் தொழில், கடிவரத் தொழில், தொட்டித் தொழில் முதலிய மனித சமுதாயத்துக்கு மிக முக்கியமாக வேண்டிய புனிதமான தொழிலில் சாடுபட்டுப் பாடுபடும் பாட்டாளிகளுக்கு மனித சமுதாயத்தில் அவ்வளவு மதிப்புக் கிடைப்பது. அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரமும் உயர்வாக இல்லை. இந்தத் தொழிலில், சாடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளிகளுக்கு எவ்வளவு கண்ணீர்ச் செந்து கொடுத்து அந்தத் தொழில் கிணையம் ஒரு காலகாலமான தொழிலாக மாற்றுவதற்கு வழி வகைகள் செய்ய வேண்டும்.

பங்கே இருந்த தொழிலாளியைவிட மிச்சார விசிறியைச் சுற்றியும் மிச்சாரத் தொழிலாளியின் மதிப்பு உயர்ந்ததான் இருக்கிறது. அதைப் போல மேற்படி தொழிலாளர்களின் அந்தமும் உயரும் காலம் என்று வருமோ!

"எங்கடோ பார்த்துக்கொண்டு விடுவீரே! பார்த்து விடுவா!" என்று ஒரு அதட்டு அட்டினார் பண்டையவர். எதிரில் கின்றவர்களைக் கருதி கடுகென ஏறெடுத்தும் பார்த்தாலும் கண்டால் லாபம் சாய்வு எதிராளியின் கீழ் உட்கார்ந்தால் காலம் தாக்கிப் போட்டான்.

கிடசன் ஒருதரம் கிணைத்தான். மேதுவாக இருமினான். வைப்பற்ற பண்டையவரின் ஊதி விழுந்த கண்ணீர்களுக்கு மேலே லாபமிகுந்த கண்ணீர் அவர் திறந்து பார்ப்பதாய்க்கலை.

மனதைக் கொஞ்சம் திடப்படுத்திக் கொண்டு "என்தான்!" என்றான்.

"என்ன!" என்று கத்தித் துடித்த பண்டையவர். விசிறிக் கொண்டிருந்த சிறுவனின் உடல் ஒரு தரம் கடுங்கிக் குறுங்கியது. கிழவன் போய்விட்டான் கொண்டிருந்தான். அவன்தான் இதுபோல் எத்தனையோ மூன்ற பண்டையவரைப் பார்த்திருக்கிறோம்! என் பார்ப்பப் போகிறோம்!

"காவேரியைப் பார்த்துவிட்டு வர கடுவக் கரைக்குப் போகிறேன். என் மருமகன் கடிதம் போட்டிருக்கிறான். காவேரிக்கு இது பந்தாயது மாதமாம். என்தான் பந்து ரூபாய் பணம் கொடுக்க வேண்டும். காவேரிக்கு கம் தொட்டித் துப் பம்பலிமான் பழம் என்ரும் சொம்பலும் பிடிக்கும். அந்தமும் இரண்டு பரித்துக் கொள் கிறேன்" என்று கெஞ்சும் குரலில் சொன்னான்.

பண்டையவர் ஒரு கணம் மெனமமாக இருந்தான். அந்தத் தன் தன் கண்களை அவைத் திறந்து. அப்போது மூன்றதுப் பார்த்தான். "கனக்குப் போவதற்கு இதுதான் சமயம் பார்த்தாயா" வயலில் இப்பொழுதுதான் பார்த்தான் எல்லாம் பச்சை கொண்டு வருகிறது. அந்தக்கு வர் வயா வயத்தில் தன்வீடு பார்த்தவது!

"நாது கண்கள் திரும்பி விடுவீரேன் என்தான்."

டாக்டர்:—வாய்கொ ணர்! எங்கே தலைத்து நாளாக இத்தப் பக்கமே வரக் காணோமே!

வந்தவர்:—நாலைத்து நாளாக ஒரே ஜாமாக இருந்தது. அதுதான் நான் தான் இத்தப் பக்கமே வரவில்லை!

நல்ல
சிகரட்
வாங்க
என்

அதிக விலை கொடுக்கிறீர்கள்
50 விலை ரூ. 1/4 10 விலை 5/4 அரு
உள்ளூர் வசி அலரது

100

100-47

குழந்தையும் நானும் வற்புறுத்திக் கேட்டது

காங்கே பேபி பெளடர்

காங்கேட் பேபிபெளடர்
பேபி பெளடரை உபயோகி
த்த பிறகு நீங்களும் இதர
பேபிபெளடர்கள், இப்பெள
டர்கள் மிகவும் நேரித்தியான
டரங்கே, பேபிபெளடர் அட
வெளிகுக்கின்றன. குழந்தை
தயின் மென்மையான
சொந்திக்கு உதவாததையும்,
கொத்ததையும் கொடுத்து
எரிச்சலையும், பேபிபெளடரை
யும் வரவேட்டரங்கே தடுக்க
ிறது.

ஓர் காங்கேட்
உயிற்றை என் காங்கேட்!

கசப்பில்லை — வாசனை இல்லை

ஸ்வஸ்திக்

ஸ்வஸ்திக் ஆயுக் மிக்ஸ் லிட்.,
வாடாநா, பம்பாய்

பண்டையர் சற்று வேரம்
பொய்யும் இருந்தார்.

"சரிதான், சரயம்சரயம் வர,
பொய்சித்தம் சொல்லுமேன்"
என்றார். இதில் பொய்சித்தத்தினை
என்ன இருக்கிறதோ!

"ஆகட்டும் எழுவாய்" என்று
சொல்லியிட்டு விட்டான் சொல்
கூப்பகம் இருந்த அவர் குடி
கண்ணை சொல்லிச் சொன்னார்.

பெரிய பண்டையர் மகன்
செய்வாறு அவர் பிள்ளை
மெதுவாக வந்தான்.

"விடோ! எழுக்குப் பொய்
குறா! எப்போ நிகழி வருமோ!"
என்று கேட்டான்.

"எழு வளிக்கத்த விடுவான்
தான்" என்று மெதுவாக அந்த
தம்பி பேசுத்துச் சொண்டான்
மெதுவாக விடோன், செய்வாறு
மேயை ஏதோ சொல்ல வரவே
டுத்தான். அவனுக்கு சற்று வேரம்
இன்றும் மேய மூடியாகியது.

செய்வாறு மீது விடோன்
றுக்கு உயிர். "தான்! தான்!"
என்று உயிர் உயிரிவருவான்,
செய்வாறுமே விடோன் உயிர்
புதும் பசுவைக் கண்ட உயிர்
புதுவக் குறித்துச் சொல்லு
வருவான். பண்டையர் சற்று
விடோன் மூளை தடுத்தும் அவ
றுக்கு விடோன்மீது இருந்த
அன்பு குறையவில்லை. பண்டையர்
வாளுக்குத் தெரியுமா, விடோன்
றுக்குச் செய்வாறுக்கும்

உள்ள அன்பு, விடோன் அவர் வீட்டில் வேலை
செய்யும் சாதாரண பண்டையர். அவரின்
தன் குழந்தை சரிசுச் சமையலாகப் பழகுவதோ!
என்றுதான் சிந்தித்தார். அவர்மீது குற்றமில்லை.
இதிலாவிரி என்னும் இன்று சற்று வந்தார்!
பரம்பரை பரம்பரையாக அவர்கள் இரத்தத்தில்
உயிர் விடக்கும் பண்டையர் இது!

பண்டையர் மகன் விடோன் தெரிவித்த
பெரிய ஒரு ஒலிக்கு ஏதோ போட்டுச் சொல்லு
தான் விடோன். அவனுக்குச் சரயம்சரயம்
மகமகம என்று ஒரே சாதாரணத்தினாலேயே வந்த
விளாதிக்கு வகையான மருத்து போட்டுக் குடியா
மல் அவை மரணமடைந்ததுவிட்டான் சரயம்சரயம்
தாயர் தாயை இழந்த சரயம்சரயம் தாயை
வும் தந்தையையும் இழந்த அவன் மரணமடை
தேர்மமும் போட்டு வந்தது வந்தான்
விடோன். சரயம்சரயம் சற்றுப் பெரியவனானான்.
போக உயிர்ச் சொண்டான், அப்பொழுதிதல்
வாய் விட்டான் சரயம்சரயம் சின்னச் சின்னக் கதை
கதைச் சொல்லுவான். அப்படிக்க கதை சொல்லும்
போது குழந்தை சரயம்சரயம் கண்ணைக் கேட்டான்.
இன்னும் பெரியவனானான். இப்பொழுது அவ
னுக்கு வேறுவிதமான கதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டான்
விடோன். அவனுக்கு உடுக்கை அடிக்கத்
தெரியும். ஆகையால் உடுக்கையை அடித்துச்
சொல்லு தெரிவித்தான் கதையைப் பற்றுவான்.
உடுக்கை அடிப்பதை சிறந்த ஒரு கலையிடுக்கும்
உடுக்கையை உயரத் தூக்கி இன்னொரு கதையை
பும் தங்கு மேல் தூக்கி எல்லாம் இழுப்பான். அந்
தக் காட்சி மிக அற்புதமாக இருக்கும்.

"தங்கன் சொல்லும்
கதைகளைப் பட்டுக்
கொண்டிருக்கிறீர்கள்
பொய்சித்தமே!"

"ஆமாம், தான்!
எனக்கு உயிரிட்டு மன
வேதனைகள். இன்னொரு
எனக்கு ஏதாவது தெரு
விறவு என்று வைத்துக்
கொள்ளுங்கள். அதைப்
பற்றி இரண்டு வாரம்
எனக்கு முன்னறிந்தீர்கள்
தேவதேவன். ஆய்வித்த
கிறீர்கள்!"

அப்போ தென்னம் பண்டையர்
வந்தார் மகன் செய்வாறுமே
உடம்பை இழுப்பான். உடுக்கை
யின் 'பயம்' என்ற இன்ப
வாறும், அதற்கு ஏற்றப்போக
இருந்த மெதுவின் காரணத்தால்
இதையும் சேர்ந்து குழந்தைகள்
இருவரையும் மெய்மறக்கச்
செய்த கிறும். அவர்கள் இரு
வரும் மலர்ந்த முகத்துடன்
மகிழ்விட்ட வண்ணம் அவர்
பாடிய பாட்டைக் கேட்டார்
கள். அந்தக் குழந்தைகளின்
மகன் கண் முன்னால் தெரிந்த
தான் குறியை மீது பரி வரு
வது போல் தென்றும். அதைப்
பார்த்து அப்படியே அவன்
வந்து இருப்பான். சித்திரப்
பாணியை கிறுக்கும் அக் குழந்
தைகளைப் பார்க்கும்போது விடோ
னுக்கு உண்டாகும் மயிற்சரி
அவன் பாடும் பாட்டின் வேகத்
திறம், அவன் அடிக்கும் உடுக்
கையின் துள்ளும் விரல்களிலும்,
அவனுடைய தலையாட்டத்தி
லும், கிரிந்த மலர்ந்த கிரிணி
லும், உதறத்த உதறத்த உ
மேரிக் கொடுத்த கிழிதல் மார்பி
லும் வந்துகத் தெரியும்.

சரயம்சரயம் மூலமடைந்த பெண்
குறும். தன்னுடைய தாசத்து
உதறவான மலர்ந்ததற்கு
அவன் மனம் முடிந்த கதை
தான். சரயம்சரயம் அவன்
வீடு சொல்லுவிட்டான். விடோன்

சின்னக் குழந்தை போலயின்மீ யின்மீ அழுவான்.
எவ்வளவுதான் வந்து ஆயிரக்குதும் உட அவனுல்
சரயம்சரயம் பிசுவது அவ்வளவு வுட்டான் இருந்
தது. மாதம் ஒரு தரம் போல் மகன் பார்த்து
வருவான். தன் ஒலிக் குறையாக்கும் தலையாக
இருக்கும்போது சரயம்சரயம் சிசுவை வந்து கிறும்.
அப்பொழுதெல்லாம் மிகவும் வேதனைப் படுவான்.
அந்த வேதனையால், அவன் தனிமையைப் போக்
க் கிறுவன் செய்வாறுமீது மெதுவாக மொழியும்
சொல்லும் குறும் தன் பரிசுத்த. செய்வாறுமீது
மீது அவ்வாறு பிசுவை ஏற்படுத்திவிட்டது.
அடிக்கொரு தரம் செய்வாறுமீது பார்த்துக்
கொண்டுமீதுதான் அவன் மனம் அமைதியடைபும்.
செய்வாறுமீது விடோன் ஒலிக் குறையவைத்
தெய்யப் போல் "விடோ! எனக்கு ஏதாவது கதை
சொல்லு" என்று கேட்டான்.

விடோனும் தனக்குத் தெரிந்த கதைகளை
எல்லாம் அவனுக்குச் சொல்லுவான். குழந்தை
செய்வாறுமீது தன் மெத்தை வீட்டின்
பட்டின மெத்தையை விட விடோன் ஒலிக்
குறையின் கனிகள் ததார்பே சொம்பப் பிடித்
திருத்தது. அந்தக் கனிகள் ததார்பே விடோனின்
கதைகளைக் கேட்டுக்கொண்டே தூங்குவதில்தான்
அவனுக்குப் பிசுவம் வந்திவம்.

செய்வாறுமீது விடோன் வீதன் விட்டபொய்
மயின் கதையைச் சொல்லுவான். அவனுடைய
விதர வாய்க்கதையைமும், சேர சரித்திரத்தையும்
வாசனமாகச் சொல்லுவான்; பாட்டாகவும் பாடு
வான். செய்வாறுமீது திறந்த வாய் மூடாமல்
அவர்க் கேட்டுக் கொண்டிருப்பான்.

ஆதார சக்தி

தீங்களுக்கும் பெறுக

வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்

தான் கொடுத்திருக்கும் மிகத் துல்லியமான அட்டிப்ஸ்
காம்பவுண்டில் எவ்விதத் தீங்கும் செயல்படுத்தவே
முடியும். தீவிர அக்கிரமத்தை காட்டுவது நேர உறுது
கூடுதல் மறுபுறம். அவசியமான பொருள்கள் திறந்த வாட்
டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட் உபயோகப்படுத்தி தான் அக்கிரமம்
செய்யும். கிணற்றுக்குள் நேரடியாக இறக்கவும்.
இருக்கிற மரபுவழிக் கூடிக் கிணற்று கிணற்று வர
கூடிக் கிணற்று. இவ்வாறு, ஏதாவது மரபுவழிக் கிணற்று
கூடிக் கிணற்று உபயோகம்.

WATERBURY'S COMPOUND

வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்

உபயோகம் தருவது உறுதுகூடுதல்

பயம் தெளிந்தது

சுரோஜா சீனிவாசன்

“இக்கதையைத் தீவிரம் கட்டியவர்கள் மனத்தோடு ஆனந்தம்! எத்தனை காலத்து காலம் இப்படியே எமகதப் போகிறீர்கள்!” என்று எமகதம் கதைத்த குரலில் கேட்டவர் ஞானசி.

“உங்கள் எமகத வேண்டும் என்ற எண்ணமே எனக்குக் கிடையாது ஞானசி! எனும் எத்தனையோ தடவை முயற்சி பண்ணித்தான் பார்த்தேன், எதுக்கும் எமம் வரவேண்டாம்!..... எனக்கு மாதிரியும் உங்களுக்கு போட்டோ எடுத்துக்கொள்ளும் என்ற ஆசை கிடையாது! சீயே சொல்லு.....” என்று முடிந்தி.

“உங்களுக்கு ஆசையிலும் என்று என் சொல்ல வில்லை. இருந்தாலும் அங்க என் சிந்தனை யில் எமம் நட்புக் கழிக்கிறீர்கள்! எனும் இந்த பத்து மாதங்களை உங்களை கதாசிரியர் சொல்லு வாகுவிடுவர். ஆகட்டும் ஆகட்டும் என்று சொல்லு கிறீர்களே ஞானசி! ஆகத் சொல்லாட்டோன் என் கிறீர்களே!” என்று விளக்கும் குரலில். அவர் களைவிட்டு நனம்பில் சொல்லுகிற கண்ணி சீமே விழத் தடித்துக் கொண்டிருந்தது.

ஞானசியின் கண்ணிரைக் கண்ட லுத்தி திடுக் கிட்டிப் போனார். ஞானசியின் குழந்தை உள் எதிரை எண்ணி அவர் மனம் பரவல் உருவியது.

“ஞானசி! அஃ! இந்த பார்! என்னம் தெரிபாடம் அழகுமே, இதனை நாம் இதை பிரமாதப் படுத்தலாம் என்று தெரிந்தால் என் கதைக்கோ போட்டோ எடுத்துக் கொண்டுக்கொ ளாமே. உங்களைதான் எப்படியும் எதிர்ப்போய் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கேன். சீயும் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறேன். ஒருவரை ஒருவர் உன்னத்தோடு உன்னதம் வேருக்கு சொல்லப் பார்த்துக்கொண்டு போட்டோவுக்கு அவசியம் என்ன! போட்டோ எடுத்ததுக் கொன்னதறி னுமே எனக்கு உங்களை அன்பு இல்லை என்று அறிந்தமர்!” என்று ஞானசியை அணைத்தபடியே கண்ணில்க் கேட்டான்.

லுத்தியின் பரிவான பேச்சும் அன்பும் ஏதன் களும் அணையும் ஞானசிக்கு ஆதரவாய் இருந்தது.

“உன் அத்தமாவின் செல்வமில்லை. எனக்கு என்னவோ உன் இருவரும் போட்டோ எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஆசை. அந்த ஆசை யைப் புத்தி செலவில்க்க என்று கம்பிக்கையுடன் இருக்கேன். ஆனால் இந்த வரை அந்த ஒரு விஷ யத்தில் மாதிரியும் தாங்கள் அறிந்ததையுடன் இருப்பதைக் கண்டு மனம் வருத்தமாய் இருக்கிறது” என்று ஞானசி.

“ஞானசி! படித்த பெண். என் மனத்தில் புகைத்து கொண்டிருக்கும் வேதனையின் காலியம் என்னுள்ளேயே மடித்து போக கான் விருமிய வில்லை. உன்னிடம் எமம் வரும்போது சொல்லு கிறேன். வினாசுருத்தப்பலாதே! போட்டோ எடுத்துக் கொள்ளுவது என்பது என் வறையில் மனத்தில் கிரகிதவையும் கண்ணையும் பற்றடுத்தி விட்டது. இந்த விட்டுக்கே அத ஆன் வரமம் போய்விட்டது. அதனால் அந்த ஆசை என்னும் கறுகிப் போய்விட்டது. இன்னும் அந்த ஆசை புத்தியீர் பெறச் செல்கிறது. இருந்தாலும் உன் ஆசையை எப்படியும் இரண்டு கட்டினால் கதைப்பெற்றி

கைக்கிறேன். சீயும் இந்த ஞானசி எமகத மார்ட்டை” என்று நினைவு குரலில்.

அவர் குரலில் கண்ணப்பட்ட உறுதியையும் உற் சாகத்தையும் கண்ட ஞானசி கத்தோஷத்தில் மனம் போக துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டே உங்களை ஓடினார்.

அவர் போவதையே கண்ட செட்டாமல் பாரித் துக் கொண்டிருந்தான் லுத்தி. “ஞானசி! ஞானசி! என் இக்கமும் இக்கமவு குழந்தையாயிருக் கிறது!” என்று அவன் வாய் மூன்று மூன்றுத்தது. அந்த சமயம் அவர் கண்ணின் நாலில் மாட்டி யிருந்த கண்ணின் போட்டோவைப் பார்த்தான்.

லுத்தி திடுக்கிதையாக கைவிட்டதுக் கண்ணைப் செல்து செண்ட போது அவனுக்கு வயது இரு பத்து வந்ததாம். இப்பக்கையிலேயே லுத்தி கிட்டி செட்டாமல் உருகும் கழகம் உடைய வன். பெரிய கம்பெனி ஒன்றில் கை கிதைய செ டாம் கைக்கெட்டதாய் புகுந்தான். லுத்தியின் அழகையும், உத்தியோகத்தையும் கண்டுதான் பிராந்தர் காவரதம் தன் ஓரே பெண் கெளரியை லுத்திக்குக் கொடுத்தார். கெளரி கல்லியம் போடி போய் தமேன்; கெளரியை மூகம்; குறு குறுத்த கிறீர்கள்; கை கை போய் காவரம், அழகும் அறிவுடனும் அந்தவதும் இருந்தது. கேட்ட கெண்டோ! லுத்தியும் கெளரியும் நோடி அமைத்ததைப் புறமாதவர்களை கெட்டாயது.

கூடம் கை கிதையே பெற்றதோர் இரத்த லுத்தி கை முயற்சிப்போய் படித்து முயற்சித்தவர்த வன். அவர் கை காவரமாய்க் தகவீட்டுவோ பெரியவர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு அவன் காவரத்தைக்குத் தடை உறவோ உறவினர்க்கு வரும் கெட்டாயது. அவனுக்கு அவரை தாஜர். அதனால் கெளரியை அணவுடன் தன் இயல்புடி கெளரியைக் கைபோடு அழகத்துக் கொண்டு வந்து தனிக் குடித்தனம் கட்டத் ஆரம்பித்தான். பிராந்தர் காவரதற்கும்கு இவ்வீ பரிசுதான் செ மந்ததாம். குழந்தைகள் கத்தோடியாக வரும்கை கட்டவதற்குக் கண்டு திருப்தி அடைந்தார்.

லுத்தியும் கெளரியும் தனிக் குடித்தனம் கட்டத் ஆரம்பித்து மூன்று மாதங்கள் விதையாட் டுப் போன ஓடி கதைத்து விட்டா. வரும்கை அறிவுக்கு இவ்வீப் புத்தியோகவரம் இருந்தது. கிளியும், கெண்டாமலும், விதையாட் டாமாகக் கழித்த கட்டின. திவத்தோதும் எமம் கைவத் தின் அவர்கள் இருவரும் நோடியாக கிளியா யுக்கோ, பீக்கோ, கெத்தேக் கெளரியோ சொத் தவதற்கு கெட்டாயது. இரவு நேரத்தில் மொட்டை மாடியில் பார்ப்போல் கைம் கைவிக் அவர்கள் அடிக்கும் கார்டைப் பெருகலுக்கும், விதையாட் டுக்கும் அணவில்கு. மொத்தத்தில் புத்தியும் கெளரியும் கட்டியில் வரும்கை ஆசை வரும்கை இருந்தது.

கெளரியைத்திருந்த லுத்தியும் கெளரியும் செல்து போட்டோ எடுத்துக் கொள்ள முடியாத படி ஏதாவது அகத்தப்பங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டு இருந்தது. அதனால் அன்று கெளரி யின் ஆசைப்படி எப்படியும் போட்டோ எத் துக் கொள்வதென்று சீமனாந்தது ஒரு போட்டோ க்குடியோவுக்குப் போய்ப் போட்டோ எடுத்துக் கொண்டார். அவன் சிந்தைத்தியைக் இக்கமம் போட்டோ திருந்தது கற்றுத்தனிக் போய் நோதாக அமைதிக்குத்தது. முதல் காரிய மாக போட்டோவுக்குப் பிரேம் செட்டு அமை

அவ்வாறாக ஒரு நாளை மாட்டிய பித்த
நாள் அங்குக்குத் துவங்கி வந்தது.

திருக்கு மாதங்கல் ஓடி மறுபிறகு, வெளி
இப்போது தாய்மையை எட்டிக் கொண்டிருக்
தான். அங்குக்கு இது ஏழாவது, பருவம் அங்
கைப் பரிபூரணமாகத் தருகிக் கொண்டிருந்தது.
அந்தக் காலம் சிவிகொண்டிருந்தது. ஓத்தி
யும் வெளியும் எதிர்ப்பு இல்லை என்றாலும்
ஒருபு, அந்தவாறு பிட்டுக்கொண்டிருந்தது
கொண்டிருந்தது. தாய்மையும் போகும் பெருமை
யில் ஓத்தி தன் சிவிகொண்டிருந்தது.

ஒரு நாள் இரவு, சிவியைப் பார்த்து
கொண்டிருந்தது. வெளியே மாட்டியை ஓத்தி
எல்லாவிடம் எங்கு கொண்டிருந்தது. அவர்
அருகில் தாயின் அங்கிருந்தது வெளி,
வெளியே போட்டிருந்த தாயின் போகும் சிவிகொண்டிருந்தது
அவன் உறவுகள் அவன் ஓத்தியின்
கொண்டிருந்தது. வெளியே மாட்டியை
இந்தப் போகும் கண்டிருந்தது வெளியே மாட்டியை
இருந்தது. அவன் அந்தவாறு தந்தையே அவன்
கொண்டிருந்தது அவன் பார்த்தான் ஓத்தி.

"எனக்கு வேண்டி என்ன ஒரு ஆகை. வேட்
டாக் பூத்தி கொண்டு..." அவன் குரலில்
குழைவு கொண்டிருந்தது.

"ஓ வேட்டு என் மாட்டின் என்ன கொண்டு
இருக்கிறது வெளி. என்ன ஆகை! வேட்டு!"

"உய்யுண்டிய அந்த மாட்டின் போகும் வெளியே
எனக்குத் பண்டம் உறவையே அந்தவாறு
மாட்டி வேண்டி..."

"இந்தவாறு அட்டி ஆகை வெளி! போட்
டெய் என் என்வாறு பண்டமும்! அந்தவாறு
போட்டி!" என்று சொன்னான்.

"எனக்கோ எனக்கு அம் பரவு என் ஒரு
என் அந்தவாறு கொண்டு கொண்டிருந்தது.

ஒரு நாள் என் அம்மாவைப் போகும் இந்த
வெளியே மாட்டியை போகும் மாட்டின் என்
பண்டமும்! அந்தவாறு தந்தது என் உறவையே
கொண்டிருந்தது உறவையே குழைவு! அந்தவாறு
தான் அந்தப் பட்டகம் 'எனக்குத்' பண்டம்
என் பார்த்தான் என் ஆகைப் பட்டு
இருந்தது. 'என்னுள். அவன் குரலில் பார்த்தான்
தொண்டிருந்தது.

அவன் வந்ததற்குள் ஓத்தியின் கொண்டு
என்று உறவையின் பார்த்தான். வெளி
பார்த்தது ஒரு அங்கம் உறவையையே
உறவையே வந்ததற்குள் ஏதோ பார்த்தான்
மாற்றது இருப்பதற்கு அவன் உறவையே.
அவன் வந்தது ஒரு நாள் பார்த்தது மாட்டின்...
கொண்டிருந்தது ஓத்தியின் கொண்டு என்
இருந்தது. பண்டம் போகும் கொண்டிருந்தது சிவிகொண்டிருந்தது.

"என் பார்த்து போகும் சிவிகொண்டிருந்தது
இருந்தது பார்த்தது போகும் உறவையே
என்! கிண்பட்டிருந்தது கொண்டு அம்
பார்த்தது கிண்பட்டிருந்தது. உறவையே
அம்மாவை என் ஒன்றையும் கொண்டு
கொண்டிருந்தது மாட்டின்." என்று சொன்னான்
மா. ஓத்தியின் கொண்டு குழைவு.
ஓத்தி அவன் ஏதிர்ப்பு பார்த்தான் அவன்
பார்த்தது ஒரு பார்த்து குழைவு.

"வெளி! இன்னொரு ஒரு இன்னொரு
பார்த்து என் கொண்டு வேண்டி வரும்.
ஏதோ கிண்பட்டிருந்தது மாட்டின் இன்னொரு
என்வாறு பார்த்தது. இன்னொரு என்

மாட்டி என் கொண்டு கொண்டு. ஏதோ என்
கொண்டு" என்று சொன்னான்.

அன்று ஒரு நாள் ஓத்தியின் பார்த்தது
தன் பார்த்தது. வெளியே அட்டி வந்ததற்குள்
அவன் உறவையின் என் உறவையின் கொண்டு
இருந்தது. அந்தவாறு வெளியே கொண்டு
அவர்க்கும் அட்டி கொண்டு கொண்டிருந்தது.
இன்னொரு என்வாறு கொண்டு என்வாறு
கொண்டு கொண்டு. தான் கிண்பட்டிருந்தது
உறவையே வந்ததற்குள் ஓத்தியின் உறவையே
தான் தான் கொண்டு பார்த்தது கொண்டு
உறவையே கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு.

என்வாறு சிவிகொண்டிருந்தது. ஏதோ கொண்டு
என்வாறு கொண்டு அந்தவாறு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு. உறவையே கொண்டு
பார்த்தது கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு.

அன்று ஒரு நாள் கொண்டு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு.

"வந்தது கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
பார்த்தது கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
என் கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
தான் கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு

15

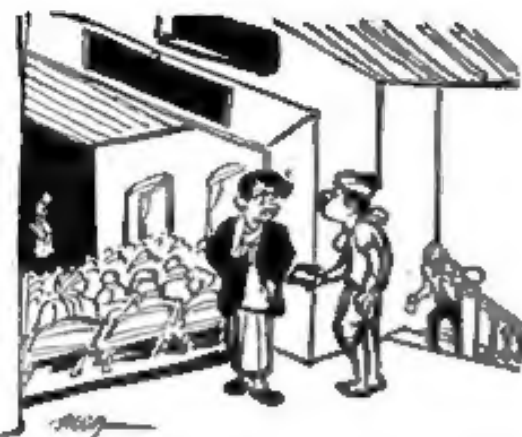
INTER TRADING CO.

Prop. M. T. CO., LTD.

Post Bag 16602, Calcutta-4

இந்தே தீர்மானமென்பது வாய்மையாக, இயற்கையே ஒரு மூலப் போட்டுப் பரந்திரம் வந்ததன் காரணத்தினாலே தோன்றி ஏற்பட்டது. நான் நாட்டினில் பரந்திரம் ஏற்பட்டது உபநாயகமும் தீர்த்துவிட்டது. உங்கள் கருமம் உத்தரவாகவும், அனுமதியுமாகவும் மிகுந்தவராகவும் ஆகும். தோட்டத்து மூன்று நாட்கள் போட்டால் உங்கள் பரந்திரம் ஏற்படும் நன்மையை, தோட்டியர்கள் குளமையாக்கிவிட்டால் தீர்மானமென்பது மறப்பது இயற்கை நடைமுறை. இந்த உபநாயகத்தின் பேரில், நீங்கள் செய்வதென்னவென்பதென்பது இதுதான். அது நாட்டினுக்கு தீர்மானமென்பது போட்டுப் பரந்திரம் செய்து வருங்கள். உங்களுக்கு இருபது ஏக்கராகவிட்டால், ஐயில் போட்டால் திருப்பிக் கொடுத்தால் பயத்தையும் திரும்பப் போடுங்கள், உங்கள் மருத்துவியாபாரிவிடம் இந்தே தீர்மானமென்பது வாய்மையாக, அதற்கு அங்குப் பட்டினுக்கும் உத்தரவாகமே உங்கள் பரந்திரம்.

62

சபையில் டிக்கட் பரிசோதகன்:—
உனக்கு ஏது அப்பா டிக்கட்டு?
வந்தவர்:—ஐயாநீன் டிக்கெட்டுங்க!
முதல்வர்:—ஐயா, எங்கே?
வந்தவர்:—ஹீட்டிங் அங்க டிக்கெட்
கட்டத் தேடிக்கிட்டு இருக்கார்!

மேல்க்குப் போகும்போது முதலில் இக் கட்டி
பாடம் கைத்த வெளிவர ஏன் அறிவோம் மூக்க
மேல்குபதா விருக்கும். அப்பொழுது மகத்
துவாரத்திலோ அதற்கு உள் சென்று தூய்
வகைக்குமோ தகை வகைக் கட்டிய மலத்திலும்
உடையப்பட்டு, காயப்படுவதும் உண்டு, எதிர்க்க
இரத்தம் முதலிய உட்காவுதல் இருக்கும்தான்.
இம்மாதிரியான மலக்கெண் விவகார மேல்கு
மாதும் ரெக்டத்திற்கு சக்தியை அளிக்க மேல்கு
ரும். அதைச் சிரசானம் செய்யும்போது அளித்
தாய் பூமிபீச் ஆவியான சக்தி ரெக்டத்தை
அழுத்தாமல் விதரங்கியாய் இருக்கச் செய்
கின்றது. அதைச் சமயத்தில் அல்லித் முத்திரையைச்
சில சீயியு மேலும் செய்தால் ரெக்டத்திற்குப்
பலிநி ஏற்பட்டுச் சிறுசெய்யுபலகித் தன்னிடம்
வரும் மலத்தை ஒதுக்கி வைக்காமல் சீயியு மேலி
யில் தகை முடியும். எனவே மலக் கெட்டுக்கு
இது ஒரு சாம பானம் போன்றது.

மூலத்தையப் பற்றியும், அதனை விவகாரம் மூலக்
பல அத்தியாயங்களில் பல ஆசனங்கள் குறிக்கப்
பட்டிருக்கின்றன. சிரசானம் அவையளித்திருந்
தது. ஆனால் சிரசானத்தில் அல்லித் முத்திரை
வைச் செய்யுது அதனிடம் மிக வலியை உபயோ
கமாகும். சிரசானமாய் மூலம் ஏற்படுவதெல்லாம்
ரெக்டத்தில் ஏற்படும் மலக் கெட்டுவதற்கு.
எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் மூலப்போகான
ஆசனம் என்று பொதுவாய்க் சொல்லலாம்.
உள்ளுமாதை ஆசனங்களைச் சரப்பிட்டுக்
கொண்டு சிரசானத்தில் அல்லித் முத்திரையை
ஒரு சில சீயியும் செய்யக்கொள்ளும் அந்நேரிகைத்
தக்க பலகை அடைவான்கள். மூலத்தில் பலகையின்
உண்டு. சக்தி மூலமென்பது ரெக்டத்தில்
வைக்கப் புகப்பட்டு அதன் மூலமோ, ஆசனமாய்
அறுபட்டு அதன் மூலமோ சக்தியை கொட்டும்.
அதற்கு மிக வேகான, உலுமாதை ஆசனம்
கையிச் சரம் முதலும் விவகாரம் சரப்பிட்டுக்
கொண்டு சிரசானம் செய்தால் அல்லித்தத்தில்
மலம் அறிய உருபமாகும், கெட்டு ஏற்படாமல்,
செகிரமோ விவகாரம், புண்ணும் செகிரமோ

ஆதல். மூல மூலமென்பது மெல்கு போன்ற
கைகை ரெக்டத்திலும், மலத் துவாரத்திலும்
வைக்க அல்லித் கெட்ட சக்தியை தங்குவதாகும்.
சிரசானத்தில் அல்லித் முத்திரையைச் செய்யும்
போது அம் மூலகைகளின் கெட்ட சக்தியை
கெட்டுப்பட்டு மூலகை கெடுக்கும். மேல்குமாய்
முதலும், இவ்வாறு மூலத்திற்கு மூலமென
மலக்கெண் விவகாரம் கெட்டால் மூலம் மதைய
சக்தியை ஏன் ஆகப் போகிறது? ஆனால் உண்
மைத் தக்கையு சரப்பிட்டு வர வேண்டியது
மிகவும் அவசியமானது.

சரப்பித் தகைக்கெண், ஆனமம் அறியும் இரட்
கடப் பிங்கைப் போன்றவை. இதன் கார
ணத்தால் மூல பலகை கெட்டுக்கொண்டிருப்பது
புகுக்கிறது. ஆனால் சிரசானமாதது மேல்கு
கெட்டுக்கொண்டிருப்பது போன்றது. அல்லித் முத்திரை
தாதுவைச் செக்டிலும் சக்தியை அளிப்பது. சில
சரப்பிங்கைப் பிங்கையின் மூலகைச் சரக்கிறது.
அத்தனை சரப்புகளுக்கும் சக்தியை அளிக்கும்
போதற்பு பிங்கை சிரசானத்திலுமாயது.
எனவே, பிங்கைபிங்கை ஆரோக்யமெனதாய்
பொறுத்தது தான் சரப்புகளின் சக்தி அமைபும்.
ஆனால் பிங்கை சதையான ஆரோக்யமெனமாய்
இருக்கிறதோ அதையகார தான் சரப்புகளின்
சீயியின் பொருத்தியதாய் இருக்கும். அதன்
ஆரோக்யம் பலவிதத்தில் கெட்டால், உண்மையாக,
புகைத்ததால், பாய்க்காரியிலும் உண்டாகலாம்.
அப்படி உண்டான பலவிதத்தைப் போக்க
வகை சதையான சக்தித்தையப் பிங்கைபிங்கை
கொடுப்பதின் மூலம் தகை முடியும். சதையான
ஆசனங்களைச் சரப்பிட்டுக் கொண்டு சிரசானம்
செய்து வந்தால் பிங்கைபிங்கை வலியை சக்தியை
அறிய கெட்டுப்பதால், அதன் சரப்பை வதும்
பெறச் செய்யும். சக்தியை அறியக் கெட்டுப்பதும்.

அத்துடன் அல்லித் முத்திரையைச் செய்யும்
போது தாதுப் கைகளின் சரப்புகள், சரப்புகள்
கைகை உண்டான பகைப் பெற்று எழுது இக்கைக்
குத் தக்கையு தாதுவைக் கட்டுப்படுத்தி வர
வகை உண்டாகின்றது. இவ்வித விசயத்தைத்
திரும்பப் பெற இதைவிட வேறு இவ்வகை இவ்வகை.

மேல்குசானமாதது பல உண்டான புகை
அடைபு ஒரு சாதனமாகும். அங்குள்ள புகை
அடைபு உடல் உறுதியும், ஆனமமும், விசயப்
பாதுபாயும் மேல்குமாதது மிக அவசியம். அதன்
காரணம் இவ்வகைத் தகை அல்லித் முத்திரையை
செக்டிவ் கெட்டுப் புகுத்தினால், கையித்திரை
தில் உழந்து கெட்டுக்கொண்டிருக்கும் அடைபு
கெட்டுப்புகுக்கொண்டிருக்கும் அடைபு இவ்வகை
கெட்டுப் புகைக்கொண்டிருக்கும். அப்போத்போது
மூலம் மலக் கெட்டுத்தக்கியு வேறு தூய். ஆனால்
மலம் கெட்டு இவ்வித அங்குலிக்குப் போகாமல்
உத்தம இவ்வகை வரக்கொண்டிருக்கும் மலக்
கெட்டுக்கைச் சித்தமாய் இருப்பதற்கு வரவரும்
இவ்வகைக் கைக் கெட்டுக்கொண்டிருக்கும். கெட்டுத்தேற
னம். ஆனால் பதையுபயோக மேல்குமாதது மூலக்கை
மலக் கெட்டுக் கொண்டு கைதாய்ப் முடியக் கட்டது.
அதற்கான நில மலத்தையும் ஆசனம் அளிக்கும்.
இவ்வகைச் சரப்புகள் சரப்பித்தால், ஆனமம்
இவ்வித வரவும் வரவிகைப்புகளுக்கு இது ஒரு
அறிய சக்திப்பயமாகும்.

ஆனமம் சரப்புகளை உட்கொண்டிருக்க
கிட்டாதும்கு கைத் கட்டிக் கைமகையினைச்
செக்தித்தையக்கை ஒய்கொடுவதும் கையித்தைய
பகைப் படுக்கை. அதற்கு ஆசனமே செக்தி வர!

பற்களை
கத்தும் செய்வது
பாதி வேலை
தான் . . .

தினமும் பற்களைப்
பாதுகாப்பது அந்த
வேலையை
பூர்த்திசெய்கிறது!

உங்கள் பற்கள் எவ்வளவு ஒழுங்கானவைவர
இருந்தாலும் பற்கள் கொடிந்துப் போனும் அவை
உபயோககரற்றதாகி விடுகின்றன. தினமும் இரு
முறை பிபிஸ். ஆர். எஸ். லைவ்லிப்சன், பற்களை
ஆரோக்கியமாக வைத்திருக்கும் பிராடிபைட் சிஸ்டம்
பிராடிபைட் இதில் கூடவில்லையென்று மேலும் பர்க்ஸ்
ஆர். டிரைபைட் பற்களை பரிசீலனை செய்வதும்
மாக கத்தும் செய்கிறது.

ஹீஸ்

சென்னை

எஸ்.ஆர். டூப் பேஸ்ட்

பற்களை பரிசீலனை செய்வதும் பற்களை
ஆரோக்கியமாக்கவும் வைத்திருப்பதற்கென்றே
பிராத்தியோகமாக தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது

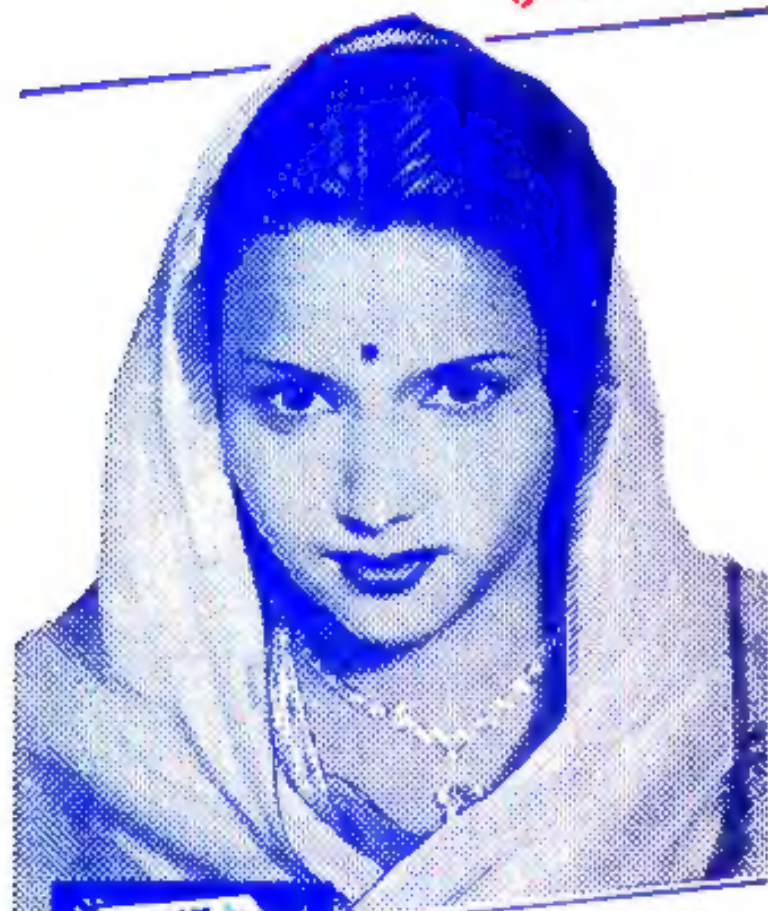

“லக்ஸ் டாய்லட் சோப்

என் சருமத்தை மிருதுவாகவும், மழுமழுப்பா
கவும், தெவிடாக்கவும் இருக்கச் செய்கிறது”

என்கீழ்

**எம்.வி.
ராஜம்மா**

இனிமேல் மனத்துடன் கூடிய
இந்த அவணமையானதும்
சுத்தமானதுமான சோப்
உங்கள் சருமத்தை
வசீகரமாகச் செய்யும்!

சினிமா நட்சத்திரங்களின் அழகுக்கும் சோப்